

Vergaderjaar 2007–2008

31 200 VII

Vaststelling van de begrotingsstaten van het Ministerie van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties (VII) voor het jaar 2008

29 628

Politie

Nr. 42

VERSLAG VAN EEN WETGEVINGSOVERLEG

Vastgesteld 21 november 2007

¹ Samenstelling:

Leden: Van Beek (VVD), Van der Staaij (SGP), De Pater-van der Meer (CDA), Van Bochove (CDA), Duyvendak (GroenLinks), Wolfsen (PvdA), Hessels (CDA), Gerkens (SP), Haverkamp (CDA), Leerdam (PvdA), voorzitter, De Krom (VVD), ondervoorzitter, Griffith (VVD), Irrgang (SP), Kalma (PvdA), Schinkelshoek (CDA), Van der Burg (VVD), Brinkman (PVV), Pechtold (D66), Van Raak (SP), Thieme (PvdD), Kuiken (PvdA), Leijten (SP), Heijnen (PvdA), Bilder (CDA) en Anker (ChristenUnie).

Plv. leden: Teeven (VVD), Van der Vlies (SGP), Van de Camp (CDA), Atsma (CDA), Van Gent (GroenLinks), Vermeij (PvdA), Knops (CDA), Polderman (SP), Spies (CDA), Wolbert (PvdA), Aptroot (VVD), Zijlstra (VVD), Van Gerven (SP), Van der Veen (PvdA), Çörüz (CDA), Remkes (VVD), De Roon (PVV), Van der Ham (D66), Van Bommel (SP), Ouwehand (PvdD), Bouchibti (PvdA), De Wit (SP), Kraneveldt-van der Veen (PvdA), Van Haersma Buma (CDA) en Cramer (ChristenUnie).

² Samenstelling:

Leden: Van de Camp (CDA), De Wit (SP), Van der Staaij (SGP), Kamp (VVD), Arib (PvdA), ondervoorzitter, De Pater-van der Meer (CDA), voorzitter, Çörüz (CDA), Joldersma (CDA), Gerkens (SP), Van Vroonhoven-Kok (CDA), Van Velzen (SP), Azough (GroenLinks), Griffith (VVD), Teeven (VVD), Verdonk (Verdonk), Kalma (PvdA), De Roon (PVV), Pechtold (D66), Heerts (PvdA), Thieme (PvdD), Kuiken (PvdA), Leijten (SP), Bouwmeester (PvdA), Van Toorenburg (CDA) en Anker (ChristenUnie).

Plv. leden: Sterk (CDA), Langkamp (SP), Van der Vlies (SGP), Weekers (VVD), Smeets (PvdA), Schinkelshoek (CDA), Jager (CDA), Jonker (CDA), Roemer (SP), Jan de Vries (CDA), Abel (SP), Halsema (GroenLinks), Dezentjé Hamming (VVD), Van Miltenburg (VVD), Zijlstra (VVD), Dijsselbloem (PvdA), Fritsma (PVV), Koşer Kaya (D66), Gill'ard (PvdA), Ouwehand (PvdD), Spekman (PvdA), Van Gijlswijk (SP), Bouchibti (PvdA), Van Haersma Buma (CDA) en Slob (ChristenUnie).

De vaste commissie voor Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties¹ en de vaste commissie voor Justitie² hebben op 19 november 2007 overleg gevoerd met minister Ter Horst van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties en minister Hirsch Ballin van Justitie over **het onderdeel Politie van de begroting van BZK voor 2008**.

Van het overleg brengen de commissies bijgaand stenografisch verslag uit.

De voorzitter van de vaste commissie voor Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties,
Leerdam

De voorzitter van de vaste commissie voor Justitie,
De Pater-van der Meer

De griffier van de vaste commissie voor Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties,
De Gier

Stenografisch verslag van een wetgevingsoverleg van de vaste commissie voor Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties en de vaste commissie voor Justitie

Maandag 19 november 2007

Aanvang 17.00 uur

Voorzitter: Leerdam

Aanwezig zijn 7 leden der Kamer, te weten:

Van Raak, Griffith, Haverkamp, Kuiken, Brinkman, Anker en Leerdam,

en mevrouw Ter Horst, minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties, en de heer Hirsch Ballin, minister van Justitie.

Aan de orde is de behandeling van:

- **het onderdeel Politie (artikel 2 van de begroting BZK voor 2008) (31200-VII);**
- **de brief van de minister van BZK d.d. 18 september 2007 met de resultaten van het Programma evaluatie politieonderwijs (29628, nr. 53);**
- **de brief van de minister van BZK d.d. 26 september 2007 met het onderzoeksrapport van de Inspectie OOV "Melden, niet voor niets" (29628, nr. 55);**
- **de brief van de minister van BZK d.d. 3 oktober 2007 met de resultaten van het onderzoek van de Inspectie OOV over de effecten van de Arbeidstijdenwet (ATW) op de taakuitvoering van de Nederlandse Politie (29628, nr. 57, en 25883).**

De **voorzitter**: Ik heet de minister van BZK, de minister van Justitie, de hen vergezellende ambtenaren en alle andere mensen hier aanwezig van harte welkom. Na de eerste termijn van de Kamer wordt er geschorst. Daarna krijgen beide bewindslieden de gelegenheid om te reageren op de opmerkingen die in eerste termijn zijn gemaakt.

De heer **Van Raak** (SP): Voorzitter. Ik ben trots op onze politie. Politie mensen zijn hardwerkende betrokken mensen met een hart voor de zaak. Dat is maar goed ook want het is vooral deze betrokkenheid die veel politiemensen op de been houdt. Achterblijvende salarissen, veel prestatie-eisen en een hoge werkdruk hebben het werk de afgelopen jaren niet aantrekkelijker gemaakt. Sommige bureaus hebben te maken met grote tekorten. De minister zegt dat het wel meevalt met die tekorten en dat de cijfers er rooskleurig uitzien. Dat is echter niet helemaal eerlijk. De minister telt ook aspiranten mee en die vormen 11% van het totale personeelsbestand. Zij

leveren heel nuttig werk maar zijn pas net begonnen met hun opleidingen en hebben juist veel begeleiding nodig. Wij zien een kloof tussen de papieren werkelijkheid van het ministerie en de werkelijkheid van de korpsen. Ik wijs op Brabant Zuid-Oost. De minister heeft ons cijfers verschaft over de personeelstekorten. Volgens dit schema zou er een positief verschil zijn van 4% in Brabant Zuid-Oost. De geluiden op de werkvloer zijn echter dat er een structureel tekort is van 10%. Hoe kan dat? Onderkent de minister dat hier een verschil zit tussen papier en praktijk?

Die tekorten leiden tot grotere werkdruk bij anderen. Een agent zei tegen mij dat zijn korps van loyaliteit aan elkaar hangt. Er vallen mensen weg en anderen hebben ontzettend veel moeite om die gaten te vullen. Dat lukt lang niet altijd. Op sommige bureaus is veel ziekteverzuim en dat is funest voor de dienstroosters. Vooral omdat de nooddiensten moeten worden ingevuld, leidt dat tot veel werkdruk.

Politieagenten worden onder een deegroller gelegd, zei een andere agent mij, om in de lengte te voldoen aan de langere werktijden en in de breedte te worden ingezet voor allerlei taken. Ik noem in dit verband Helmond, een middelgrote stad waar in het weekend horecadiensten gedraaid worden. Dan is er slechts één hoofdverantwoordelijke: de zogenaamde horecacoördinator. Door de uitval moeten deze mensen nu om de drie weken een zware weekenddienst draaien. Dat trekt diepe sporen in het privéleven van deze dienders. Bovendien gaat het vaak om wijkagenten, agenten die breed opgeleid en breed inzetbaar zijn. Omdat deze mensen voor nooddiensten worden ingezet, worden zij veel minder ingezet in de wijken waar wij hen zo graag zien. Heeft de minister zicht op het ziekteverzuim in de verschillende regio's en de gevolgen daarvan voor de werkdruk?

Er zijn ook problemen met het behouden van personeel. Veel kandidaten haken af, vaak vanwege het in hun ogen erg karige loon. Kan de minister ons haar visie geven op de toekomstige loonontwikkeling bij de politie? In vergelijking met het buitenland blijven de lonen voor politiemensen achter. In Denemarken verdient een medewerker gemiddeld € 4500 en in Engeland en België tussen de € 4400 en € 4200. Kan de minister ons vertellen hoe het staat met de lopende cao-onderhandelingen? Daar kan een eerste stap worden gezet om iets aan de achterstanden te doen, zodat

agenten zich weer gewaardeerd weten door de politiek. Wanneer mogen wij resultaten verwachten? Wie spreekt met politiemensen raakt onder de indruk van hun maatschappelijke betrokkenheid; ik in ieder geval wel. Agenten verdienen weinig, maar klagen zelden over geld. Agenten willen gewoon hun werk goed kunnen doen. Ik heb de afgelopen tijd onderzoek gedaan naar de irritaties en ergernissen van politiemensen op de werkvloer. Elk bureau is uiteraard anders, maar toch hoorde ik veel zaken terugkomen die niet maar in één korps of één bepaalde regio's speelden. Een rode draad in al die commentaren is dat er sprake is van veel bureaucrativering bij het politiewerk. Ik vraag mij af of al dat papierwerk wel bijdraagt aan het goed functioneren van de politie. Ik wil de minister tien voorstellen doen om het werk voor politiemensen prettiger en eenvoudiger te maken. De voorstellen kosten bijzonder weinig geld en leveren op termijn zelfs veel geld op. Met deze voorstellen wil ik in ieder geval een begin maken met het terugdringen van het georganiseerde wantrouwen bij de politie en het repareren van de beroepseer van de agenten. Het lijken soms bijzonder kleine zaken, maar het gaat vaak ook om kleine zaken, die echter wel de kern van het politiewerk raken.

Het eerste bureaucratische gedrocht is het urenrooster. Politieagenten moeten aan het einde van hun dienst hun roosters niet alleen bijhouden, maar ook verantwoorden. Alle werkzaamheden die zij verrichten krijgen een code. Dit moet handmatig worden gedaan door een agent. Die lijsten worden vervolgens gecontroleerd door de leidinggevende, door de afdeling planning op volgorde gelegd en door de administratie per uur per collega in de computer ingevoerd. Daar komt weer een uitdraai van, zodat de diender het kan controleren. Dit is ontzettend veel werk en kost heel veel tijd en geld. Het is ook een vorm van georganiseerd wantrouwen. Mijn voorstel is dan ook om agenten wat meer vertrouwen te geven en te stoppen met het zo in detail verantwoording laten afleggen van het urenrooster.

Een ander bureaucratisch gedrocht is het bijhouden van zogenaamde rittenboeken bij het gebruik van een burgervoertuig, oftewel een politieauto zonder toeters en bellen. Politieagenten moeten rittenboeken bijhouden, omdat zij geen privékilometers mogen rijden. Dat betekent in de praktijk dat elke kilometer moet worden verantwoord, ook als zij bijvoorbeeld omrijden om een file te vermijden. Dit kost veel tijd en levert niets op. Ook deze vorm van bureaucratie is volgens mij overbodig. Mijn voorstel is ook hier om agenten meer vertrouwen te geven en te stoppen met die rittenboeken.

Voor een eenvoudige handeling moeten soms veel formulieren worden ingevuld. Bij een aanhouding van een minderjarige bijvoorbeeld moet minimaal worden ingevuld: een formulier Halt, een formulier Jeugdzorg, een formulier Raad voor de Kinderbescherming, een proces-verbaal van de aanhouding, een formulier Tobias en een Landelijk overdrachtformulier. Deze formulieren voegen vaak geen nieuwe informatie toe en kunnen soms geschrapt worden. Vaak kunnen formulieren worden samengevoegd, bijvoorbeeld één formulier voor Halt, Jeugdzorg en Raad voor de Kinderbescherming. Een agent mailde mij dat als hij iemand aanhield met tien glazen bier op, hij daarvoor minimaal zeventien formulieren moest invullen. Hij zei dat dat veel efficiënter zou kunnen, aangezien veel van die formulieren overbodig zijn of samengevoegd kunnen worden. Dat is

ook wat ik de minister wil vragen: bekijk welke formulieren overbodig zijn en welke kunnen worden samengevoegd.

Dossiers kunnen tot nu toe niet digitaal aan het Openbaar Ministerie worden aangeleverd. Dit betekent dat alles afgedrukt en gekopieerd moet worden, vaak door de politieagent zelf. Als bijvoorbeeld een groep jongeren voor vernieling is opgepakt, moet van alle verdachten een apart dossier worden gemaakt. Een agent stuurde mij een foto met vijf verhuisdozen. Dat is het werk van een aantal agenten die achttien jeugdige dadertjes van vernielingen hadden opgepakt. Een personeelslid heeft twee dagen aan het kopieerapparaat gestaan. Dat heeft dus geleid tot vijf verhuisdozen vol met papier. Dat moet volgens mij eenvoudiger kunnen. Ons voorstel is om het mogelijk te maken dat dossiers digitaal aan het Openbaar Ministerie worden aangeleverd. Op dit moment is de minister van Justitie bezig met het opzetten van een digitaal systeem, waarmee in de toekomst dossiers digitaal zouden kunnen worden opgebouwd. Dat gaat nog niet helemaal goed. Daar zijn problemen mee. Waarom is het niet mogelijk om nu al gegeven digitaal aan te leveren, bijvoorbeeld via een USB-stick of op een andere manier? Zo'n stick moet natuurlijk niet kwijtraken. Veel politiegegevens zijn al digitaal opgeslagen. Dus moet het ook mogelijk zijn om op heel korte termijn digitaal aan te leveren. In dit digitale tijdperk zouden agenten niet meer twee dagen voor een kopieerapparaat moeten staan.

Politieagenten hebben veel klachten over het veiligheidsvest. De pasvorm is niet goed en het vest levert veel warmteproblemen op. Ze zweten zich rot. Ook zouden de holsters niet veilig genoeg zijn en de motorkleding is niet eens door de veiligheidstest gekomen. Dat leidt tot kapotte knieën. De politie moet kunnen werken met goed en veilig materiaal. Daar kunnen immers levens van afhangen. Mijn voorstel is dan ook om samen met de vakbonden te bekijken hoe in dit geval het veiligheidsvest, de holsters en de motorkleding – maar ook andere zaken – verbeterd kunnen worden en bij het uitzoeken van materiaal altijd de mensen die ermee moeten werken te betrekken. Zorg ervoor dat de menselijke maat de overhand heeft.

Ook op de kleding hebben wij veel commentaar gekregen. Veel agenten klagen bijvoorbeeld over de pantalon. Die zou weliswaar heel representatief zijn, maar bepaald niet functioneel. De broek heeft weinig opbergmogelijkheden en draagt niet comfortabel, zeker niet in de achtervolging. Een agent zei tegen mij: ga maar eens in deze pantalon en op nette herenschoenen een inbreker over de schutting achterna die gekleed is in een trainingsbroek en schoenen van Nike Air. Dat lukt dus niet. Ik heb het niet geprobeerd. Ik nodig de minister uit om het eens te proberen en te kijken of klopt wat deze agent zegt. De kleding voor niet-geüniformeerde agenten voldoet ook niet altijd aan de eisen. Ook hier gaat het om de bewapening. Wij stellen voor om meer aandacht te besteden aan de functionaliteit en het comfort van het uniform.

Een andere klacht die regelmatig terugkeert, is het doorverwijzen naar hulpverlenende instanties, vooral als het gaat om het zoeken naar opvang voor dak- en thuislozen en psychiatrische patiënten. Problemen in de opvang zijn niet een verantwoordelijkheid van de politie, maar die zit wel als eerste vaak met de gevolgen. Die blijft met mensen zitten. Een agent pakt bijvoorbeeld een

man op die schreeuwend over straat loopt en in een psychose verkeert. Die man kun je niet laten rondlopen. Hij wordt dus meegenomen naar het bureau. Vervolgens wordt de crisisdienst van de geestelijke gezondheidszorg ingeschakeld. Voor die dienst is het niet meteen ernstig genoeg om de man op te nemen, met als gevolg dat de politie hem moet laten gaan. Een uur later kan de politie opnieuw uitrukken, omdat de man in dezelfde buurt weer staat te schreeuwen. Hij wordt weer opgepakt, hij wordt weer vrijgelaten en zo gaat dat maar door. De politie kan eigenlijk niets doen. De politie kan de man niet helpen en de buurt blijft overlast houden. Ons voorstel is: maak duidelijke afspraken met hulpverlenende instanties over de opname en doorverwijzing van bijvoorbeeld dak- en thuislozen en psychiatrische patiënten.

Vooraf in de grote steden speelt een parkeerprobleem. In de grote steden wordt het parkeren lang niet altijd vergoed en is de kilometervergoeding te laag om de kosten te dekken. Daar bovenop komt nog een eigen bijdrage van € 2,50 per dag. Agenten moeten mobiel zijn en werken steeds vaker buiten de eigen woonplaats. Openbaar vervoer is natuurlijk lang niet altijd een optie, omdat men op onregelmatige tijden werkt en ook vaak 's nachts moet werken. Daarom stellen wij voor om zorg te dragen voor voldoende parkeergelegenheid bij bureaus en agenten en ander personeel altijd een dekkende parkeervergoeding te geven. Mogelijk kan de minister dit nog meenemen in de cao-onderhandelingen.

Een goede directe communicatie tussen districten is vaak niet mogelijk. Dit kan leiden tot vervelende situaties. Soms ben je als politieagent van het ene district actief in een straat in een ander district. Als daar bijvoorbeeld een overval wordt gepleegd, krijg je lang niet altijd een signalement van de dader. Door gebrekkige communicatie ontstaan er politie-eilanden en onnodige versnippering van de criminaliteitsbestrijding. Mijn voorstel is dan ook om ervoor te zorgen dat agenten altijd relevante informatie kunnen krijgen zowel over het district waar zij actief zijn als over de betrokken omliggende districten. Dat moet met enkele technische aanpassingen mogelijk zijn.

Tot slot de samenwerking en afstemming tussen politieregio's. Wij krijgen veel signalen dat de 26 politieregio's nog te vaak functioneren als 26 bedrijfjes die onvoldoende samenwerken. Ook binnen regio's zien wij dat probleem. Vaak wordt landelijk beleid in de regio's op managementniveau besproken, maar dat leidt lang niet altijd tot een gelijkmatige aanpak, omdat de invulling aan de afdelingen wordt overgelaten. Bij landelijk opgesteld beleid moet duidelijk zijn wat wij ermee beogen en hoe dit het beste kan worden bereikt. Regio's en afdelingen moeten beter op de hoogte zijn van de ontwikkelingen elders. De uitwisseling van goede praktijken moet worden bevorderd. Volgens mij is of kan hier een rol weggelegd zijn voor de onderzoekers van Politie en Wetenschap van de Politieacademie om goede praktijken te inventariseren en door te spelen naar andere regio's. De Politieacademie zou volgens mij ook vroegtijdig kunnen worden betrokken bij het uitzetten van nieuw landelijk beleid, zodat dit beter kan worden geïmplementeerd. Graag krijg ik hierop een reactie van de minister.

In haar brief over de politiekachten stelt de minister dat er één uniform landelijk registratiesysteem moet komen voor klachten over de politie. Dat is mooi. Wij hebben er eerder op aangedrongen en vinden het een goede zaak.

Maar de minister legt vervolgens de financiële verantwoordelijkheid hiervoor bij de politie. Daarmee ben ik minder tevreden. Is de minister bereid om met de korpsen een regeling te treffen voor de financiering van een landelijk registratiesysteem voor klachten over de politie? Kan de minister uitleggen waarom wij in een tijd waarin wij een steeds groter beroep doen op onze politiemensen 100 mln. op de politie moeten bezuinigen?

De heer **Haverkamp** (CDA): Voorzitter. Vandaag staat het begrotingsonderdeel Politie op de agenda, maar als wij niet oppassen wordt dit bijna ondergesneeuwd door alle andere stukken die wij vandaag ook behandelen, van de evaluatie van het politieonderwijs tot de Arbeidstijdenwet en van de politiesterke tot de wijze waarop de politie omgaat met meldingen. Dat zijn allemaal onderwerpen die wat mij betreft tastbaarder zijn dan de verschillende begrotingshoofdstukken.

Het meest tastbare en zichtbare onderdeel van de politie blijft echter de man of vrouw op straat. Namens de CDA-fractie spreek ik hier graag onze waardering uit voor die mannen en vrouwen die vaak onder moeilijke omstandigheden hun werk doen. Op dit moment worden er onderhandelingen gevoerd over de wijze waarop deze waardering niet alleen immaterieel, maar ook materieel zal worden vertaald. Wij zullen ons niet met die onderhandelingen bemoeien, maar zijn blij dat er een landelijk functiehuis is gekomen waardoor gelijk werk gelijk zal worden beloond, mensen in hun functie meer kunnen worden beloond en niet de straat op moeten voor meer loon. Toch vindt er ook veel opsporing plaats buiten de straat. Vooral de recherche is van groot belang. Juist door de manier van belonen dreigt er een tekort te ontstaan bij de recherche. Het is financieel niet aantrekkelijk om bij de recherche te gaan werken. Graag vernemen wij van de minister hoe zij omgaat met het gebrek aan rechercheurs, te meer daar een groot deel van de prioriteiten, zoals vastgelegd in de begroting, namelijk de aanpak van de georganiseerde misdaad, financieel-economische criminaliteit en cybercrime op het bordje van deze mensen ligt en dat zij die zaken moeten oplossen.

In de brief van 5 november jl. geeft de minister van Binnenlandse Zaken aan dat haar collega van Justitie ons nader zal informeren over hoe wordt omgegaan met de gelden van de motie-Van Geel. Ik moet bekennen dat ik die brief niet heb gezien in de stapel papieren die ik voor mij heb. Het kan zijn dat die mij wel toegekomen is, maar ik verneem graag van de minister van Justitie hoe men hiermee omgaat en of hij al een tipje van de sluier kan oplichten die ligt over het programma Veiligheid begint bij voorkomen. Wij moeten het wiel niet opnieuw uitvinden. Ik zie de minister van Justitie kijken, maar ik meen dat hij dit programma heeft. Preventie is heel erg belangrijk. Wij kunnen met elkaar heel veel agenten de straat opsturen om dingen te repareren, maar als wij aan de voorkant zaken kunnen regelen, zien wij dat graag. Veel mensen zien graag meer politie op straat, zoals uit allerlei onderzoeken blijkt. Slechts 1 op de 25 mensen vindt dat er te veel agenten zijn. Ik weet niet welk beroep deze mensen hebben. Dat laat het onderzoek niet zien. Wij zijn blij dat wij voor de 24 van de 25 mensen gaan die wel meer agenten op straat willen. Het is goed dat er via deze begroting financiële ruimte komt voor in ieder geval 500 extra wijkagenten die op die plekken moeten worden ingezet waar zij het hardst nodig zijn. De

CDA-fractie is blij met de toezegging van de minister in een eerder overleg dat de 500 wijkagenten niet automatisch naar de 40 prachtwijken gaan, maar via het reguliere systeem zullen worden verdeeld. Vervolgens is het de regio die beslist waar deze mensen worden ingezet.

De minister heeft ook een toezegging gedaan over de inzet van de groene boa's. Wij zijn blij dat zij daarnaar onderzoek heeft gedaan. Goed dat zij een best practice heeft ontdekt, namelijk Noord- en Oost-Gelderland. Het is jammer dat zij vervolgens stelt: wij gaan kijken hoe de politie hiermee omgaat. Wij zien graag meer actie van de minister op dat terrein. Als er ergens een goed idee is, waarom wordt dat dan niet gewoon uitgerold? Naast de 500 wijkagenten zullen er ook 500 forensisch assistenten komen. Deze assistenten zullen de technisch rechercheurs gaan ondersteunen. Wat ons betreft is dit een goed voorbeeld van slimmer werken, dat meerdere voordelen heeft. Een voordeel voor de politie is dat een agent daar kan worden ingezet waar dat nodig is. Ook is het voor een burger heel goed dat er iemand van de politie langskomt als er is ingebroken. Dit scoort wellicht in de prioritering bij de politie niet het hoogst, maar heeft wel een enorme impact op de persoonlijke levenssfeer.

Dit principe wil ik centraal stellen in dit overleg. Hoe kunnen wij de zaken zo organiseren dat wij enerzijds een hogere klanttevredenheid krijgen en anderzijds onze bedrijfsprocessen slimmer organiseren? Met nadruk spreek ik over "onze". De politie is immers van ons allemaal. In dit kader is het voor mij nog wel eens lastig om de positie van "onze" minister te duiden. Tijdens het vorige overleg heb ik haar gecompimenteerd met het feit dat zij op een aantal dossiers duidelijk de regie wil nemen. In de nu voorliggende stukken zie ik echter dat zij daarvan soms weer afstand neemt. Voor de CDA-fractie is de minister wel degelijk aanspreekbaar op de hoeveelheid agenten. Wij delen de opvatting dan ook niet die zij heeft verwoord in haar brief van 7 november jongstleden, waarin zij heeft gesteld dat de werving en aanstelling van politiepersoneel een verantwoordelijkheid is van de politiekorpsen.

De minister schrijft dat zij zich daarom niet structureel laat informeren over het aantal vacatures, maar de CDA-fractie raadt haar aan dat wel te doen. Wij bespreken immers vandaag de begroting met de minister. Zij is ons enige aanspreekpunt voor een verantwoorde besteding van de 4,5 mld. die wij vandaag ter beschikking stellen voor de politie. In feite zal dit natuurlijk na de stemmingen gebeuren, maar in dit overleg is dit aan de orde. Voor alle duidelijkheid: wij staan achter de gekozen lijn dat korpsen binnen een bepaalde bandbreedte hun eigen prioriteiten kunnen stellen, maar hechten er zeer aan dat die bandbreedte wordt bewaakt.

In het kader van de prioriteitstelling wil ik met de ministers kort stil staan bij een voorbeeld van hoe het wat ons betreft niet moet: de lichtjesaffaire. Het kan niet zo zijn dat de Raad van Hoofdcommissarissen stelt dat er streng zal worden gehandhaafd op lampjes op fietsen en dat vervolgens een aantal leden van diezelfde raad besluit het anders aan te pakken. Daarna heeft de soap zich verplaatst van de Raad van Hoofdcommissarissen naar het kabinet, waarin zowel de minister van Verkeer en Waterstaat als de minister van BZK een eigen opvatting hadden over de wijze waarop men het licht

kon zien. Het ontbrak er nog aan dat de minister van VROM opriep om tenminste een spaarlamp op de fiets te nemen. De Kamer heeft hierbij eerder stilgestaan tijdens het algemeen overleg over verkeersveiligheid. Daarin heeft de minister van Verkeer en Waterstaat gezegd dat hij van mening is dat het wel kan, hoewel de wet zegt dat men niet een lampje op de jas mag dragen. Wij zijn natuurlijk blij dat er nu voor iedereen duidelijkheid is gekomen. De reactie van de minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties bevat in de ogen van de CDA-fractie twee elementen. Allereerst was er de vreugde dat er sinds zij Amsterdam heeft verlaten meer lampjes in de stad te zien waren – zij was er recentelijk weer teruggekomen – weliswaar niet allemaal vast op de fiets, maar er was heel duidelijk meer verlichting. Wij delen die vreugde met de minister. Daarom meen ik dat het wel aardig is om namens Amsterdam een cadeautje te geven. Enkele leden van de Tweede Kamer zijn op bezoek geweest in Amsterdam. Zij kregen allemaal twee lampjes in de kleuren wit en rood, met "I love Amsterdam". Aangezien er twee ministers zijn, overhandig ik hen vier lampjes. Er komen er straks nog veertien voor hun collega's in de Trêveszaal.

(De heer Haverkamp overhandigt beide ministers twee lampjes.)

De heer **Haverkamp** (CDA): De lampjes kunnen op de fiets worden vastgezet of op de jas worden geklikt. Ik laat het aan de ministers over hoe zij daarmee omgaan. Het tweede element was niet alleen de vreugde, maar ook een stukje onmacht.

De **voorzitter**: De minister van Justitie wil beslist zeggen dat de voorzitter niets heeft gekregen.

Minister **Hirsch Ballin**: Kunnen wij nog enige toelichting krijgen hoe wij het moeten doen als wij op een tandem rijden?

De heer **Haverkamp** (CDA): Ik had van de minister van Justitie verwacht dat hij de Wegenverkeerswet kende, want voor op de fiets moet er wit licht zijn en achter op de fiets rood licht. Een tandem heeft één voorkant en één achterkant. De tandem is wel een mooie metafoor. Soms zit de minister achterop en de Raad van Hoofdcommissarissen aan het stuur. De vraag is dus hoe zij richting geeft aan de Raad van Hoofdcommissarissen, zodat wij niet de verkeerde kant op gaan. In het kader van lampjes klinkt dit ludiek, maar wij stellen hem daarmee toch als symbool. Te zelfde tijd kwam er een minder ludiek dossier naar buiten, namelijk over de aanpak van kinderporno. Het is voor de buitenwacht onverklaarbaar dat het Korps Landelijke Politiediensten allerlei zaken aandraagt die de regio's vervolgens in de digitale la leggen. Hoe vindt de afstemming van een en ander plaats?

De digitale snelweg is tegenwoordig bijna gevaarlijker dan de gewone snelweg; je kunt je er in ieder geval sneller over verplaatsen. Goed dat er daarom meer aandacht is voor dit fenomeen, maar de vraag is hoe die aandacht in de praktijk wordt vertaald. Tijdens werkbezoeken aan korpsen blijkt dat er soms wel 1000 mensen in de buitendienst werken en er maar drie digitale rechercheurs zijn. De laatsten houden zich vaak bezig met zware zaken als de bestrijding van kinderporno,

maar lichtere zaken blijven liggen ook al kunnen die natuurlijk ook grote invloed hebben op de persoonlijke levenssfeer. Te denken valt dan aan digitaal stalken, pesten of intimideren van en door jongeren. Het bedrijfsleven wil meehelpen aan het bestrijden van deze overlast. Met een relatief kleine inzet is veel te bereiken. Hoe zal de minister hiermee omgaan?

Digitale recherche is een specialisme. Dit geldt tegenwoordig voor veel politiewerk. Daarom zijn wij blij met de bovenregionale samenwerking. Die biedt niet alleen een oplossing voor de verdergaande specialisatie van de politie, maar draagt er ook aan bij dat de politie zich beter aan de Arbeidstijdenwet kan houden. Wil de minister meer aandacht besteden aan deze manier van samenwerken en die niet alleen beperken tot de technische recherche?

In het kader van de digitale recherche vraag ik naar de stand van zaken van het systeem HAVANK. In de begroting staat dat dit systeem zal worden ingevoerd. Ik heb van technische rechercheurs begrepen dat er nog onduidelijkheid bestaat of ieder van de Forensische Opsporingseenheden (FSO) een invoerset en raadpleegset krijgt. Ik ga ervan uit dat dit geregeld is. Kan de minister dit toezeggen?

In het landelijk sporensysteem moeten er veel nummertjes worden ingevoerd, terwijl het nog onduidelijk is waar allerlei bewijsstukken blijven. Komt het landelijk sporensysteem er en, zo ja, wanneer? Door slimmer werken kun je veel bereiken, ook voor de roosterdruk. De Dienst specialistische Recherche Toepassingen van het Korps Landelijke Politiediensten is een voorbeeld dat navolging verdient. Het aantal overuren is binnen zes periodes van vier weken met meer dan 80% teruggebracht. Wat doet de minister met deze aanbevelingen? Roosterdruk is een van de punten die door politiemensen als probleem naar voren worden gebracht.

De bemensing van politieposten is ook afhankelijk van de roosterdruk. Het komt wel eens voor dat er maar een agent of surveillant aanwezig is op een politiepost. Ik begrijp de spagaat van veiligheid en bereikbaarheid. Iedereen wil een bereikbare politie hebben, maar een recent voorbeeld heeft laten zien dat het heel gevaarlijk kan zijn als er maar een agent aanwezig is op een politiepost. Ik weet uit mijn gemeenteraadperiode dat er destijds bij de GBA minimaal twee ambtenaren aanwezig moesten zijn en een particulier beveiliging omdat er paspoorten aanwezig waren. Is er een richtlijn voor de veiligheid van politieposten? In mijn ogen is het gevaarlijk als er maar een agent aanwezig is. Om slimmer te kunnen inroosteren moeten er wel mensen zijn die ingeroosterd kunnen worden. De instroom is een punt van aandacht. Via de motie-Kuiken/Haverkamp is geregeld dat de werving en selectie op termijn landelijk zullen plaatsvinden. Voor zover wij kunnen nagaan is iedereen tevreden over de reorganisatie van het politieonderwijs. De overkwalificatie van veel studenten, hun uiteindelijke functie en de daarbij behorende opleiding is wel een punt van aandacht. Er zou winst geboekt kunnen worden door de opleidingsduur te bekorten en meer verantwoordelijkheden bij agenten op straat te leggen waardoor er minder mensen op het bureau zitten. Hoe denkt de minister hierover? Wij hebben nog een suggestie uit de praktijk gekregen voor het antecedentenonderzoek in het kader van de werving. Het is voor een agent vrij eenvoudig om na te

gaan of een sollicitant dingen heeft gedaan die niet horen. Nu gebeurt dit aan het einde van het onderzoek waardoor er al veel werk is verzet. Waarom wordt dit onderzoek niet naar voren gehaald?

Wij zijn positief over het initiatief voor de topsport. Ik begrijp dat de minister meer gouden medailles wil behalen dan het ministerie van Defensie. Heel veel succes daarmee.

Mijn collega van de SP vroeg al aandacht voor het landelijke sporensysteem en de interne formulieren. Vaak houdt men elkaar intern bezig: zo moeten voor de aanvraag van een onderzoek bij het NFI meer dan acht formulieren worden ingevuld en moeten allerlei papieren dossiers worden gemaakt. Waarom gebeurt dit trouwens niet digitaal? Rechercheurs staan soms dagen te kopiëren, want strafdossiers kunnen niet zomaar naar de copyshop.

Een andere manier om een efficiëntere inzet van middelen te bereiken, is het inzichtelijk maken wat iets kost en mensen daar desnoods virtueel voor te laten betalen. Het was binnen mijn oude bedrijf gebruikelijk om virtueel te betalen als je intern diensten betrok; zo kon men een goede afweging maken van de noodzaak. Organisaties als de NFI en vts werken nu nog met een lumpsum. Wij zouden graag zien dat er tegen september 2008 voor zowel NFI als vts een productencatalogus is en voor het begrotingsjaar 2009 virtuele betalingen tussen deze diensten en korpsen plaatsvinden; op die manier wordt duidelijker waarvoor korpsen betalen. Een volgende stap kan zijn een grotere efficiëntie. Laatst zei in een uitzending van NOVA een politieagent van het korps Amsterdam-Amstelland dat het korps graag zijn eigen DNA-databank zou hebben. Wij vragen ons af of dat efficiënt is. Zo is er een organisatie in Leiden die DNA-onderzoek doet. Die is niet gecertificeerd. Hoe staan de ministers daartegenover?

De heer **Van Raak** (SP): Ik ben het er van harte mee eens dat het efficiënter kan, maar is het CDA niet bang dat er een ontzettende bureaucratie ontstaat als allerlei organisaties elkaar virtuele rekeningen moeten gaan sturen? Zo wordt het niet efficiënter, maar wel bureaucra-tischer.

De heer **Haverkamp** (CDA): In de praktijk, zowel in het bedrijfsleven als nu bij Defensie, zie ik dat het zo wel efficiënter wordt. Bij de automatiseringsdienstverlening van het ministerie van Defensie heeft men bijvoorbeeld enorme kostenreducties weten te behalen, juist doordat inzichtelijk werd gemaakt hoeveel producten kosten. Natuurlijk moet je niet doorschieten, maar de 80-20 regel zou hier best kunnen gelden: dat je voor 20% van de processen misschien wel 80% efficiency kunt halen. Niet alleen bij de certificering van DNA-onderzoek, ook op het gebied van andere certificaten is er volgens ons nog winst te behalen. Een aantal opleidingen die nu aan de Politieacademie worden gegeven, kunnen ook heel goed door andere instellingen worden gegeven. Daarmee ontlast je het politieonderwijs. Hoe staat de minister daartegenover? Ook het gebruikmaken van kennis buiten de politieorganisatie mag van ons meer gebeuren. Het dossier van de KLPD-helikopter is hier besproken. De minister schreef in haar brief dat er weinig te leren viel, behalve – en ik vat kort samen – dat er meer kennis bij de industrie zou moeten zijn. Wij hebben uit het rapport van de Algemene Rekenkamer

echter begrepen dat het probleem werd veroorzaakt door het feit dat de politie een helikopter bestelde die niet bestond en dat TNO daarop had gewezen. Wij zouden graag zien dat aan de inkoopkant van de ministeries meer kennis komt van dit soort complexe processen. Over TNO gesproken: bij een werkbezoek hebben wij allerlei mooie camera's gezien, die automatisch registreren dat iemand rondjes bij een pinautomaat loopt. In de praktijk zitten er nog steeds agenten met vierkante ogen naar enorm veel monitoren te kijken. Hoe kunnen we ervoor zorgen dat dergelijke kennis wordt toegepast?

Er moet 100 mln. worden omgebogen. De CDA-fractie vindt dat dit niet ten koste mag gaan van preventie, opsporing en handhaving; deze besparing moet worden gevonden in efficiënter werken. De minister kiest ervoor om niet meer te sturen op personeel, waarmee je het risico loopt dat korpsen minder personeel aannemen om auto's en computers te betalen. Hoe gaat de minister voorkomen dat op personeel wordt bezuinigd ten behoeve van materieel en exploitatie?

Ook willen wij dat geld dat voor de politie is bedoeld, ook echt naar de politie gaat. De politie mag niet een soort uitzendbureau worden. Ons bereiken signalen dat het korps Amsterdam allerlei mensen inzet voor haar contacten met de burgers en daar weer andere mensen bovenop zet om die te regisseren. Kloppen die signalen? Zo ja, wat gaat de minister daaraan doen?

In de prestatiecontracten staat niets over klanttevredenheid. Dat is buitengewoon teleurstellend. Waarom worden de meldingen niet geregistreerd en waarom worden niet alle mensen teruggebeld? Het is schokkend dat de politie bij slechts één op de negen delicten informatie en advies gaf en dat in slechts 30% van de gevallen het slachtoffer werd geïnformeerd over het verloop van de zaak. Het is een schrale troost dat men bij geweldsmisdrijven royaler was met deze informatie. Hoe gaat de minister ervoor zorgen dat iedereen die aangifte bij de politie doet, daadwerkelijk wordt teruggebeld?

Ondanks deze cijfers is 40% van de mensen tevreden tot zeer tevreden. Een keerzijde van de gebrekkige informatie is wel dat bij een volgend voorval iets minder dan de helft van de slachtoffers wederom aangifte zegt te zullen doen. Dat zijn schokkende cijfers. Juist doordat mensen aangifte doen, kan de politie immers haar inzet beter richten. Maak meer mensen betrokken en je krijgt zestien miljoen opsporingsambtenaren! Recentelijk hebben wij weer eens kunnen zien hoe iemand gepakt werd na een landelijk opsporingsbericht. Ik ben dan ook een groot voorstander van de pilot SMS-Alert. Is het mogelijk om deze pilot uit te breiden? Welk vervolg wordt verder gegeven aan het initiatief Burgernet?

De aangifte moet vergemakkelijkt worden. In 2007 werd slechts 13% van de delicten via internet en 40% per telefoon gemeld. Welke stappen worden gezet om de aangifte eenvoudiger te maken?

Mevrouw **Griffith** (VVD): Voorzitter. De politie staat al jaren voor een grote uitdaging: de criminaliteit met 25% verminderen. Het is daarom broodnodig dat zowel de kwaliteit als de kwantiteit van de politie wordt versterkt. De grote uitstroom van politiepersoneel in de komende vijftien jaar speelt daarbij zeker ook een rol, evenals overigens de vergrijzing en de krapte op de arbeidsmarkt.

De strategische top van de politie moet zowel op kwaliteit als op kwantiteit gaan sturen. In het rapport van de Taskforce Personeelsvoorziening Politie staat dat de politie geen landelijke regie voert op de personeelsplanning, maar dat die regie wel nodig is om de personeelsplanning op landelijk en regionaal niveau te ondersteunen met informatie en inzichten. Dit zogenaamde vervangingsvraagstuk is niet alleen een zaak van het politiekorps of de Politieacademie, maar ook van de minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties. Ik krijg echter de indruk uit de reactie van deze minister op dit rapport dat iedereen voor zichzelf moet opkomen. Iedereen moet dit probleem klaarblijkelijk aanpakken vanuit zijn eigen verantwoordelijkheid, terwijl nu juist in het rapport terecht wordt benadrukt dat men gezamenlijk moet optreden.

In het debat over nationale veiligheid heeft mijn fractie de minister ondersteunt toen zij vroeg om een coördinerende en regisserende rol. Ik begrijp daarom niet waarom de minister geen regierol voor zichzelf ziet weggelegd bij het personeelsbeleid van de politie. Zij wil zelfs geen coördinerende rol vervullen. Ik wijs hier zo nadrukkelijk op, omdat ik in de stukken te vaak lees dat zij er niet over zou gaan en dat het de verantwoordelijkheid van de korpsen zou zijn. Een en ander geldt overigens ook voor de politiesterke. Mijn fractie vindt het beeld dat hierover is ontstaan, helemaal verkeerd. De minister heeft volgens mijn fractie namelijk niet alleen een coördinerende rol bij de rampenbestrijding, maar ook bij de kwaliteitsverbetering van de politie.

De Taskforce Personeelsvoorziening Politie stelt dat het werk geborgd moet worden. De gerezen problemen vragen dan ook om een structurele aanpak. Hoe gaat de minister dat doen? De taskforce schrijft dat er jaarlijks een landelijk adviesrapport moet worden uitgebracht, waarin inzichten en strategische vraagstukken worden vertaald in aanbevelingen. Is de minister het hiermee eens? Zo ja, hoe gaat zij dit dan aanpakken? Kan de minister in de brief over het aantal aspiranten, die zij de Kamer voor december 2007 heeft toegezegd, ingaan op deze coördinatie en regie?

De taskforce adviseert om de gevolgen van de politieke beslissingen over personeelsvoorzieningen in kaart te brengen. Daarbij gaat het vooral over de 500 extra wijkagenten en de 500 extra agenten voor forensische opsporing. De minister geeft in haar recente brief aan dat de verdeling via het budgetverdeelsysteem loopt. Mijn fractie vindt dat een goede invalshoek. Er zijn echter ook tekorten bij de recherche. Kan de minister aangeven of zij op de hoogte is van de grote personeelstekorten bij de recherche? Kan zij ook aangeven wat zij wil doen om dat probleem zo snel mogelijk op te lossen?

Wij hebben van de minister ook de nulmeting ontvangen, als het om de ICT gaat. In een eerder debat had ik de minister daarom gevraagd. Ik dank haar in elk geval voor deze nulmeting. Mijn fractie is evenwel nog niet helemaal gerust gesteld. In de nulmeting ontbreken namelijk de onderdelen materieel en bovenregionale samenwerking. Ik heb aan de minister namelijk gevraagd om in de nulmeting reële werkafspraken aan te geven, ook op andere terreinen. De begrotingsbehandeling is over twee weken en ik zou graag voor die tijd inzicht krijgen in afspraken inzake materieel en bovenregionale samenwerking. Ik weet niet of dit de minister lukt. Ik vraag dit natuurlijk met het oog op de eventuele invoering van de nationale politie.

Als het gaat om de politiesalarissen, heeft de minister toegezegd om een functiewaarderingsonderzoek in te stellen. Dat onderzoek zal begin 2008 afgerond zijn. De VVD-fractie vindt dat functionarissen die dagelijks maatschappelijk in de vuurlinie staan en voor ons de kastanjes uit het vuur halen, naar behoren beloofd moeten worden. Ik wil dan ook graag van de minister weten in welke richting zij denkt. Als het rapport namelijk al begin 2008 gereed moet zijn, heeft zij ter zake misschien al bepaalde inzichten. Tevens wil ik weten wat de stand van zaken is in de cao-onderhandelingen. Mijn fractie heeft berichten gekregen over de verschillen in salariering van de diverse politieagenten vanwege de omvang van de gemeente waar zij werkzaam zijn. Klopt er dat er een protestedoelstelling is? Hoe wordt daarmee omgegaan? Ik vraag dit omdat ook "gewone" steden, zoals Almere en Utrecht, ook de grotestedenproblematiek kennen. Is daar een regel voor? Zo ja, hoe wordt daarmee omgegaan? Kan de minister hier nader op ingaan?

Ik kom te spreken over de bezuinigingen van 100 mln. De minister heeft in de meerjarenbegroting een taakstelling opgenomen die begint in 2008 met 25 mln. en die tot en met 2012 oploopt. Mijn fractie hecht eraan dat de taakstelling niet ten koste gaat van meer blauw op straat. Ik neem aan dat de minister met het KLPD een soortgelijke afspraak heeft gemaakt, als het gaat om het operationele personeel. De bestrijding van criminaliteit mag namelijk niet het slachtoffer worden van de taakstelling. Hoe zal de minister dit controleren? Ik heb hierover schriftelijke vragen gesteld, maar ik heb begrepen dat de regel is dat twee weken voor de begrotingsbehandeling geen schriftelijke vragen gesteld mogen worden. Welnu, in de Drentse Courant hebben wij gelezen dat er bij de politie in de begroting 40,8 fte geschrapt is. Dat is gedaan op grond van de redenering dat men niet weet welke kant het opgaat met de bezuinigingen van het kabinet. Om die reden is 40 fte geschrapt. Hierop verneem ik graag de reactie van de minister. De politie uit Leeuwarden heeft bovendien aangegeven, zo staat in de Leeuwarder Courant, dat zij in Leeuwarden een nieuwjaarsfeest niet goed kunnen controleren vanwege een tekort aan politiefunctionarissen. Ook hierop verneem ik graag de reactie van de minister. Ik had deze vragen liever schriftelijk willen stellen, maar dat kan dus niet binnen een termijn van twee weken voor de begrotingsbehandeling. Vandaar dat ik de vragen mondeling stel. Het kabinet streeft rijksoverheidsbreed naar meer diversiteit in het personeelsbestand. De minister heeft ook die ambities als het om de politie gaat. Mijn fractie spreekt haar waardering uit voor deze ambities. Wij zijn tevreden op dat terrein. Tot 2011 moet 50% van de kroonbenoemingen in de korpsleiding een vrouw of een allochtoon betreffen. Tevens moet er een stijging worden gerealiseerd van het aantal allochtone medewerkers in de hoogste schalen bij de politie, alsook in het totale personeelsbestand. Op dit moment is dat percentage 6,4. De minister heeft haar ambitie gesteld op 8,5%. Waarom heeft zij dit percentage gekozen en waarom niet 10%? Kan de minister hier nader op ingaan? Aangezien de ambities van de minister op 2011 gericht zijn, wil mijn fractie in 2009 een tussenrapportage ontvangen om na te gaan of zij op de goede weg zit. Ambities op het vlak van diversiteit vragen om bewuste sturing. Het probleem is dat er niet wordt geregistreerd en gemonitord. Wat vindt

de minister hiervan? Wil zij bijhouden wat er aan diversiteit wordt gedaan? Zo ja, hoe? Hoe wil zij het monitoren? Ik krijg graag een nadere toelichting. Het niveau van het politieonderwijs verdient verbetering. Ook moeten de leerlingen meer worden uitgedaagd en leren anticiperen op praktijksituaties. Uit het onderzoek van de taskforce is onder meer gebleken dat aspiranten gedurende de opleiding aan de Politieacademie uitvallen. De uitvalpercentages verschillen aanzienlijk van korps tot korps; er wordt gesproken van percentages tussen de 5 en de 20. Niet duidelijk is de precieze reden van de uitval en hoe die zo veel mogelijk kan worden tegengegaan. Ik krijg hierop graag een reactie van de minister. Het kabinet streeft ernaar, in 2020 de helft van de beroepsbevolking uit hoger opgeleiden te laten bestaan. Toen ik dit las, dacht ik: dus geen zesjescultuur meer. Wat vindt de minister van een soortgelijk percentage aan hoger opgeleide werknemers, dus met een hbo-diploma of academische opleiding bij de politie? Waarom is het niet mogelijk om op concernniveau inzicht te hebben in het opleidingsniveau van de medewerkers bij de politie? Het schijnt dat op concernniveau helemaal niet duidelijk is wat de achtergrond is van de aspiranten die instromen. Ik krijg hierop graag een reactie van de minister. Kan dit niet worden bijgehouden door de Politieacademie?

De Inspectie Openbare Orde en Veiligheid heeft onderzoek gedaan naar de meldingenregistratie. De kwaliteit daarvan laat te wensen over. Mijn fractie vindt het van belang dat burgers aangifte doen. Dat bevordert namelijk de informatiepositie van de politie. Daarom hamert de overheid daar ook op. Op de politie rust ook de verantwoordelijkheid om burgers te informeren over wat het korps met de meldingen heeft gedaan, zeker met niet-spoedeisende meldingen. Burgers mogen zeker niet het idee krijgen dat het zinloos is om ergens melding van te maken. Dienstbaarheid en bereikbaarheid van de korpsen is ook voor burgers van essentieel belang. Uit het onderzoek blijkt dat het meldingsproces kan worden verbeterd. Er bestaan ook verschillen tussen de korpsen, zeker voor wat betreft de kwaliteit van de doorschakeling van de frontoffice naar de backoffice. Er is ook geen inzicht in het totale meldingsproces en de registratie. Mijn fractie mist in het antwoord van de minister haar visie hierover. Moeten alle korpsen terugmelden of niet? Mijn fractie vindt natuurlijk van wel. Moeten alle politiebureaus in het land de zelfde openingstijden hebben of is het voldoende dat een politiebureau in een regio 24 uur per dag en zeven dagen per week open is? Dat verschilt. Er zijn zelfs regio's waar de politie helemaal niet 24 uur per dag en zeven dagen per week beschikbaar en bereikbaar is. Vindt de minister ook dat de niet-spoedeisende meldingen altijd via internet toegankelijk moeten zijn, zodat burgers via internet melding van iets kunnen maken of aangifte kunnen doen? Moet dit per post of via internet? Vindt de minister ook dat op internet melding gemaakt moet kunnen worden? Wat zou de minister van een uniforme meldingregistratie vinden?

De heer **Haverkamp** (CDA): U zegt iets heel schokkends, namelijk dat de politie in sommige regio's niet bereikbaar is. Mij is dat niet uit de rapportages gebleken. Volgens is er in elke regio altijd noodhulp beschikbaar. Het lijkt mij goed om dit misverstand uit de wereld te helpen.

Mevrouw **Griffith** (VVD): In het rapport heb ik gelezen dat in een regio de politie niet 24 uur per dag open was. Dat is de constatering. Ik heb het gelezen in het rapport. Het staat er heel nadrukkelijk in. Daarom vraag ik aan de minister of zij vindt dat in iedere regio ten minste een bureau 24 uur per dag en zeven dagen per week open moet zijn.

De heer **Haverkamp** (CDA): Niet open zijn is niet per se niet bereikbaar zijn. Mensen kunnen wel noodhulp bellen. Ik vind het belangrijk om dit te markeren. Hebt u zelf een prioriteitsstelling? Vindt u echt dat er iemand 24 uur per dag achter een bureau moet zitten of vindt u een andere vorm van bereikbaarheid ook toelaatbaar?

Mevrouw **Griffith** (VVD): In Amsterdam zijn de bureaus zeven dagen per week en 24 uur per dag open. Wat mij betreft moet er in iedere regio ten minste één bureau open zijn, niet alleen maar bereikbaar. Dat is het standpunt van de VVD-fractie. Er worden ook voorstellen gedaan voor een operationele, beheersmatige en technische voorwaarde als het gaat om de meldingsregistratie. Vindt de minister ook dat alle korpsen daaraan zouden moeten voldoen? Sinds de inwerkingtreding van de Arbeidstijdenwet in 1996 blijkt de politie niet in staat om zich te houden aan de wettelijke voorschriften en wordt de Arbeidstijdenwet fors overtreden. Er zijn verschillende onderzoeken gedaan en verschillende maatregelen genomen, maar die hebben niet geleid tot verandering. De Inspectie Openbare Orde en Veiligheid wijst er terecht op dat deze overtredingen de legitimiteit van de politie aantasten, zeker als men bedenkt dat de politie per 1 januari van dit jaar is aangewezen als toezichthouder op de naleving van de Arbeidstijdenwet bij het openbaar stads- en streekvervoer. De politie moet natuurlijk het goede voorbeeld geven. Nu blijkt dat de politie zelf niet altijd correct en niet voldoende gebruik maakt van de uitzonderingsbepalingen die zijn genoemd in de Arbeidstijdenwet. Medewerkers blijken nauwelijks op de hoogte te zijn van de mogelijkheden om de overtredingen terug te dringen. Er wordt voorgesteld overtredingen individueel herleidbaar te maken. Zij zouden ook onderdeel moeten uitmaken van management-rapportages, zodat men direct kan traceren wie op welke afdeling nu regelmatig de Arbeidstijdenwet overtreedt en hoe men daarop kan sturen. De minister heeft afgesproken om in 2007 met een daling van 40% te komen. Dat vindt mijn fractie een goede zaak, maar wij willen graag weten wat op dit moment de stand van zaken is. Wij zouden ook graag begin volgend jaar worden geïnformeerd over de behaalde resultaten. De minister schrijft in haar brief dat zij aanvullende maatregelen zal nemen als het niet lukt om de beoogde 40% te halen. Mijn fractie is benieuwd naar de aanvullende maatregelen die de minister zal nemen als de gewenste daling niet wordt gehaald.

De heer **Brinkman** (PVV): Bent u het met mij eens dat de Arbeidstijdenwet het werken voor de politie onmogelijk maakt en dat er een uitzonderingspositie zou moeten zijn voor politiemensen op straat die bezig zijn met boeven vangen en calamiteiten beteugelen? De Arbeidstijdenwet werkt heel bindend.

Mevrouw **Griffith** (VVD): Ik ben het met u eens dat de

politie een bijzondere positie heeft, overigens net als ambulancepersoneel en medewerkers van andere instellingen. Uit het rapport blijkt nu juist dat er genoeg uitzonderingsbepalingen in de Arbeidstijdenwet staan. Als het gaat om een ramp of een crisis en als de Arbeidstijdenwet dreigt te worden overtreden, heeft de politie alle ruimte om gebruik te maken van een uitzonderingsbepaling. De precieze bepaling heb ik niet zo scherp in mijn hoofd, maar dit is al geregeld in de Arbeidstijdenwet.

Minister **Ter Horst**: Artikel 2.5.

Mevrouw **Griffith** (VVD): Het probleem is nu juist, aldus de inspectie, dat de politie niet weet dat zij hiervan melding moet maken. Dan geldt een overschrijding niet als overtreding. De politie doet zichzelf dus tekort door niet te weten dat die mogelijkheid in de wet bestaat. Als de wet te krap zou zijn, zou ik voorstander zijn van een verruiming, maar dat is in de praktijk niet het probleem. De uitzonderingsbepalingen zijn nu juist in de wet opgenomen. De politie moet daarmee alleen op een goede manier omgaan. Dat is een bewustwordingsproces bij de politie. Als er een ramp of een crisis zou zijn, hoeft de politie volgens de wet niet alles uit haar handen te laten vallen.

De heer **Brinkman** (PVV): Hebt u ooit één politiemans horen klagen over het feit dat hij te lang heeft moeten doorwerken voor een zaak?

Mevrouw **Griffith** (VVD): Nee. Een opvallend punt in het rapport is dat jonge aspiranten ook met overwerk en weekenddiensten heel graag blijven werken vanwege het financiële voordeel dat zij daarvan hebben. De hand moet wat dat betreft ook in eigen boezem worden gestoken. Als er echter iets aan de salarissen wordt gedaan, zal de behoefte om te blijven overwerken of langer te blijven werken, zonder daar melding van te maken, afnemen. Ik hoop dat ik de steun van de heer Brinkman krijg in mijn poging de salarissen van de politiefunctionarissen te verhogen. Er worden momenteel proeven gedaan met een fitheidstest bij de politie. Het schijnt dat sommige politiefunctionarissen toch een beetje aan de forse kant zijn als het gaat om hun gewicht, hun buik en alles wat er nog meer bij komt kijken. Hoe staat het met de landelijke invoering van de fitheidstest? Wanneer gaat die in? Is de minister het met mij eens dat agenten fit moeten zijn en moeten kunnen rennen? Ze moeten gemakkelijk over een schutting kunnen springen. Dit baart mij zorgen. Misschien moet de minister een keer met de heer Klink spreken over hoe daar meer aan kan gebeuren.

De heer **Van Raak** (SP): Klopt het dat, als er nu zou worden gewerkt volgens de fitheidstest, tientallen procenten agenten weg zouden zijn, omdat ze niet aan die test zouden voldoen?

Mevrouw **Griffith** (VVD): Ik kan mij voorstellen dat sommige agenten de test niet halen. Ik ben bij zo'n IBT-training geweest. Ik was blij dat ik geen politiefunctaris ben, want het is een zware test. Dat moet ook wel, maar inderdaad zal een aantal agenten afhaken. De vraag is wat de consequentie daarvan is. Het betekent

wel dat wij het jarenlang hebben laten lopen en dat wij jarenlang hebben geaccepteerd dat sommige agenten niet voldoen aan de vereiste fitheid.

Mevrouw **Kuiken** (PvdA): Voorzitter. Zedenmisdrijven, fraude, verkeersveiligheid, georganiseerde criminaliteit, jeugdoverlast, een MKZ-crisis, witwaspraktijken, drugs, wapenhandel, wijkveiligheid, winkeldiefstallen, zelfmoorden, ongevallen, mensen die dood op de weg liggen, terrorisme en ga maar zo door. Ik heb het rijtje nog lang niet compleet. De politie moet er dag en nacht voor ons zijn, soms met gevaar voor eigen leven. Ze worden geconfronteerd met de meest gruwelijke zaken. Door het gemak waarmee wij altijd om de politie vragen, terwijl wij ook nog vaak klagen, vergeten wij wel eens wat de politie voor ons doet en elke dag weer voor haar kiezen krijgt. Eigenlijk is er geen enkel beleidsonderwerp in dit huis waarbij de politie geen rol speelt, maar is er nu een visie op wat de politie wel en niet zou moeten doen, ook gelet op haar capaciteit en sterkte? Ik mis die vaak, want als wij in deze commissie een of andere afspraak maken over de sterkte van de politie, wordt in een andere commissie weer geroepen om meer politie. Wij in Den Haag bepalen voor een belangrijk deel wat de politie doet. Hetzelfde geldt voor de kaders waarbinnen de politie haar werk kan doen. Er wordt jaarlijks relatief veel geld uitgetrokken voor de politie. Een gemiddelde rijksweg kost qua aanleg overigens meer dan wij jaarlijks kwijt zijn aan de politie, maar we moeten wel weten wat er gebeurt met het geld dat wij erin stoppen. Het belangrijkste instrument waarmee de minister de activiteiten van de politie stuurt, betreft de prestatiecontracten. Deze zijn inmiddels, in vergelijking met voorgaande jaren, meer kwalitatief van aard. Het gaat niet om het aantal bonnen dat wordt uitgeschreven maar om de vraag of de buurt daadwerkelijk veiliger wordt, of de overlast wordt aangepakt en of de criminaliteit daalt. Wij hebben het idee dat de verantwoording aan de minister en ook de jaarverslagen sterk gericht zijn op de cijfertjes. Wij krijgen het nogal benauwd van alle bureaucratische verantwoordingsmechanismen en monitoren. De heer Van Raak sprak daar al over. Agenten moeten vooraf aangeven waaraan zij hun uren gaan besteden en dit achteraf verantwoorden. De Kamer vraagt continu om meer en betere verantwoordingsmonitoren. Verder is het de vraag of preventief werken altijd goed in aantallen getoetst kan worden. Hoewel het aantal aangehouden verdachten misschien een belangrijke indicatie is, laat die niet zien of het daadwerkelijk veiliger wordt. Bij de beoordeling van de kwaliteit van de politie moet het veel meer gaan over de kwaliteit van de wijkagenten zelf, de kwaliteit van de opsporing, de samenwerking met andere gemeenten, de uiteindelijke resultaten, het contact met de burgers, de wijze waarop innovatieve projecten op stapel worden gezet of met anderen worden gedeeld, enzovoort. Deelt de minister de opvatting dat de verantwoordingsmechanismen nu nog te veel kwantitatief van aard zijn? Op welke wijze kan een meer kwalitatieve invulling worden bereikt? Ik denk bijvoorbeeld aan een periodieke doorlichting of aan benchmarking. Heeft de minister ideeën om echt te kunnen sturen op de kwaliteit en om te voorkomen dat de bureaucratie toeneemt en wil zij die met ons delen?

Kwaliteit is belangrijk, maar zonder kwantiteit geen kwaliteit. Om de criminaliteit te laten dalen en de samenleving veiliger te maken, is het belangrijk dat de politie op straat zichtbaar is en dat er voldoende politiemensen zijn voor de opsporing. Wij maken ons zorgen over de ontwikkeling van de politiesterkte. De arbeidsmarkt is krap en wordt krappere; de vergrijzing zorgt voor een uitstroom van agenten en ervaren politiemedewerkers. Die gaan met pensioen. De komende jaren wordt extra geld uitgetrokken om daling van de sterkte te voorkomen en er worden additionele investeringen gedaan in opleidingen, begeleiding, salaris en uitrusting van aspiranten. Er is geld uitgetrokken voor 500 extra wijkagenten en voor 500 extra forensische rechercheurs. Dat neemt niet weg dat wij moeten bekijken of dit inderdaad voldoende is. Dat is ook de reden dat de minister een nader functiewaarderingsonderzoek heeft toegezegd, ook om te bekijken of de nu opgestelde arbeidsvoorwaarden het beroep van politieagent voldoende aantrekkelijk maken. Dit staat los van de cao-onderhandelingen tussen de minister en de vakbonden. Het resultaat daarvan wachten wij met spanning af.

Een apart functiewaarderingsonderzoek is nodig omdat de afgelopen 20 jaar een en ander niet nader is bekeken. Politieagenten worden nu vaak ingeschaald op mbo-niveau en hebben dan in vergelijking met andere beroepsgroepen een redelijk salaris. De vraag is echter of dat nu nog in verhouding is met de zwaarte van het werk en het steeds hoger wordende opleidingsniveau. Bij dit functiewaarderingsonderzoek moet goed gekeken worden waar en welke verbeteringen en investeringen de komende jaren nodig zijn om de sterkte op peil te houden en het beroep van politieagent aantrekkelijk te maken.

Is er al voldoende zicht op de redenen waarom mensen het korps verlaten en welke mensen het korps verlaten? Ik heb de minister hierover al eerder bevraagd omdat ik bang ben dat met name jonge mensen die net tot het korps zijn toegetreden, en allochtonen het korps snel verlaten. Ik wil graag een aanvullende reactie van de minister hierop.

Een ander punt van zorg is de opkomst van de particuliere beveiligingsorganisaties en recherchebureaus. Deze organisaties en bureaus zijn ondersteunend aan de taak van de politie. Zij beveiligen onder meer bedrijventerreinen en geld- en waardetransporten, zij bemannen particuliere alarmcentrales of zij onderzoeken fraude van werknemers. Het oprichten van een particulier beveiligings- of recherchebureau is niet zo maar toegestaan. In de wet zijn hiervoor regels vastgelegd. Daarmee worden eisen gesteld aan de particuliere beveiligingsorganisaties en recherchebureaus. De particuliere beveiligingsorganisaties zijn de afgelopen jaren als paddenstoelen uit de grond geschoten. Als ik luister naar de branche, maar ook als ik luister naar de politie, is mijn sterke vermoeden dat de kwaliteit van deze particuliere recherchebureaus en beveiligingsorganisaties te wensen over laat en dat de controle en handhaving op de daadwerkelijke kwaliteit, beschikbare vergunningen en beschikbaarheid van opleidingsvereisten hiermee geen gelijke tred heeft gehouden en dus onvoldoende is.

Ik ben dan ook bang dat wij te maken hebben met malafide bureaus en beveiligers, die onvoldoende zijn opgeleid. Dit kan tot gevolg hebben dat er wellicht

sprake is van verzekeringsfraude of dat bedrijven niet goed beschermd worden, met alle criminaliteit van dien. Ik denk ook aan mensen die als portier fungeren of in musea werken. Wij hebben het afgelopen jaar al gezien dat er een toename is van het aantal kunstrovers. Ik heb op dit punt dus ernstige zorgen. Ik krijg hier graag een reactie op van beide bewindslieden.

Mevrouw **Griffith** (VVD): Als dit zo zou zijn, is dat heel ernstig. U maakt zich zorgen, maar hebt u ook aanwijzingen? Waar is dit op gebaseerd? Dit komt niet zo maar uit de lucht vallen. Ik zou graag iets meer willen horen over zaken die zich hebben voorgedaan en een betere onderbouwing willen horen dan alleen maar "ik maak mij zorgen" en "ik kan mij voorstellen". Dit zijn namelijk ernstige verwijten.

Mevrouw **Kuiken** (PvdA): Dit zijn inderdaad ernstige verwijten. Daarom vraag ik de ministers ook of zij deze zorgen delen. Ik hoor van de branche en van de politie dat er een explosieve stijging is van het aantal particuliere beveiligingsorganisaties en recherchebureaus, maar dat de controle en handhaving daarmee niet gelijke tred heeft gehouden. Zij zeggen, maar dat kan ik niet staven met harde bewijzen, dat niet al die bureaus de vereiste papieren hebben. De branche staat dan ook niet in voor al die bureaus die er nu zijn. Daarom wil ik aan beide ministers vragen om hiernaar te kijken en te kijken of voldaan wordt aan alle vereiste vergunningen en of de kwaliteit van de opleiders op orde is. Ik heb er dus geen harde bewijzen voor, maar ik hoor het uit de branche zelf en ik hoor het van politiefunctionarissen die zich hier zorgen over maken. Zij zeggen ook dat, gezien de stijging, de controle en handhaving niet op orde is. Wie zou die controle en handhaving ter hand moeten nemen? Ik zie daar met name een grote rol in voor de branche zelf. Ik kan mij echter ook voorstellen dat een inspectie daar een rol in kan vervullen, samen met gemeenten en politie. Het moet een gezamenlijke aanpak zijn. Die is er volgens mij nu niet. Ik hoor daar graag een reactie van de ministers op.

Mevrouw **Griffith** (VVD): Dat zijn twee dingen. Enerzijds zegt u dat als het gaat om het vestigen van zo'n bureau of bedrijf, men moet voldoen aan bepaalde eisen. Anderzijds meende ik in uw betoog te horen dat u toch wel ernstige verwijten had als het gaat om corruptie, diefstal en dergelijke. Daarom vraag ik u of u dat kunt staven.

Mevrouw **Kuiken** (PvdA): Als de vergunningen niet op orde zijn, weet ik niet of ik te maken heb met eerbare bedrijven. Er kunnen niet-eeerbare bedrijven zijn die niet voldoen aan de vergunning, maar die wellicht wel worden ingehuurd door bedrijven om de beveiliging te regelen of door particuliere sector voor andere zaken om te beveiligen of door musea. Misschien is het wel een bonafide bedrijf, maar heeft men mensen in dienst die niet de juiste opleiding hebben gevolgd. Ik weet dan niet of de antecedenten van die mensen goed zijn nagetrokken en of ze voldoende zijn opgeleid om dat beveiligingswerk te doen waar ze voor ingehuurd zijn. Ik vind dit zo'n belangrijk punt, omdat het gaat om de verantwoordelijkheidsverdeling met de politie. De politie is en blijft in mijn optiek primair eerstverantwoordelijke voor de openbare orde en veiligheid. Ik zal een drietal

punten noemen waar ik bang ben dat die verantwoordelijkheidsverdeling niet op de juiste manier wordt ingezet. In de wijkactieplannen van de 40 prachtwijken van minister Vogelaar speelt de politie een belangrijke rol. Zonder politie zullen de wijkactieplannen geen succes worden. De gemeente Arnhem heeft aangegeven andere prioriteiten te stellen en daarom de wijkagenten niet te zullen inzetten voor de wijkactieplannen, maar daarvoor over te schakelen op particuliere beveiligingsbureaus. Wij vinden dat onterecht. Het kan toch niet zo zijn dat burgemeester Krikke haar gang kan gaan zonder dat iemand haar kan terugfluiten. Politieagenten hebben een andere opleiding, een andere training en andere bevoegdheden dan particuliere beveiligers. Particuliere beveiligers kunnen daarom wel ter ondersteuning, maar niet ter vervanging van wijkagenten dienen waar die een zo belangrijke zichtbare rol in de samenleving hebben. Een ander voorbeeld is de particuliere recherche die niet primair een strafrechtelijk of strafvorderlijk doel dient. Die taak is voorbehouden aan politieambtenaren en buitengewone opsporingsambtenaren aan wie daartoe bij de wet exclusieve bevoegdheden zijn verleend. Dat aan hen bij wet exclusieve bevoegdheden zijn verleend, is belangrijk. Ik heb geen zicht op wat er gebeurt als een particulier recherchebureau in private setting onderzoek doet bij een bedrijf. Dat ik dat niet kan volgen en niet kan controleren, bezorgt mij het gevoel dat het fout kan gaan. Mensen uit de branche en politiemensen wijzen mij erop dat het voorkomt dat zo'n recherchebureau bij een bedrijf informatie boven tafel haalt en vervolgens aan de politie levert, die de informatie gebruikt in een strafzaak, wat de rechter toestaat. Ik vraag de minister van Justitie of dit een juiste manier van onderzoeksbepijnding is en of dat mag worden toegestaan, zoals nu in de praktijk gebeurt. Ik vind dat een vreemde zaak en wil daarom graag een reactie.

Dan heb ik nog een punt van oneigenlijk gebruik van particuliere organisaties. De PvdA-fractie is tegen het ontstaan van zogenaamde gated communities, buurten die door hekken zijn afgeschermd en particulier worden bewaakt. Veiligheid is voor ons allemaal belangrijk en mag niet afhankelijk zijn van de dikte van je portemonnee. Graag hoor ik een principiële uitspraak van beide ministers in dezen. Ik wil weten of zij dit uitgangspunt met mij delen.

De heer **Van Raak** (SP): Ik kan het betoog van mevrouw Kuiken van harte ondersteunen. Is het haar bedoeling dat wij van de minister een brief vragen over wat volgens haar de grenzen zijn van de particuliere beveiliging en recherche en over het moment waarop de reguliere politie en de reguliere recherche moeten optreden?

Mevrouw **Kuiken** (PvdA): Vindt u het goed om het antwoord van de minister af te wachten en dan te kijken of een aanvullende brief nog nodig is? Misschien zegt de minister zelf wel dat zij zo'n brief zal sturen. Ik sta er niet afwijzend tegenover, maar het heeft geen zin om papieren heen en weer te schuiven. Wij moeten gewoon bekijken wat handig is. De Taskforce Personeelsvoorziening Politie maakt duidelijk dat de instroom van aspiranten – voor de enkeling op de publieke tribune die wat minder goed thuis is bij de politie en voor mensen die straks het verslag lezen: de studenten – moet worden verhoogd van 2000 naar 2300 per jaar. Mij is nog niet helemaal

duidelijk of hiermee rekening is gehouden in de sterkte-investeringen. Ik hoor dat graag van de minister. Ik sluit ook aan bij de vraag van mevrouw Griffith naar het grote verschil tussen de korpsen in percentage uitval tijdens het opleidingstraject. De uitval varieert van 5% tot 20%. Wat maakt dat het verschil zo groot is?

Zoals gezegd, wordt er op verzoek van de heer Haverkamp en mij aan gewerkt om de werving en selectie snel en eenduidig te laten verlopen. Er komt één loket voor de werving en selectie. Dat is een goed ding, want dat brengt de duur van de werving en selectie terug van soms een jaar naar maximaal drie maanden. Het is erg belangrijk om al die studenten binnen te halen en te binden.

Naar aanleiding van de evaluaties moet ik zeggen dat mij niet duidelijk is of wij helemaal tevreden moeten zijn met de kwaliteit van het onderwijs dan wel dat er dingen zijn waarover wij niet helemaal tevreden moeten zijn. Ik vraag daarover een toelichting van de minister. Ik heb in ieder geval begrepen dat er een vervolgonderzoek zal komen naar verdere flexibilisering van het politie-onderwijs. In mijn eigen woorden: meer maatwerk voor de individuele studenten en passend binnen de praktijk van de korpsen. Dat lijkt mij een positieve ontwikkeling. Een opleiding van vier jaar moet haar rendement hebben, want ze kost een hoop tijd en geld. Als er overgekwalficeerde studenten zijn, betekent dit dat de zwaarte van de opleidingen omhoog moet of dat sneller kan worden gestudeerd. Ook blijkt het in de praktijk soms vervelend dat een zedenrechercheur gedurende twee jaar een dag per week kwijt is aan een opleiding, terwijl het misschien effectiever en efficiënter is om die dagen te bundelen tot een periode van drie maanden. Wij zien het vervolgonderzoek tegemoet en willen weten wanneer wij dit kunnen verwachten.

Ik sluit mij aan bij de vraag van de heer Haverkamp over het feit dat studenten meetellen voor de sterkte van het korps en of dit in alle gevallen terecht is. Wat betekent dit voor korpsen die meer of minder studenten werven? Ik maak mij vooral zorgen over het feit dat, naar ik heb gehoord, aspiranten, studenten, al worden ingezet in de dagelijkse praktijk, terwijl zij daarvoor eigenlijk nog niet klaar zijn. Dit lijkt mij geen gewenste ontwikkeling. Ik vraag daarover een reactie van de minister.

Een andere punt van zorg is het feit dat studenten die de managementopleiding volgen, zelf niet of nauwelijks in het blauw werken. Ik vraag mij af of dat handig is. Hoe kan men een goede leidinggevende zijn als men niet weet wat er op straat gebeurt? Is dit wel voldoende geborgd?

Tevens hebben wij gehoord – hoe simpel klinkt het – dat vooral nieuwe agenten onvoldoende in staat zijn om een proces-verbaal op te maken. Het is heel ingewikkeld. Ik zou ook graag zien dat Justitie daarin wat minder stringent zou zijn. Bij de wijze waarop zij korpsen bevaagt, ligt volgens mij het grootste probleem. Het lijkt mij echter belangrijk dat studenten de basiskennis in huis halen. Zij zijn communicatief heel vaardig en hun competenties zijn perfect op orde. Het zijn dus heel goede studenten, maar die basisvaardigheden blijven een punt van aandacht.

Ik heb uit verschillende korpsen vernomen dat zij niet allemaal toekomen aan het wettelijk vereiste aantal oefeningen op jaarbasis. Klopt dit?

Over diversiteit kan ik kort zijn. Wij zijn heel blij met de ambities van de minister op dit punt. Ook zijn wij blij dat

afspraken over diversiteit nu een onderdeel zijn van de prestatieafspraken, niet alleen bij de instroom, maar ook bij de doorstroom. Dit blijkt nog hard nodig, zoals wij ook zien bij de Taskforce personeelsvoorziening. Wat de ICT betreft, wordt bij de politie gewerkt aan gezamenlijke opsporings- en handhavingssystemen. In de antwoorden op onze schriftelijke vragen heb ik gelezen dat er geen samenwerking bestaat op het gebied van systemen voor de bedrijfsvoering. Zou het niet handig zijn als de politie op dat terrein meer gaat samenwerken, als wij werken aan gezamenlijkheid, besparing van kosten en efficiëntie?

Klopt het dat gedeeltelijk arbeidsongeschikt verklaarde politieambtenaren geen gebruik kunnen maken van de in 2006 van kracht geworden vroegpensioen/levensloopregeling voor de politiesector zonder op hun herplaatsingstoelage en WAO-aanvulling te worden gekort? Er is een levensloopregeling. Klopt het dat mensen die gedeeltelijk arbeidsongeschikt zijn, daarvoor toch een deel van hun eigen loon betalen en niet kunnen meedoen aan een levensloopregeling omdat wat zij in de ene hand krijgen met de andere hand moeten afgeven aan de uitkeringsinstantie? Klopt het dat mensen die in een nieuwe WIA-regeling vallen, daarvan geen last hebben?

Ik heb begrepen dat de bonden en de minister heel lang de afspraak hebben gehanteerd dat zij niet zou overgaan tot uitbetaling van de levenslooptoelage om dit juist te voorkomen, maar dat de Belastingdienst heeft gezegd dat dit niet langer mogelijk is? Dit is een heel rare situatie.

Ik heb al gezegd dat wij heel veel van de politie vragen. Wij stellen hoge eisen en terecht, maar als je dan ziet wat de politiemensen daarvoor terugkrijgen. Veel kritiek, soms uit de Kamer, vaak uit de samenleving. 75% van de politiemedewerkers krijgt op een of andere manier te maken met geweld. 75%! Dit zijn belachelijk grote aantallen. Dit heeft voor een deel te maken met het politievak, maar ook met de wijze waarop de politiemensen in Nederland worden gewaardeerd. In Amerika zijn politiemensen en brandweerlieden helden. In Nederland voel ik dit niet zo. Agenten zijn in Nederland eerder bonnentickers of mensen waarnaar je je middelvinger opsteekt. Ik zou dit graag heel anders zien. Daarom vraag ik aan de minister of er een imago-campagne kan worden opgezet, los van de werving en selectie, om mensen erop te wijzen wat de politie voor ons doet en dat politiemensen het niet verdienen dat wij hen zo negatief bejegenen.

De heer **Brinkman** (PVV): Voorzitter. Ik sluit mij aan bij de laatste woorden van mevrouw Kuiken over de waardering van politiemensen. Waardering is een rode draad in mijn betoog, waardering die tot uitdrukking komt op het loonstrookje aan het einde van de maand, waardering voor het werk van de politiemans en -vrouw op straat.

De politie zou zich bezig moeten houden met die taken waaraan de burger behoefte heeft. Die burger klaagt steen en been over de bereikbaarheid van de politie en over de taken die de politie uitvoert. Als de burger belt, komt de politie vaak niet of veel te laat, maar er wordt wel iedere ochtend met de radar gecontroleerd langs de kant van de weg en er worden naarstig parkeerbonnen uitgeschreven. Klopt deze beeldvorming?

Even een paar cijfers. In 2006 heeft de politie bijna 12 miljoen verkeersboetes uitgeschreven. Tel daar de transacties voor andere zaken bij op en je komt op ruim 12,5 miljoen bekeuringen. Uit ervaring kan ik zeggen dat er met het uitschrijven van een simpele bekeuring tot het moment van betaling gemiddeld ruim een uur en soms meer is gemoeid als je alle stadia bij elkaar neemt. De ene bon moet met bijlagen worden geschreven, de ander rolt via de camera direct in Leeuwarden uit de computer. Ik denk dat de waarheid geen geweld wordt aangedaan als het uitschrijven van een bekeuring op een gemiddelde van een uur wordt geschat. Dit betekent dat de politie 12,5 miljoen uur bezig is met het uitschrijven van bekeuringen.

Een politiemann of -vrouw werkt ongeveer 1800 uur per jaar. Een simpel rekensommetje levert op dat er bijna 7000 mensjaren zijn gemoeid enkel met het schrijven van bekeuringen. Afgezet tegen de politiesterkte is dit 14%. Dit betekent dat ongeveer één op de zeven politiemannen en -vrouwen bezig is om een bekeuring uit te schrijven. Die beeldvorming klopt dus!

Overigens leveren de bekeuringen afgezet tegen de politie-inzet netto niet zo veel op. De overheid heeft dit kennelijk onderkend en heeft een verhoging van de boete op verkeersovertredingen met 20% aangekondigd. Nu wordt diezelfde burger door dit linkse kabinet uitgeknepen door een verhoging van de boetes voor verkeersovertredingen. Schande!

De politie kan geen verwijt worden gemaakt voor haar taakstelling. De burgemeester, het Openbaar Ministerie en de politiek sturen de politie aan. Men is gedwongen via prestatiecontracten een bepaald aantal bonnen en verbalen in te leveren. Gelet op de problemen in de wijk, de slappe aanpak en het gemis aan waardering en respect voor de politie op straat is er naar onze mening een radicaal andere aanpak nodig. De politie moet boeven vangen en de rust in de buurt op een strenge, maar rechtvaardige manier herstellen en bewaken.

De heer **Haverkamp** (CDA): Ik proef een tegenstrijdigheid in het betoog van de heer Brinkman. Hij is aan de ene kant van mening dat de politie te veel bekeuringen uitschrijft, maar aan de andere kant spreekt hij over een slappe aanpak. Wat wil hij dan? Wil hij dat een politieagent zegt: ik ben teleurgesteld in je, betrokkene vriendelijk een hand geeft en weer doorloopt?

De heer **Brinkman** (PVV): Als ik spreek over een slappe aanpak, dan doel ik vooral op de aanpak van het straattuig en de problemen in de buurten. De heer Haverkamp heeft via de nieuwsberichten ook kunnen vernemen wat er de laatste maanden is gebeurd. Dit is al jaren aan de gang in heel veel buurten. Ik heb het inderdaad niet over het vervangen van een bekeuring door een vriendelijke handdruk, maar over de aanpak van probleembuurten.

De heer **Anker** (ChristenUnie): Uw betoog over de boetes vind ik nogal bijzonder. Vorige week heb ik uitgebreid met uw collega de heer De Roon mogen debatteren. Om kort te gaan: straffen konden voor hem eigenlijk niet lang genoeg zijn. De boetes gaan omhoog omdat de administratie ervan veel tijd en geld kost en we de kosten hiervan gedeeltelijk willen doorberekenen aan de overtreder. Nu moet u eens uitleggen waarom dit een probleem is, zelfs uitknippen is, en waarom we de

verantwoordelijke voor het probleem niet gewoon de verantwoordelijkheid kunnen laten dragen.

De heer **Brinkman** (PVV): Ik vind dat de politie moet doen wat de burger van haar verwacht. De burger verwacht niet dat de politie achter een boom gaat staan en met een laser meet of hij niet vier kilometer per uur te hard rijdt. Hij verwacht wel dat de politie meteen – en dus niet pas na twee uur, of helemaal nooit – komt als hij belt omdat het straattuig zijn tuin aan het vernielen is.

De heer **Anker** (ChristenUnie): Ik vind het ook niet leuk om een boete te krijgen en moet helaas bekennen dat ik die ook wel eens op de mat vind. Maar het is wel heel goed voor me dat ik af en toe een boete krijg, zodat ik weet dat ik niet te hard mag rijden. Het is van belang dat de snelheid, de grootste doodsoorzaak in het verkeer, wordt gehandhaafd. U als politicus heeft ook de verantwoordelijkheid om ervoor te zorgen dat de verkeerssnelheid wordt gehandhaafd.

De heer **Brinkman** (PVV): Dat klopt en daarom hoort u mij niet pleiten voor een politie die geen bonnen meer schrijft. Maar nu gaat het compleet de andere kant op: ruim 12 miljoen bonnen op jaarbasis is een gigantische stijging in vergelijking met, bijvoorbeeld, 2002 – dat terwijl het aantal aanhoudingen sindsdien niet exorbitant is gestegen. Ik wil dus de inzet van de politie veranderen. Ik wil niet sturen in de kwantiteit, in de prestatiecontracten, maar meer naar de kwaliteit kijken.

Het probleem is echter dat diezelfde burgemeester vaak te soft is om de problemen met openbare orde te bestrijden. En het OM stelt te lage strafeisen. Indien bijvoorbeeld Marokkaanse jongeren problemen veroorzaken, zal de burgemeester eerst proberen een en ander uit de media te houden, dan zo snel mogelijk in de moskee gaan theedrinken en vervolgens de politie proberen te instrueren om zo onzichtbaar mogelijk op te treden. Buurten waar het de politie is verboden om op dat soort momenten in uniform te verschijnen, zijn echt geen unicum. Kortom, pappen en nathouden. Het zou goed zijn als de centrale overheid een uniforme werkwijze had bij de bestrijding van dergelijk jongerengeweld in die buurten. Dit is namelijk geen specifiek grotestedenprobleem; ook in de middelgrote en kleinere steden speelt deze jeugdproblematiek, met name helaas Marokkaanse jeugdproblematiek, een zeer grote rol.

Mijn oplossing voor deze problemen is dan ook de volgende. Stuur de politie aan op een maximering van het aantal te schrijven verkeersboetes. Nu zitten we op ruim 12 miljoen boetes, laten we 4 miljoen bonnen minder gaan schrijven. Met die 8 miljoen bonnen die resteren, kunnen we nog heel goed de overtredingen in de hand houden en de verkeersveiligheid dienen, waar de heer Anker zo bezorgd over is. Houd dus op met die onzinnige snelheidscontroles en boetes schrijven voor vier kilometer te hard rijden, of lampjes die niet aan de fiets zijn bevestigd. En haal die onzinnige flitspalen van de weg, dan komen we een heel eind. Als de politie 4 miljoen bonnen minder uitschrijft, scheelt dat 4 miljoen manuren, een formatie van ruim 2200 fte's. Dat betekent dat we 2200 politiemensen kunnen inzetten voor andere taken. Mijn voorstel is om een deel van deze politiemensen, zeg 1200 man, op te leiden als een speciaal team: het Landelijk Aanpak Straat Terroristenteam, oftewel het LAST-team. Dit LAST-team zou op verzoek

van de burgemeester, van de hoofdofficier van justitie of op advies van de minister moeten kunnen ingrijpen in gebieden en buurten waar de openbare orde tijdelijk onder grote druk is komen te staan. Deze politiemensen worden speciaal geselecteerd en opgeleid om vooral buurtproblemen met jongeren keihard aan te pakken; dus geen softe aanpak, maar hard en repressief. Haar voornaamste taak is het herstellen van de orde en het aanhouden van criminelen. Justitie zou bij een dergelijke aanpak het snelrecht moeten toepassen. Ik kan mij goed voorstellen dat er grote landelijke vraag is naar een dergelijk team.

Het overige deel van die 2200, zo'n 1000 politiemensen, zou ik in een landelijk team willen plaatsen voor het opsporen van illegalen. Het stikt in Nederland van de illegalen. Naar verluidt verblijven er tussen de 85.000 en de 185.000 in ons land. Spoor deze mensen met dit team op en zorg ervoor dat ze het land worden uitgezet. De regiokorpsen voeren al jaren geen vreemdelingencontroles meer uit. Daar zou dit team zich onsterfelijk mee kunnen maken. Wat vindt de minister van dit idee? Ik heb mij al eerder hard gemaakt voor de verbetering van de erbarmelijke inkomenspositie van de diender tot schaal 8. Zo komt een hoofdagent met tien dienstjaren gemiddeld met ongeveer € 1500 netto per maand thuis, inclusief zijn onregelmatigheidstoeslag. Wij moeten ons daarvoor schamen. Ik vraag de minister dan ook naar de stand van zaken bij de onderhandelingen met de bonden. Ook het onderwerp dat mevrouw Kuiken noemde, het vroegpensioen en de levensloopregeling voor de politiesector, vind ik schandalig. Ik vraag de minister dan ook met klem of een en ander alleen voor politiemensen of voor alle overheidsambtenaren opgaat. Als het alleen voor politiemensen opgaat, kom ik hierop in tweede termijn zeker terug.

Binnen de politie zijn de laatste jaren vele onderwerpen de revue gepasseerd, die in het werk op straat extra aandacht verdienen en kregen. Ik denk aan het urineren op straat, het fietsen zonder licht, milieudelicten en de aanpak van huiselijk geweld. Er is nog een onderwerp dat ook extra aandacht verdient: dierenmishandeling en dierenkwelling. Met regelmaat van de klok wordt de maatschappij opgeschrikt door berichten over een gestoorde psychopaat die dieren mishandelt. Ook kinderen weten soms niet hoe ze met respect met dieren moeten omgaan.

Een lid van mijn fractie zegt altijd: als je niet goed bent voor beesten, ben je het ook niet voor mensen. Dat onderschrijf ik. Mannen die dieren mishandelen, mishandelen vaak ook hun vrouw of kinderen. Ook blijkt dat mensen die dieren mishandelen, eerder geneigd zijn om ander crimineel gedrag te vertonen. Is de minister genegen de zaak van het mishandelde en gekweld dier op de politieke agenda te zetten? Ik weet dat er politieregio's zijn die hieraan graag meer aandacht zouden besteden. Is het mogelijk om hiervan een landelijke prioriteit te maken, zoals de aanpak van huiselijk geweld?

De heer **Van Raak** (SP): Wie niet respectvol omgaat met dieren, kan ook niet respectvol omgaan met mensen. Dat is een terechte opmerking van de heer Brinkman, maar is hij het ook met mij eens dat je niet respectvol kunt omgaan met mensen in het algemeen als je niet respectvol omgaat met de Marokkaanse medemens?

De heer **Brinkman** (PVV): Mijnheer Van Raak maakt een vergelijking met beesten die niet geïmmigreerd zijn en bij de grens geen asiel hebben aangevraagd. Het gaat immers bijvoorbeeld om dieren die uit Spanje zijn meegenomen omdat ze er zo leuk en lief uitzien. Het respect moet naar mijn mening door de Marokkaanse jongeren worden opgebracht. De heer Van Raak is bij veel politiekorpsen op bezoek geweest en hij moet ook van hen gehoord hebben dat deze jongeren geen respect hebben voor de politie.

De heer **Van Raak** (SP): Dieren worden door de heer Brinkman dus met meer respect benaderd dan Marokkaanse jongeren, omdat ze niet de grens zijn overgekomen. Dat punt wil ik toch echt markeren.

De heer **Brinkman** (PVV): Ik zeg niet dat de politie Marokkaanse jongeren niet respectvol benadert. Ik doe dat zelf ook niet. Ik heb respect voor iedereen die zich aan de wet houdt, maar als je je niet aan de wet houdt, heb je met mij een probleem.

De heer **Anker** (ChristenUnie): Voorzitter. Dit is een bijzonder wetgevingsoverleg waarbij, zoals de heer Haverkamp ook al opmerkte, ontzaglijk veel op de agenda staat. Bij de voorbereiding had ik hier en daar déjà vu-gevoelens vanwege wat een krappe maand geleden aan de orde was.

Aangezien ik niet zo veel spreekijd heb, zal ik wat punten aanstippen. Overigens sluit ik mij aan bij de woordvoerders die in de meest prachtige bewoordingen aan de politieagenten in dit land, die fantastisch werk doen, complimenten hebben gemaakt. Ik kan die woorden niet evenaren in originaliteit en daarom deel ik die van harte en onderschrijf ik ze.

De afgelopen jaren heeft de discussie over de politie vooral in het teken gestaan van de stelsel-discussie. Die druk is nu even van de ketel, maar dit betekent niet dat wij achterover moeten leunen, als het gaat om de samenwerking tussen de verschillende korpsen. Zeker op het punt van ICT moet er nog heel erg veel gebeuren.

De toegezonden nulmeting op dit punt stemt niet optimistisch, want er is nog niet zo gek veel gerealiseerd. Is doelstelling voor ICT in 2008 dan ook wel realistisch?

Op welke termijn kan de minister ons een nulmeting doen toekomen inzake de andere samenwerkingsafspraken? Wij moeten ons namelijk een reëel beeld kunnen vormen over de haalbaarheid van de samenwerkingsafspraken. Daar willen wij graag werk van maken en dus moeten wij er inzicht in krijgen.

De besparingen die de politie moet realiseren, kunnen een hefboom zijn om de samenwerking echt goed van de grond te krijgen. De minister en de korpsbeheerders willen de besparingen dan ook vooral realiseren door gezamenlijke inkoop, besparingen bij bovenregionale voorzieningen en de voorziening tot samenwerking Politie Nederland. Ook moeten de korpsen besparingen zoeken aan de materiële kant. Wij vragen ons af wat dit concreet betekent. Wordt er materieel verkocht? Als deze maatregelen gezamenlijk onvoldoende opleveren, zou er bespaard moeten worden op overhead. Volgens ons worden hiermee de dingen omgedraaid. Volgens mij moet je juist eerst zien te besparen op overhead. De heer Van Raak heeft daarvan het meest treffend een voorbeeld gegeven over de 17 formulieren die in een geval moeten worden ingevuld. Daarop moet dus eerst bespaard

worden voordat er op materieel bespaard wordt. Een heel mooi citaat in dit verband is: wij willen minder benen onder het bureau en meer benen op straat. Graag verneem ik de reactie van de minister op dit deel uit een van haar brieven.

Het kabinet investeert in 500 extra wijkagenten en 500 forensische medewerkers. Over de inzet van de 500 extra wijkagenten bestaat wat ons betreft nog te veel onduidelijkheid, ook na het vorige overleg. Dat aantal wordt in eerste instantie verdeeld volgens het budget-verdeelsysteem. Binnen de korpsen moeten zij echter toch weer in de wijken worden ingezet. Is die indruk juist? Zou die inzet niet moeten worden bepaald door de korpsen zelf? Ik vraag dit omdat er ook is afgesproken dat er concreet wordt gekeken naar de inzet van politie op het platteland. Daarover kan ik niets vinden in de stukken. Wanneer komt de minister met een concrete uitwerking voor de politie-inzet op het platteland? Wij zijn blij met de aandacht voor Burgernet, al vindt onze fractie dat de concrete uitrol wel erg lang duurt. Er is al ruimschoots ervaring opgedaan. Het verbaast mij dan ook dat er kennelijk weer vijf nieuwe pilots nodig zijn. Graag verneem ik hierop de reactie van de minister. Ik kom nog eens te spreken over de verdachtenratio. In het vorige overleg was de minister hier nog erg positief over, maar in de begroting worden er heel andere termen gebruikt. Daarin erkent de minister namelijk dat het niet zo'n heel erg intelligent middel is. Zij wil immers komen tot een meer intelligente wijze van sturing in de toekomst. Daarom zal er vanaf 2008 gestuurd worden op verdachtenratio's per delictsoort in plaats van aantallen verdachten. Wat ons betreft, is dat heel verstandig. Waarom kan dit niet op korte termijn gerealiseerd worden? Hoeveel tijd heeft de minister hiervoor nodig? Kan de minister uitleggen hoe het precies zit? Ik heb de indruk dat de instrumenten in 2008 ontwikkeld worden en dat die in 2009 gaan functioneren. Het kan echter ook een misverstand zijn. Het zou fijn zijn, als de minister dit uit de wereld kon helpen.

Onze fractie maakt zich ook zorgen over de sterkte-ontwikkeling van de politie. De komende tien tot vijftien jaar moet bijna de helft van het personeelsbestand vervangen worden. Dat is een enorme opgave, vergelijkbaar met de opgave van het onderwijs. De taskforce personeelsvoorziening – vanaf hedenochtend spreek ik voortaan over de taakgroep – adviseert een grotere gezamenlijke regie over de personeelsvoorziening van de Nederlandse politie. Daarom moet de aandacht voor personeel een structureel karakter hebben. Gebeurt dit in de voorziening tot samenwerking? Wat is de rol van de minister hierbij? Zij stelt zich wat ons betreft nog wel wat terughoudend op door te zeggen dat dit niet haar eerste verantwoordelijkheid is.

In het vorige overleg heeft de minister toegezegd dat zij komt met een functiewaarderingsonderzoek, waarin bijzondere aandacht besteed zal worden aan eventuele nevenfuncties van politiepersoneel. Even voor de duidelijkheid: gaat dit over de maatschappelijke activiteit van politiemensen die wij positief waarderen of gaat dit over het beruchte bijklussen om het hoofd boven water te houden? Wanneer kan de Kamer dit tegemoet zien? Bij functiewaardering is het wat mijn fractie betreft niet de bedoeling dat het dragen van management-verantwoordelijkheid de weg is naar hogere salariering. Goed politiewerk op straat moet ook op waarde worden geschat.

Over de congruentie van de veiligheidsregio's hebben wij het in een ander overleg nog.

Wij kregen vanmiddag een brief van de fietsersbond. Ik las op haar website dat fietsdiefstal nog een van de meest voorkomende misdrijven was. De fietsersbond heeft een aantal concrete voorstellen gedaan. Ik weet niet zo goed wat ik daarmee moet; een expertisecentrum fietsdiefstal vind ik erg ingewikkeld klinken. Wij hoeven daar geen projectteam voor op te tuigen. Ik vind het wel een heel mooie doelstelling van dit kabinet om deze kleine criminaliteit die heel veel frustratie veroorzaakt, aan te pakken. Ik heb hier niets over gelezen tot nu toe, dus ik ben erg benieuwd hoe het kabinet deze fantastische doelstelling denkt te verwezenlijken.

De vergadering wordt van 18.45 uur tot 20.00 uur geschorst.

Minister Ter Horst: Voorzitter. Ik dank de Kamer voor de inbreng. Velen hebben gesproken over de waardevolle positie die de politie in Nederland inneemt. Ik kan hen daarin slechts bijvallen. Ook ik vind dat de politie een zeer belangrijke bijdrage levert aan het verkeer dat wij in Nederland met elkaar hebben, vaak in moeilijke omstandigheden. Het is absoluut een beroepsgroep die onze steun behoeft.

De heer Van Raak heeft gevraagd hoe het zit met de aspiranten en of zij meetellen voor de sterkte. Zij tellen niet mee voor de realisatie van de sterktedoelstellingen die wij voor 2010 hebben geformuleerd. In de praktijk dragen zij echter wel 40% van hun tijd bij aan politiewerk, de zogenoemde functionele inzetbaarheid.

De heer Van Raak heeft specifiek gevraagd naar Brabant Zuid-Oost en wilde weten hoe het mogelijk is dat de korpsleiding opgeeft dat men 4% boven de sterkte zit, terwijl de mensen op de werkvloer zeggen dat zij 10% daaronder zitten. Wij hebben onze korpsbrede opgaven van het korps ontvangen, maar ik sluit niet uit dat er bij een bepaald team op de werkvloer een tekort is, terwijl dat op andere punten niet het geval is.

De heer Van Raak en anderen hebben gevraagd naar de cao-onderhandelingen en de stand van zaken daarbij. Op dit moment is er informeel overleg met de bonden gaande over de cao. Ik verwacht dat daaruit binnenkort informeel conclusies worden getrokken. Dan zal helder zijn of er voldoende basis is voor formeel overleg. Dat is de gebruikelijke gang van zaken voor overleg tussen bonden en werkgever. Uiteraard zal ik een verantwoord salarisbod doen. Een onderzoek naar de functiewaardering willen wij het liefst in samenwerking houden met de bonden, maar als dat niet lukt en als dit te lang gaat duren, gaan wij het gewoon zelf doen omdat wij het belangrijk vinden dat een dergelijk functiewaarderingsonderzoek plaatsvindt. Of de resultaten van dat onderzoek ertoe leiden dat er ook een structurele wijziging van de functiewaardering nodig is, kunnen wij natuurlijk pas zeggen wanneer het onderzoek heeft plaatsgevonden.

De heer Van Raak heeft verder gevraagd of de minister bereid is om geld uit te trekken voor een uniform klachtensysteem bij de Nederlandse politie. Wij vinden niet dat dat nodig is. Wij gaan er ook van uit, na overleg met de politie, dat er geen duur ICT-systeem wordt gemaakt maar dat er wordt afgesproken hoe op eenduidige wijze klachten worden geregistreerd. Dan is het mogelijk regionale cijfers met elkaar te vergelijken en

op landelijk niveau ook over die regionale data te beschikken. Er komt dus niet een ingewikkeld nieuw ICT-systeem maar gewoon een simpele en eenduidige klachtenafhandeling.

De heer **Van Raak** heeft ook gevraagd naar het politie-uniform. Ook ik heb mij een keer op de hoogte gesteld van de veiligheidsvesten en ik heb geconstateerd dat het niet al te handig is om in sommige onderdelen van de politieorganisatie zo'n dik vest aan te hebben. Gelukkig heeft dit ook de grote belangstelling van het korps en van de bonden. Er is een commissie Bewapening, Uitrusting en Kleding. In die commissie wordt alles rond bewapening, uitrusting en kleding besproken en vastgesteld. De bonden zijn dus heel nadrukkelijk betrokken bij dit soort zaken. De heer **Van Raak** heeft gezegd dat voor bepaalde activiteiten de pantalon wat minder geschikt is. Ik ben benieuwd hoe de politie zelf over dit onderdeel van de kleding spreekt; men gebruikt daar vast niet de term "pantalon".

De heer **Van Raak** (SP): Jawel hoor, het zijn heel nette mensen.

Minister **Ter Horst**: Het gaat niet om netjes; pantalon is zo'n ouderwets woord. Bepaalde groepen, de mobiele eenheid, de waterpolitie en de motorrijders hebben andere functies, waarbij andere eisen aan het politie-uniform worden gesteld. Er wordt gekeken naar de geschiktheid ervan.

De heer **Van Raak** heeft over de vacatures gesproken. Ik vind dat de ministers van Binnenlandse Zaken en van Justitie op sterkte moeten sturen. De korpsen moeten met hun sterkte binnen een bandbreedte blijven. Als wij ook moeten sturen op vacatures, wordt het allemaal wel heel weinig inzichtelijk. Wij vinden dit een kwestie van de korpsleiding. Wij zijn ervoor verantwoordelijk dat de korpsen beschikken over voldoende formatie om het werk te kunnen doen. Daarover spreken wij ook regelmatig met de Kamer. Als een korps een bepaald aantal vacatures heeft, maar de opgelegde taken toch goed kan vervullen, is het niet aan ons om in te grijpen. Bovendien brengt dat eindeloze bureaucratie met zich, want het kenmerk van vacatures is nu juist dat het aantal om de zoveel tijd heel snel fluctueert. Laten wij dus blijven sturen op sterkte, met een zekere bandbreedte, en niet op vacatures.

De heer **Van Raak** was wat somber in zijn beschrijving van hoe het is om een politieagent te zijn, maar wij hebben gegevens waaruit blijkt dat het ontzettend leuk is om politieagent te zijn. Het ziekteverzuim is 5,7%. Dat is lager dan in een heleboel andere sectoren. Slechts 1,5% van de politieagenten verdwijnt om ergens anders een functie te gaan vervullen. Kennelijk is het ontzettend leuk en spannend bij de politie.

De heer **Van Raak** (SP): Ik heb niet gezegd dat het niet leuk is om bij de politie te werken. Ik begon mijn bijdrage met de opmerking dat politieagenten hardwerkende, betrokken mensen zijn met hart voor de zaak. Ondanks het lage loon dat ze krijgen, de vele prestatie-eisen die worden gesteld en de hoge werkdruk, vinden ze het werk fantastisch. Ze zijn enthousiast en maatschappelijk betrokken. Ik heb aandacht gevraagd voor de ongelooflijke werkdruk bij de politie. Iemand zei tegen mij dat politieagenten onder de deegroller worden gelegd om in de lengte aan de werktijden te kunnen

voldoen en om in de breedte allerlei taken te kunnen uitvoeren. Een van de redenen waarom het ziekteverzuim bij de politie relatief laag is, heeft te maken met het feit dat het ongelooflijk trouwe mensen zijn die zich zelden ziek melden, omdat ze weten dat een collega dan nog grotere problemen heeft. Volgens mij is er een kloof tussen de papieren werkelijkheid van de minister en de werkelijkheid van de korpsen. Overal waar ik kwam, werd geklaagd over een tekort aan mensen, een ongelooflijke werkdruk en nieuwe taken. Men kwam er niet meer uit. Iemand zei dat zijn korps van loyaliteit aan elkaar hangt. De minister kan dan aangeven dat het op papier, op het ministerie allemaal klopt, en dat er dus geen problemen zijn, al zal er ergens wel een korps zijn waar het niet goed gaat, maar ik nodig haar uit iets verder te kijken, want ik heb heel veel problemen gezien, niet omdat agenten somber zijn, maar gewoon omdat ze reële problemen hebben, tijd te kort komen, te veel werkdruk hebben en verdrinken in de bureaucratie.

Minister **Ter Horst**: De heer **Van Raak** herhaalt zijn opmerking uit de eerste termijn. Er is geen papieren werkelijkheid bij BZK. De werkelijkheid die wij hebben, is de werkelijkheid zoals die door de korpsleiding wordt gepresenteerd. Als de heer **Van Raak** ergens op de werkvloer andere cijfers krijgt gepresenteerd dan wij van de korpsleiding, dan heeft dat korps een probleem. Zo zit het.

De heer **Van Raak** (SP): Dit is een probleem. Op veel punten zegt de minister dat het een zaak is van het korps. Het aantal agenten is een zaak van het korps. De minister wordt geïnformeerd door de korpsleiding. Daarvan krijgt zij een positief beeld. Ik praat met agenten op de werkvloer en ik krijg een ander beeld. Blijkbaar is er verschil tussen de werkelijkheid van de korpsleiding en de werkelijkheid van de werkvloer. De minister kan vanuit haar verantwoordelijkheid als minister dan niet zeggen dat dit haar probleem niet is, maar dat dit een probleem van de korpsen is. Als sprake is van een probleem, wat ik vermoed, dan is dat zeker ook een verantwoordelijkheid van de minister. Zij moet ervoor zorgen dat zij van de korpsleiding beter materiaal krijgt.

Minister **Ter Horst**: Vindt u dat de Kamer en de minister als een soort go between tussen de werkgever en de werknemer moeten staan, mijnheer van Raak, of, anders geformuleerd, tussen de korpsleiding en de mensen op de werkvloer? Zij zien elkaar regelmatig. Elk korps heeft een ondernemingsraad. Die zit zeker één keer in de maand om de tafel met de korpsleiding. Als het waar wat u zegt – en ik ben uiteraard onmiddellijk geneigd om u te geloven – kan de ondernemingsraad dit toch presenteren bij de korpsleiding en zeggen: u vertelt de minister van Binnenlandse Zaken dat wij een overschot hebben van 4% terwijl wij constateren dat het -10% is? Die discussie hoort daar thuis en niet hier!

De heer **Van Raak** (SP): Hier moeten wij de discussie voeren over het functioneren van de politie. De minister schuift die verantwoordelijkheid af naar de korpsleiding. Dat doet zij wel vaker en dat kan niet. De minister heeft hierin een verantwoordelijkheid, namelijk dat er voldoende mensen zijn bij de politie en dat de werkdruk niet te groot is.

Minister **Ter Horst**: Mijnheer Van Raak, ik schuif geen enkele verantwoordelijkheid af, maar mijn gesprekspartner is de korpsleiding. Als de mensen op de werkvloer het niet eens zijn met de cijfers die gepresenteerd worden aan het ministerie van BZK en die openbaar zijn, moeten zij de korpsleiding ter verantwoording roepen. Volgens mij is dat effectiever dan dat het hier gebeurt. De heer Van Raak en anderen hebben gesproken over de bureaucrativering. Het is inderdaad waar dat voor sommige strafbare feiten vrij ingewikkelde procedures noodzakelijk zijn. Dat kan voor een deel te maken hebben met wat zich bij de politie intern heeft afgespeeld. Het heeft soms te maken met de eisen van het openbaar ministerie. Het kan ook te maken hebben met andere instanties waarmee de politie te maken heeft. Dat kan leiden tot een cumulatie van formulieren, zoals de heer Van Raak het uitdrukt.

De staatssecretaris van BZK is verantwoordelijk voor het programma dat moet leiden tot minder administratieve rompslomp. Zij zal zich ook buigen over de administratieve lasten bij de politie. Er is afgesproken dat vier korpsen participeren. Ik geloof dat er negen gemeenten bij betrokken zijn. Die gaan een aantal van die processen doorlichten. Uiteraard komt daarbij de vraag aan de orde, of het echt noodzakelijk is om het op die manier te doen en of het simpeler kan. Dat proces is in maart 2008 afgerond. Daarna kunnen wij bekijken welke wijzigingen kunnen worden aangebracht.

De heer **Van Raak** (SP): Ik heb vier concrete voorstellen gedaan op dit punt, te weten: ontbureaucratiseren van het urenrooster, wantrouwen van de rittenboeken afschaffen, vergelijkbare formulieren samenvoegen en overbodige formulieren niet meer gebruiken én bevorderen van digitale dossiers. Dat zijn vier serieuze voorstellen en ik verwacht dat de minister daarop ingaat.

Minister **Ter Horst**: Die zaken hoeft je niet landelijk te regelen, mijnheer Van Raak, die kunnen binnen een korps verbeterd worden. Tegen uw tweede voorstel verzet de Belastingdienst zich. Een korps kan toch niet zomaar ophouden met de rittenadministratie? Dat betekent dat u al die hardwerkende politieagenten in buitengewoon grote moeilijkheden brengt!

De heer **Van Raak** (SP): De minister zegt in haar eerste zin dat het punten zijn die de korpsen zelf moeten oplossen. Vervolgens zegt zij dat de korpsen een bepaald punt niet kunnen oplossen omdat het iets te maken heeft met de belastingen. Het moet niet gekker worden. Ik heb tien voorstellen gedaan. Daarover gaat de minister en niet alleen de korpsen. De minister kan niet voortdurend de verantwoordelijkheid afschuiven. Er is een groot probleem met bureaucratie. Dat blijkt uit gesprekken met politieagenten. Ik heb een aantal concrete voorstellen gedaan. Als de minister bepaalde voorstellen niet kan overnemen, verneem ik graag de reden waarom dat niet kan. Zij kan ook zeggen: dank u mijnheer Van Raak, die en die voorstellen neem ik over. Maar op deze manier kan het niet.

De **voorzitter**: Mijnheer Van Raak, misschien moeten wij de volgende keer maar niet schorsen. U bent zo energievool!

Minister **Ter Horst**: Dat is ook wat ik probeer te doen.

Een aantal dingen die de heer Van Raak noemt – als hij gespecificeerd wil hebben tot welke categorie die horen, wil ik dat graag doen – zijn intern binnen het korps op te lossen. Andere zijn moeilijk binnen het korps op te lossen, omdat rijkswetgeving, met name belastingwetgeving, zich daartegen verzet. Ten aanzien van andere dingen zijn het processen waar wij mee bezig zijn. Van de samenwerking tussen regio's zeg ik niet dat wij dat niet moeten doen. Sterker nog, wij hebben eisen gesteld aan de korpsen om ons eind 2008 te laten zien hoe het met de samenwerking tussen de regio's staat.

Punt 7 van de heer Van Raak is: zadel agenten niet op met psychiatrische patiënten. Ik, en u waarschijnlijk ook, weet dat in veel gemeenten veel inspanning wordt gepleegd door de lokale verantwoordelijken om te zorgen dat mensen die niet in een politiecel thuishoren, daar ook niet in terecht komen. Het kost nogal wat om de zorg in Nederland ervan te overtuigen dat de verantwoordelijkheid bij hen ligt. Wie zijn er 24 uur per dag aan het werk? Dat is de politie. Iedereen gaat dan ook naar de politie. Amsterdam is een goed voorbeeld in dat opzicht. Daar is geregeld dat mensen niet meer in een politiecel komen, maar direct in een voorziening van de ggz, waar zij een tijdje kunnen afkoelen en gediagnosticeerd kan worden wat er precies aan de hand is. Zo zou het in heel Nederland geregeld moeten worden. Dat kost echter allemaal geld en daarom duurt het even voordat de ggz bereid is om dat soort voorzieningen te creëren.

Ik heb al gesproken over de kleding. Het punt over veiligere materiaal gaat over veiligheidsvesten. Dat heeft dus ook met de kleding te maken. Van de punten over het samenvoegen van vergelijkbare formulieren, de rittenboeken en het urenrooster heb ik gezegd dat, waar dat kan, korpsen dat moeten doen. Dat zijn overigens ook onderwerpen die op de agenda van de ondernemingsraden en de korpsleiding staan. Als wij invloed kunnen uitoefenen op onze eigen wetgeving of belastingwetgeving, zal ik dat graag doen.

De heer **Van Raak** (SP): De minister maakt zich er nu te gemakkelijk van af. Ik heb bij de politiemensen gekeken wat de problemen zijn. Ik heb die aan de minister voorgelegd. De minister zegt daarop: het is heel erg ingewikkeld en het kan niet en het is te kort en te smal. Er is altijd wel een U-bocht of een Y-constructie. Ik vind dat typisch voor deze minister die ontzettend veel overlegt en heel veel op papier zet, maar als het aankomt op regie en het bieden van oplossingen niet thuis geeft. Dat lijkt zij hier vanavond weer te doen. Ik vind dat ernstig teleurstellend. Zij kan wel zeggen dat er een commissie voor de kleding is, maar het probleem is dat het niet goed gaat en dat er heel veel klachten zijn. Zij zegt verder dat de opvang van psychiatrische patiënten een lokale verantwoordelijkheid is, maar heel veel bureaus in Nederland zitten daarmee. Die bureaucrativering is een heel oud en hardnekkig probleem. Korpsen slagen er niet in dat op te lossen. Dan moet iemand anders dat doen. Dat hoort een minister te doen en niemand anders.

De heer **Brinkman** (PVV): Ik wil de heer Van Raak in ieder geval wat betreft het punt van de bureaucrativering bijvallen. Ik ben het niet in alles met hem eens, maar wel als het gaat om de gemakkelijke houding van de minister dat het allemaal aan de regio's is en dat zij dat onderling

kunnen regelen of mogelijk intern met de bonden. Dat is namelijk niet zo. Heel veel van die zaak worden geïnitieerd vanuit BZK. BZK wil heel veel weten van de regio's. De regio's zijn daardoor gedwongen om allerlei bureaucratie te verzinnen om bijvoorbeeld die urenverantwoording te regelen. Je moet dan aangeven dat je een uurtje hebt gewerkt aan verkeer en daarna drie uur aan zwerwersproblematiek en daarna nog eens een roodlichtcontrole hebt gedaan. Dat zijn allemaal dingen die de korpsen bijhouden omdat de minister dat wil weten. Zij zou dus kunnen initiëren om dat niet zo te doen. Daar maakt zij zich nu toch een beetje makkelijk van af.

Minister Ter Horst: Ik maak er bezwaar tegen dat ik moet reageren op dingen die niet waar zijn. Dit is gewoon niet waar. Het zijn geen regels van Binnenlandse Zaken die dat noodzakelijk maken. Bovendien heb ik als het gaat om de administratieve last, juist gezegd dat de staatssecretaris ongeveer met voorrang de politie gaat bekijken om te zien wat daar aan debureaucratisering kan worden gedaan. Dus, mijnheer Van Raak, u mag wel in uw hoofd hebben dat deze minister niet stuurt en dat, onafhankelijk van mijn antwoord, dat nog eens herhalen, maar de goede luisteraar zal hebben gehoord dat ik heb gezegd dat de staatssecretaris van Binnenlandse Zaken op dat punt een onderzoek gaat doen bij vier korpsen, waar negen gemeenten bij betrokken zijn, juist om te kijken hoe wij kunnen debureaucratiseren. Ik vind dat de kleding van de politie een onderwerp is dat thuishoort in het verkeer tussen de ondernemingsraad en de korpschef en niet hier op tafel.

Mevrouw Kuiken (PvdA): In de eerste plaats heb ik een vraag aan de heer Brinkman. Is het niet zo dat de Kamer vaak dingen vraagt die departementen dan voor ons uitvoeren? Als hij alleen maar naar de minister wijst in zaken waarin wij heel veel verantwoording missen, dan schildert hij de politiek wel heel erg rooskleurig. Ik wil hierop graag een reactie hebben.

In de tweede plaats wil ik een specificatie van de minister vragen. De staatssecretaris gaat dit onderzoek doen. Betekent dit dat zij op al die terreinen over bureaucratie in contact treedt met de verantwoordelijke ministers om na te gaan welke aanbevelingen er zijn en kunnen worden geïmplementeerd? Ik noem als voorbeeld de zedenzaken. Er is of komt apparatuur om verhoren daarvan op te nemen, maar het OM wil vaak dat het verhoor ook nog wordt uitgetikt. Dat is typisch een vorm van bureaucratie waarvan wij afwillen. Dat ligt dan echt op het bordje van de minister van Justitie. Moet ik mij voorstellen dat dergelijke zaken door de staatssecretaris worden gesignaleerd en aan de betreffende minister worden doorgegeven om te bekijken hoe ze kunnen worden opgelost? Heb ik dat goed begrepen?

Minister Ter Horst: Dat hebt u heel goed begrepen. De staatssecretaris doet ook onderzoek op andere terreinen. Er wordt geanalyseerd waar precies de bureaucratie zit en hoe het simpeler kan. Uit zo'n analyse komt naar voren wie daarin verandering zou kunnen brengen. En dan hoort het thuis in een bespreking op ministerieel niveau tussen de staatssecretaris en de minister van óf Justitie óf Binnenlandse Zaken om verandering te bewerkstelligen. Ik ben heel benieuwd wat dat onderzoek oplevert. Er zou een raar beeld ontstaan als deze minister

van oordeel was dat er meer aan bureaucratie zou moeten worden gedaan. Natuurlijk ben ik met de Kamer van mening dat wij de bureaucratie tot een zo laag mogelijk niveau moeten terugbrengen.

Mevrouw Kuiken (PvdA): Wanneer kunnen wij het ongeveer verwachten?

Minister Ter Horst: Maart 2008.

Mevrouw Griffith (VVD): Er is natuurlijk een kabinetsvoorstel om de administratievelastendruk te vermindere. Er is zelfs een website www.minderregels.nl. Als iedereen zich zoveel zorgen maakt over de regels bij de politie, zou het dan een idee zijn om de politie er speciaal op te attenderen dat politiemensen ook intern overbodige regels en extra werkdruk, gelinkt aan die overbodige regels, kunnen melden? Wat vindt de minister van dat idee?

Minister Ter Horst: Dat lijkt mij niet slecht. Moeten zij over hun eigen organisatie melden dat er te veel regels zijn?

Mevrouw Griffith (VVD): Intern. De staatssecretaris en, naar ik meen, de minister van Economisch Zaken hebben een landelijke website. Daarop mag iedereen aan de overheid kenbaar maken welke regels overbodig zijn. De minister geeft zelf aan dat het kabinet een onderzoek gaat doen. Het is een kabinetsbreed programma dat in de vorige kabinetsperiode is ingezet. Is het een idee om de politiemensen er speciaal op te attenderen dat zij overbodige regels kunnen melden?

Minister Ter Horst: Dat lijkt mij prima. Al die ontevreden politieagenten die lopen te klagen, zouden dan op de website kunnen melden wat er aan de hand is.

Mevrouw Griffith (VVD): Zo helpt u misschien ook de heer Van Raak, omdat hij de geluiden in de politieorganisatie hoort. Het is dan mooi om die ergens landelijk te melden.

Minister Ter Horst: Ik neem aan dat iedereen inzicht heeft in die website, ook de heer Van Raak.

De heer Van Raak (SP): In mijn hoofd zit een goede luisteraar. Ik kan dus heel goed luisteren, mevrouw de minister. Als de staatssecretaris in maart 2008 naar die bureaucratie gaat kijken...

Minister Ter Horst: Nee, dan is het klaar.

De heer Van Raak (SP): Fantastisch, dat is zakendoen.

Minister Ter Horst: Dan is het onderzoek afgerond.

De heer Van Raak (SP): Kan de minister zeggen dat in dat onderzoek worden meegenomen het urenrooster en de ongeloflijke bureaucratie die daarmee samenhangt, het rittenboek en de ongeloflijke bureaucratie die daarmee samenhangt, de mogelijkheid van het samenvoegen van formulieren, het overbodig verklaren van formulieren en de mogelijkheid dat dossiers voortaan digitaal worden aangeleverd bij het openbaar ministerie? Als dat het geval is, staan de agenten te juichen.

Minister **Ter Horst**: Deze punten komen mij bekend voor en ik zal ze onder de aandacht van de staatssecretaris brengen. Is dit een goede afspraak?

Voorzitter. De heer Van Raak vroeg om ontbureaucratisering van het urenrooster. Er zijn verschillende tarieven vanwege de onregelmatigheid. Als niet wordt geregistreerd, krijgen mensen ook niet waar ze recht op hebben. Je zou het bureaucratiesing kunnen noemen, maar ik vind het een aardig voorbeeld van iets waardoor als je dat zou simplificeren mensen niet geeft waar zij in financiële zin recht op hebben. Ik vind dit dus geen goed idee!

Over samenwerking binnen en tussen de regio's zijn afspraken gemaakt. U zult weten dat de politieorganisatie in 2008 moet hebben laten zien dat zij op het terreinen van ICT, personeel en materieel samenwerken. Door de ministerraad en in eerste instantie door deze twee ministers zal worden beoordeeld of daarmee aan de afspraken is voldaan.

De heer **Brinkman** (PVV): Kan de minister een brief schrijven over de huidige stand van zaken als het gaat om de samenwerking van de politie in het kader van de vts PN? Hoe staat het daar nu mee, hoe ver is men gevorderd, op welke onderdelen is men heel ver gevorderd en op welke onderdelen niet? Ik wil iets meer dan alleen aandring in de richting van de korpsen die nog niet zo ver gevorderd zijn om met name op de onderdelen waarop ze nog niet zo ver gevorderd zijn extra aandacht te besteden.

Minister **Ter Horst**: Er is gevraagd naar de nulmeting en daar kom ik nog verder over te spreken als ik reageer op de opmerkingen van mevrouw Griffith. Begin volgend jaar kunnen wij u een stand van zaken geven van dat moment. Het gaat dan om de voorwaarden of de eisen waarvan wij hebben gezegd dat de politieorganisatie daar eind 2008 aan zou moeten voldoen. U kent die eisen, wij hebben ze aan de Kamer gemeld. Begin volgend jaar hebben wij een tussenmeting om te bezien hoe ver de politie dan is, ook om de vinger aan de pols te houden en te bezien of zij eind volgend jaar wel kan halen.

Er is gevraagd of de 100 mln. nu ten koste gaat van extra blauw op straat of van de recherche. Als het goed is van geen van beide. Er is een volgorde van wenselijkheid, zo u wilt onwenselijkheid van bezuiniging. Iedereen zal willen dat geld door efficiency wordt bespaard. 100 mln. lijkt wel veel, maar gelet op de totale politiebegroting lijkt het toch beduidend minder. Iedereen zal willen dat die 100 mln. kan worden bereikt door een betere samenwerking, want dan "kost het niets". Als de besparing niet lukt via gezamenlijke inkoop en besparingen op materieelgebied, zullen wij moeten kijken naar de overhead. Wat mij betreft, kan het ook andersom, want "overhead" klinkt alsof men ook zonder kan, maar het gaat natuurlijk wel om personeel. Als wordt bezuinigd op overhead, dan betekent het ook dat er mensen uit zullen moeten gaan. Het zijn dan wel medewerkers die niet tot het executieve personeel behoren. Het laatste is wel dat er bezuinigd moet worden op executief personeel. Iedereen, de Kamer, de korpschefs, de korpsbeheerders en wij, willen natuurlijk proberen om dat laatste zo gering mogelijk te houden. Wij kunnen er natuurlijk geen 500 wijkagenten en 500 forensische assistenten bij laten

komen terwijl er van de andere kant weer 500 wijkagenten en 500 forensische assistenten weg moeten!

De heer **Haverkamp** (CDA): De minister zegt dat niemand dat zal willen, maar wij willen absoluut niet dat gekort wordt op executieve diensten. Men zoekt het maar uit de lengte of de breedte, desnoods met de deegroller van de heer Van Raak. Wij zullen dat in ieder geval niet accepteren. Als u die opdracht teruglegt bij het korpsbeheerdersberaad en de Raad van Hoofdcommissarissen, dan durf ik met u te wedden dat het hun wel zal lukken. Helaas hebben wij die operatie ook bij Defensie gehad en toen is wel gebleken dat men er uiteindelijk toch voor andere maatregelen kiest. Als wij de deur ook maar op een kiertje openhouden en de indruk wordt gewekt dat het eventueel nog wel zou kunnen, dan heb ik bang dat wij onze onderhandelingsruimte bij voorbaat kwijt zijn.

Minister **Ter Horst**: Mag ik de heer Haverkamp een gewetensvraag stellen? Waarom zou de politieorganisatie in Nederland willen korten op het executieve personeel?

De heer **Haverkamp** (CDA): Helaas zien wij dat dit al dagelijks gebeurt. Het korps Amsterdam-Amstelland heeft bijvoorbeeld meer dan 700 vacatures niet ingevuld. Het geld dat men op die manier bespaart, kan men inzetten voor andere projecten. Daarmee is het bewijs geleverd dat sommige korpsen die afweging maken.

Minister **Ter Horst**: Vindt de heer Haverkamp dat het korps Amsterdam-Amstelland onder niveau presteert?

De heer **Haverkamp** (CDA): Het gaat mij erom dat wij een afspraak maken over het aantal agenten op straat. Daarvoor geven wij geld, dat regelen wij hier vandaag. Dat korps vult die afspraak niet in en gaat met dat geld andere zaken doen, waarover wij niet hebben afgesproken dat het die behoort te doen. Het is het budgetrecht van de Kamer om te zeggen waar het geld heen moet. Als men het niet daaraan uitgeeft, moet men dit ordentelijk terugrapporteren. Ik heb het gevoel dat er efficiency kan worden behaald met andere reorganisaties. Dat hebben wij gezien bij de Rijksdienst. Op die manier moet 100 mln. op een bedrag van 4,5 mld. te vinden zijn zonder te snijden in personeel.

Minister **Ter Horst**: Dat denk ik ook en die afspraak heb ik gemaakt met de korpsen. De korpsen moeten goed beslagen ten ijs komen als zij voorstellen doen om op executief personeel te korten. De heer Haverkamp gebruikt echter een formeel argument voor de eis dat de korpsen hun bezetting voor 100% moeten realiseren. Hij durft natuurlijk niet te zeggen dat Amsterdam-Amstelland onder niveau presteert. Hij zegt dat het geld moet worden besteed aan het doel waarvoor wij het ter beschikking hebben gesteld. Dat ben ik overigens met de heer Haverkamp eens, maar ik vind wel dat de Kamer zich zou moeten afvragen of men op zo'n punt de korpsen moet willen sturen. Dat is de reden waarom ik zeg: laten wij die bandbreedte hanteren. Ik ben geïnteresseerd in het resultaat dat de politie in Nederland behaalt, en de heer Haverkamp volgens mij ook. Ik ben er niet in geïnteresseerd of zij dat behaalt met 53.786 of met 50.000 mensen. Dat kan mij persoonlijk niets schelen.

Mevrouw **Griffith** (VVD): Ons wel.

Minister **Ter Horst**: Dat vind ik dus vreemd.

De heer **Brinkman** (PVV): Ik val weer bijna van mijn stoel. Dit is precies exemplarisch voor wat er mis is met de politie in Nederland. De twee retorische vragen van de minister geven precies aan wat er mis is. Amsterdam heeft inderdaad op papier alles in orde. Alle cijfers worden gehaald, het krijgt overal een tien voor. De minister is dan tevreden en kan tegen de Tweede Kamer zeggen: zij doen het allemaal zo goed. Nee, ze doen het niet goed. Ik durf te zeggen dat Amsterdam het niet goed doet. Als er rottigheid in een buurt is, gaat men terug, dan laat men zich niet zien. De 550 collega's van district 8 krijgen een mailtje dat zij niet in uniform ter plekke moeten komen. Als er gesprekken zijn met de buurtbewoners en er wordt gevraagd wat zij van de politie vinden, klagen zij steen en been over het feit dat de politie niet te bereiken is of gewoon niet komt opdagen wanneer sprake is van overlast van die buurtknepen die de boel verzieken. De minister is blij met haar cijfers, maar de buurt en de burger zijn niet blij. Daar gaat het mis. Ziet de minister niet dat zij op die manier de buurt monddood maakt over het echte probleem?

Minister **Ter Horst**: Ik ben het niet met de heer Brinkman eens, maar hij heeft recht op zijn opvatting. Uit zijn bijdrage blijkt dat dit geen bal te maken heeft met de formatie. Het heeft niets te maken met de sterkte. Hij verzet zich tegen de manier waarop de Amsterdamse of de Nederlandse politie optreedt. Dat mag hij vinden, ik vind wat anders, maar wij spreken hier over de sterkte. De vraag is of men moet sturen op drie cijfers achter de komma of op resultaat.

De heer **Brinkman** (PVV): Dat ben ik helemaal met de minister eens. Het gaat niet over de hoeveelheid mensen, want men ziet dat de politie in Amsterdam wel degelijk goed kan werken, zelfs met 400 of 700 man te weinig. Ik val haar echter aan op haar uitspraak dat Amsterdam het zo goed doet. Natuurlijk, de cijfertjes kloppen en dan kan de minister zeggen dat de politie het goed doet, maar feitelijk doet die het niet goed, want de veiligheid in de buurten is verslechterd.

Minister **Ter Horst**: Deze interventie heeft in ieder geval opgeleverd dat wij het over één punt met elkaar eens zijn, namelijk dat het niet gaat over de sterkte. Wij verschillen echter in de beoordeling van hoe daar wordt gehandeld.

Mevrouw **Griffith** (VVD): Zowel in de schriftelijke stukken als in de debatten geeft de minister weer dat zij weinig geeft om de politiesterkte. De minister geeft meer om de resultaten. Wij worden geconfronteerd met geluiden uit de korpsen over de hoge werkdruk en het gebrek aan mensen. Daarom hecht mijn fractie aan de politiesterkte zoals die eerder is afgesproken en de resultaten voor 2010. Ik begrijp wel dat de resultaten die de politie boekt minstens zo belangrijk zijn, maar het is niet of, maar en en.

Minister **Ter Horst**: Ik kan mij herinneren dat ik de Kamer een overzicht heb verschaft van de huidige sterkte en van de kans dat wij de sterkte halen die is afgesproken voor 2010. Die kans is heel groot, sterker nog: er zijn

al korpsen die boven de sterkte zitten. Daarmee kom ik tegemoet aan de wensen van de Kamer.

Mevrouw **Griffith** (VVD): Ik bestrijd de stelligheid waarmee de minister iedere keer zegt dat zij niet afgerekend wil worden op de cijfers, maar op de resultaten. De minister spreekt steeds over de sterkte, maar wij hadden het over de bezuinigingen. Wij hebben afgesproken en volgens mij wordt dit breed gedragen in de Kamer, dat de bezuinigingen niet mogen terugslaan op het operationeel personeel. De minister zegt dat zij dit deelt en dat zij dit wil voorkomen. Ook de heer Haverkamp heeft dit namens de CDA-fractie gezegd. Daar moeten wij ons aan houden, maar de minister grijpt iedere gelegenheid aan om de Kamer voor te houden dat de cijfers over de politiesterkte haar niet interesseren. Ik zeg daarom dat wij hier wel waarde aan hechten.

Minister **Ter Horst**: Ik zeg niet dat die cijfers mij niet interesseren, maar ik vind andere parameters eigenlijk interessanter.

De heer **Anker** (ChristenUnie): De minister heeft gezegd dat zij eerst kijkt naar het materieel en dat zij daarna pas wil bezuinigen op overhead. Overhead betekent uitvoerend personeel en zij wil geen mensen laten afvloeien. Ik kan mij goed voorstellen dat zij hier zo voorzichtig mee omgaat, maar als wij zo vaak praten over administratieve regeldruk, is er misschien wel wat te veel overhead. Het is dan geen goed argument om daar niets aan te doen, omdat er geen mensen mogen afvloeien. Dat is geen argument om dit pas in tweede instantie te doen. Naar mijn mening moet het apparaat zo efficiënt mogelijk werken. Het zou mij heel wat waard zijn als er mensen uit de overhead weer de straat op zouden kunnen gaan.

Minister **Ter Horst**: Volgens mij zitten wij heel dicht bij elkaar. Als het terugdringen van de bureaucratie leidt tot minder mensen, dan is dat vervelend, maar het is niet anders. Als je beslist om minder geld uit te geven voor materieel, moet je wel goed opletten dat je niet het kind met het badwater weggooit. Wij willen immers niet dat er slechter materieel komt.

De heer **Van Raak** (SP): Agenten liggen nu al onder de deegroller. De minister zegt dat het vooral gaat om wat er wordt gedaan en niet met hoeveel mensen dat gebeurt. In het coalitieakkoord, in het beleidsprogramma en in de begroting wordt met grote woorden aangekondigd dat er 500 agenten extra bijkomen – in onze begroting zijn dat er overigens 1500 – en dan kan het toch niet zo zijn dat er via de bezuinigingen weer een hoop mensen verdwijnen. Zo houden wij de politie in Nederland voor de gek. Daarom ben ik van mening dat niet alleen het operationele personeel moet worden ontzien, maar dat het personeel überhaupt moet worden ontzien. Als een agent achttien jeugdige dadertjes van vernielingen op het bureau brengt, is een personeelslid twee dagen bezig met kopieerwerk om die vijf verhuisdozen vol te krijgen. Ook als er bezuinigd wordt op ander personeel, zal dit terugslaan op de agenten en zelfs op de operationele agenten. De werkdruk zal daardoor toenemen.

Minister **Ter Horst**: Ik heb geen nieuw element ontdekt

in deze bijdrage. Ik zal daarom doorgaan met de inbreng van de heer Haverkamp namens de CDA-fractie. Verder suggereerde het CDA dat ik voor de camera heb gezegd dat ik de korpschefs zou verzoeken om tot één standpunt te komen over fietsverlichting. Dat heb ik niet gezegd, maar ik had er wel een opvatting over en die werd mij gevraagd. Niet dat ik over de handhaving ga, want dat is uiteindelijk de minister van Justitie, maar het ging over het gebrek aan eensluidende opvattingen tussen de korpschefs en daarvoor draag ik wel verantwoordelijkheid. Welnu, ik heb gezegd dat ik ervan uitging dat de korpschefs tot één standpunt zouden komen en dat is ook gebeurd. Als minister hoef je namelijk niet altijd te zeggen dat mensen iets móéten doen; als je zegt dat je ervan uitgaat dat iets gebeurt, is dat ongeveer dezelfde boodschap, maar iets anders verpakt. Overigens hartelijk dank voor de fietslampjes. Mijn voorlicht begaf het gisteren, dus ik ben er dolblij mee. Hoe zit het met het dreigende tekort bij de recherche? Wij weten niet zeker of er een tekort is en zo ja, hoe groot dat is. De geluiden uit de korpsen zijn voor ons reden om in januari na te gaan of die tekorten er zijn en wat daarvoor de redenen zijn. Op dit moment is er wel een zij-instroom van recherchekundigen, die met een bepaalde expertise van buiten in de Politieacademie kunnen instromen. Verder zijn er vele aspiranten in opleiding, die ook voor de recherchefunctie worden opgeleid. Vroeger moest voor het een of het ander worden gekozen, nu worden aspiranten zo opgeleid dat ze ook kunnen kiezen voor de recherche. Het is bekend dat er 500 extra forensisch assistenten aankomen, die de recherche ook zullen versterken. De minister van Justitie zal ingaan op de motie-Van Geel. Het CDA vroeg ook naar de lumpsumbekostiging van de vts en zou graag zien dat er een productencatalogus komt. Misschien moeten wij hier eens nader over spreken, want ik begrijp het idee niet goed. De vts is door de korpsen samen opgericht; het is geen aparte organisatie die diensten voor de korpsen verleent, maar een organisatie die ten dienste van de korpsen werkt; de korpsen moeten ervoor zorgen dat de kosten voor bepaalde gemeenschappelijke activiteiten, bijvoorbeeld ICT, zo laag mogelijk zijn. Ik weet dat er voortdurend discussie is over het feit dat 13% van de politiebegroting aan ICT wordt besteed, dus het lijkt me dat er voldoende druk bestaat op de vts om ervoor te zorgen dat de tarieven laag blijven. En of je daar marktwerking zou willen hebben, weet ik niet. Misschien kan de opmerking over de productencatalogus in tweede termijn nog worden toegelicht. Ik dacht juist dat het streven naar een grotere uniformiteit binnen de politie van Nederland in ieder geval een gelijk basispakket voor alle politiekorpsen zou moeten betekenen. Ik zou geen productencatalogus willen, waarvan het ene korps die producten afneemt en het andere regiokorps weer andere; zo komen we nooit tot uniformiteit. Ik kan me echter wel wat voorstellen bij een productencatalogus voor alles boven het basispakket. Maar misschien kunnen wij hierover in tweede termijn verder van gedachten wisselen. Er wordt wel degelijk periodiek onderzoek gedaan naar klanttevredenheid. Daaruit blijkt dat de klanttevredenheid over het contact met de politie is gestegen: 57% van de mensen die in 2006 contact hadden met de politie, was daarover tevreden. Een groot aantal korpsen doet een telefonische terugmelding als mensen een melding bij de

politie hebben gedaan. Ik vind verder dat alle korpsen zouden moeten terugmelden. Overigens zijn wij dit jaar gestopt met het meten van de tevredenheid over de politie. Vanaf nu gaan wij namelijk het vertrouwen in de politie meten. Daarmee leggen wij een iets ander accent.

De heer **Haverkamp** (CDA): In de begroting staat dat tevredenheid en beschikbaarheid niet langer landelijke prioriteiten zijn. Ik ben echter tevreden met de woorden van de minister dat zij het prettig zou vinden als het landelijk wordt. Mag ik ervan uitgaan dat dit betekent dat alle korpsen gaan terugmelden?

Minister **Ter Horst**: Dat moet ik natuurlijk eerst aan de korpsen voorleggen. Ik beloof dat ik het met het dagelijks bestuur van het korpsbeheerdersberaad zal bespreken en dat ik op een rijtje zal zetten welke korpsen wel en niet terugmelden.

Voorzitter. Het is niet mogelijk om het antecedentenonderzoek eerder in het wervings- en selectieproces uit te voeren, omdat zo'n ingrijpend onderzoek alleen mag worden uitgevoerd als duidelijk is dat iemand daadwerkelijk zal worden aangenomen. Verder kost het veel te veel mankracht om een antecedentenonderzoek naar alle sollicitanten uit te laten voeren en is zo'n privacygevoelig onderzoek heel erg ingrijpend.

Het HAVANK, een systeem voor vingerafdrukken, wordt op alle forensische servicecentra ingevoerd. SMS-Alert is op dit moment in elf regio's in gebruik. Het aantal korpsen dat dit systeem gebruikt, neemt bovendien toe. Het is verder aan de korpsen om te bepalen of ze dit systeem wel of niet invoeren. Vanaf 1 januari 2008 houden vijf korpsen een pilot met Burgernet. Deze pilots worden eind 2008 geëvalueerd. Als die evaluatie positief is, nemen wij vervolgens een besluit over de landelijke uitrol in 2009.

De heer Haverkamp zei dat het KLPD door slimmer te werken het aantal overuren met 80% had teruggebracht. Dat zou een prestatie van formaat zijn, maar helaas heeft het dat niet gedaan. Het heeft wel een andere prestatie van formaat geleverd door het aantal overtredingen van de Arbeidstijdenwet met 80% terug te brengen. Dat heeft het gedaan door gebruik te maken van de uitzonderingsregels in die wet. Met alle korpsen is afgesproken om het aantal overtredingen met 40% terug te brengen. Als dit niet lukt, kan ik eventueel mijn aanwijzingsbevoegdheid gebruiken. Verder kan ik de minister van Sociale Zaken vragen om de boetes te verhogen die de Arbeidsinspectie aan de politie oplegt.

Ik heb nadrukkelijk de regie gevoerd bij de personeelsvoorziening. Het was dan ook een initiatief van mijn ministerie. Met de korpsbeheerders is afgesproken dat het als een voorziening op landelijk niveau wordt ingebed. De taskforce is dus niet eenmalig en zal waarschijnlijk bij de vts Politie Nederland worden ondergebracht.

De VVD heeft een vraag gesteld over politiebureaus 24 uur per dag open. Welnu, de inspectie heeft gesignaleerd dat in negen regio's niet altijd een bureau 24 uur voor het publiek open is. Dit betekent dat men voor de niet-spoedeisende zaken geen melding aan de balie kan doen. Voor spoedeisende zaken kan dat uiteraard wel, want dat is telefonisch mogelijk. Een deel van de niet-spoedeisende zaken kan ook via internet geregeld worden. De inspectie zegt niet dat daardoor een

zorgwekkende situatie ontstaat. Er is immers geen noodzaak dat mensen direct geholpen worden. Overigens vind ik zelf dat het wel goed zou zijn, wanneer per regio ten minste een bureau open is. Over het algemeen zou dat het hoofdbureau moeten zijn. Ik voeg eraan toe dat ik bereid ben om dit met de korpsen te bespreken. Het komt uit de lengte of uit de breedte. Alleen een deegrol is in staat om iets zowel in de lengte als in de breedte uit te rollen. Nogmaals, in het werkelijke leven gaat het of uit de lengte of uit de breedte. Dit betekent dat, als je mankracht nodig hebt om een politiebureau te bezetten, je die mankracht niet kunt gebruiken om in de wijken rond te laten lopen of andere dingen te laten doen. Het is dus een kwestie van keuzes.

De heer **Brinkman** (PVV): Moet er per se politiepersoneel aan de balie zitten?

Minister **Ter Horst**: Volgens mij wel.

De heer **Brinkman** (PVV): Waarom?

Minister **Ter Horst**: Als een politiebureau open is en men moet een aangifte opnemen, moet daarvoor politiepersoneel beschikbaar zijn. Waarvoor komen mensen anders naar het politiebureau?

De heer **Brinkman** (PVV): Om een melding te doen, om iets door te geven of om iemand te spreken.

Minister **Ter Horst**: Dat kan dus ook via internet.

De heer **Brinkman** (PVV): Dat is alleen mogelijk, wanneer men een internetaansluiting heeft.

Minister **Ter Horst**: Dat geldt intussen voor het grootste deel van de Nederlandse bevolking. Een andere mogelijkheid is dat men opbelt. Het komt mij voor dat de mensen in ieder geval een telefoon hebben of een internetaansluiting.

Misschien is het een goed idee om naar bureaus te kijken die wel 24 uur geopend zijn en die vergelijkbaar zijn met de regio's waar dat niet het geval is. Wij kunnen dan navragen wat het aantal meldingen is dat aan de balie van het politiebureau gedaan wordt. Ik denk dat politiebureaus 's avonds gesloten zijn, omdat er nooit iemand kwam. Ik weet het niet van de hoofdbureaus, maar ik weet dat politiebureaus gesloten werden omdat er 's avonds niemand kwam. Je hebt dan toch liever dat de politieagenten in de buurt ingezet kunnen worden dan dat zij achter hun bureau zitten.

De heer **Haverkamp** (CDA): Ik heb ook een vraag gesteld over de minimale bezetting van de politiebureaus. Is de minister het met mij eens dat er in ieder geval twee agenten moeten zijn en dat het niet mag voorkomen dat er maar een persoon achter de balie zit?

Minister **Ter Horst**: Zeker. Ik weet niet hoe dat bij alle politiebureaus is geregeld. Ik ken politiebureaus waarbij dat absoluut het geval is. Het zou kunnen zijn dat er politiebureaus zijn waarbij maar een persoon achter de balie zit. Dat is natuurlijk minder veilig dan wanneer er twee personen achter de balie zitten. Als de voorwaarde wordt gesteld dat er twee personen achter de balie

zitten, zijn die mensen niet inzetbaar voor wat anders. Na zo'n gebeurtenis als in Slotervaart moet je ook niet onmiddellijk landelijk invoeren dat er achter elke politiebalie in Nederland twee mensen zitten. Dit is typisch een punt dat per korps bekeken moet worden, als het uitgangspunt is én efficiency én de veiligheid van de medewerkers. Tegen die achtergrond moet elk korps een keuze maken.

Voorzitter. De VVD mist een nulmeting van materieel en personeel. Wij kunnen die informatie op korte termijn geven, voor de begrotingsbehandeling. Die informatie is dan wel van een aantal weken terug. Wat er beschikbaar is aan gegevens over materieel en personeel wordt dus aan de Kamer doorgestuurd.

Mevrouw **Griffith** (VVD): Het gaat mij om de zorgvuldigheid, ook met het oog op 2008. Als de minister met wat meer tijd een beter overzicht tot stand kan brengen, moeten wij daartoe besluiten. Wij kunnen daaraan dan later misschien een AO wijden. Het gaat mij ook om de reële cijfers. Zoals de minister ook zegt: korpsen moeten niet met twee vingers in hun neus de afspraken halen. Ik hecht dus meer aan zorgvuldigheid. Daar moeten wij uit kunnen komen.

Minister **Ter Horst**: Ik heb al gemeld dat wij begin volgend jaar een tussenmeting kunnen geven. Er is dan echter geen nulmeting meer. Ik zal dus nagaan of het mogelijk is om eerder dan begin volgend jaar betrouwbare cijfers op dat punt te geven. Lukt ons dat niet omdat die niet beschikbaar zijn, dan stel ik voor om in het voorjaar daarover opnieuw met elkaar van gedachten te wisselen.

Mevrouw **Griffith** (VVD): Ja, want ik hecht wel aan die nulmeting.

Minister **Ter Horst**: Burgers moeten inderdaad via internet melding kunnen doen. Aangifte kan niet van alle zaken via internet worden gedaan; voor sommige zaken moet je echt naar het bureau. Veel regiokorpsen bieden de mogelijkheid tot het doen van aangifte van andere zaken al. Dit zou in mijn ogen op niet al te lange termijn gemeengoed in Nederland moeten zijn. Mevrouw Griffith heeft gevraagd of het opleidingsniveau van de politie in Nederland bekend was. Dat is niet het geval. De Politieacademie registreert het opleidingsniveau pas sinds 1999. Sindsdien is het opleidingsniveau dus bekend. De opgaven van de politie dateren echter vaak van voor 1999, omdat er ook personeel zit dat voor 1999 op de academie heeft gezeten. Bovendien wordt het opleidingsniveau alleen geregistreerd van mensen die via de Politieacademie langskomen; van anderen niet. Mevrouw Griffith heeft ook gevraagd waarom er wordt gestreefd naar 8,5% in plaats van 10% allochtonen. Ik wil niet verhehlen dat ik ben begonnen met een doelstelling van 10%, maar ik moest kiezen tussen een gewenst percentage, dat irreëler was en een lager percentage, dat een hoger realistisch gehalte had. Uiteindelijk is met de politie 8,5% afgesproken op voorwaarde dat zij dat absoluut haalt. Dit zo'n beetje de keuze geweest. Hier wordt tussentijds over gerapporteerd, ieder jaar. De afspraak is dat de fitheidstest in 2009 wordt ingevoerd en dat die met ingang van 2012 onverhoopte, maar niet uit te sluiten rechtspositionele gevolgen heeft. Iedereen heeft dus drie jaar de tijd om ervoor te zorgen

dat hij van niet-fit fit wordt. Op dit moment wordt met de bonden uit en te na besproken wat al dan niet fit is. Wij kunnen de vraag dus nog niet beantwoorden welk percentage zal afvallen. Uiteraard hopen wij dat niemand afvalt; wij hopen dat iedereen erin slaagt, binnen de termijn van niet-fit fit te worden. Er is een aantal pilots gedaan. Zij geven op dit moment geen aanleiding tot zorg. Dat is natuurlijk heel mooi.

Mevrouw Griffith heeft gevraagd hoe het met het aantal aspiranten zit. Via de sterktebrief is de Kamer daarover geïnformeerd. In het voorjaar van 2008 wordt de Kamer geïnformeerd over de sterkte per 31-12-2007, zoals gebruikelijk is.

Mevrouw Kuiken en mevrouw Griffith hebben gevraagd hoe het met het landelijk telefoonnummer zit en of meldingen via het landelijk telefoonnummer kunnen worden gestandaardiseerd. De korpsen hanteren bepaalde protocollen, dus er is al een zekere standaardisatie. De Raad van Hoofdcommissarissen heeft voorts een programma gestart, genaamd "Intake en Noodhulp".

De bedoeling daarvan is, het proces van intake en noodhulp te standaardiseren en de registratie daarvan ook. U kent het rapport van de inspectie over melden ongetwijfeld. Daarin staan aanbevelingen aan de korpsbeheerders. De inspectie heeft namelijk uitgezocht wie het bevoegd gezag vormden. Dat zijn de korpsbeheerders. Hun aanbevelingen hebben de zelfde strekking: probeer meer te standaardiseren.

Mevrouw Kuiken heeft naar de verantwoordelijkheidsverdeling over politie en particuliere beveiligers gevraagd. De politie is verantwoordelijk voor de openbare orde en veiligheid, terwijl particuliere beveiligers in principe niet meer bevoegdheden dan burgers hebben. Zij kunnen er wel een paar in aanvulling daarop krijgen. Mijn collega van Justitie gaat in op de vraag over de opleiding van beveiligers en de opleidingseisen die aan hen worden gesteld. Naar mijn opvatting kunnen zij de wijkagent niet vervangen. Gelderland-Midden zal dus net als elk ander korps moeten aangeven waar het zijn portie wijkagenten inzet.

Mevrouw Griffith (VVD): Ik heb gevraagd naar de 100% bezuinigingen in Leeuwarden en Drenthe. In de begroting is opgenomen dat 40,5 fte zullen worden geschrapt bij de agenten. Daarop is de minister nog niet ingegaan. Ik heb ook gesproken over de taskforce personeelsvoorziening, die zegt dat er landelijk moet worden gerapporteerd en dat er een strategie zou moeten komen. Daarbij is een belangrijke rol voor de minister van Binnenlandse Zaken weggelegd als coördinator voor de strategie.

Minister **Ter Horst**: Daarop heb ik ook al antwoord gegeven, namelijk dat die taskforce op mijn verzoek is gestart. Dat geeft ook al aan dat ik daarin graag een regisserende rol wil blijven houden.

Mevrouw Griffith (VVD): Dat heb ik niet gehaald uit uw brief.

Minister **Ter Horst**: Nee, niet uit mijn brief maar wel uit mijn antwoord.

Mevrouw Griffith (VVD): In uw brieven schrijft u vaak dat dit een verantwoordelijkheid is van de korpsen.

Minister **Ter Horst**: Dat is ook zo.

Mevrouw Griffith (VVD): Nu zegt u weer iets anders, namelijk dat u de coördinatie hebt en dat u erbovenop wilt gaan zitten. Dat is voor mij volstrekt onhelder.

Minister **Ter Horst**: Nee, dat is helemaal niet onhelder. Bepaalde zaken kunnen de verantwoordelijkheid zijn van de korpsen. In sommige gevallen moet je die verantwoordelijkheid daar ook volledig laten, in andere gevallen moet je als minister zeggen dat het zulke verstrekkende gevolgen heeft of dat er een zo grote gemeenschappelijke noemer in zit dat er reden is voor de minister om zich hiermee te bemoeien. Bij die taskforce is dat absoluut het geval. Wij moeten ervoor zorgen dat de uitstroom van personeel de komende jaren bij de politie niet tot grote problemen leidt. Wij hebben elkaar daarbij nodig. De korpsen hebben wij daarvoor nodig, net als de Politieacademie. Dat is ook de reden voor landelijke coördinatie hierbij. In die twee omstandigheden vind ik dat zinvol, maar niet op alle punten.

Mevrouw Griffith (VVD): In de brief over de taskforce miste ik deze omarming. Daarin lees ik wel dat de werkzaamheden moeten worden geborgd en dat men jaarlijks op landelijk niveau moet rapporteren.

Minister **Ter Horst**: Ziet u dan mijn mondelinge bijdrage als een aanvulling daarop.

Studenten die de managementopleiding doen, of mensen die in managementfuncties zitten, zouden een tijdje in het blauw moeten werken. Daar is wel iets voor te zeggen. In de managementopleiding zit ook een onderdeel blauw. De gewone managementopleiding wordt gevoed door mensen die van de Politieacademie komen met mbo niveau 4. Dat betekent dat zij een blauw onderdeel in hun opleiding hebben gehad. Dit geldt niet voor de zij-instromers. Het hangt een beetje van de aard van de functie af of men wel of niet blauwe ervaring heeft. Als ik manager was bij de politie, zou ik wel een tijdje willen meelopen in een blauw uniform op straat om te weten hoe het daar is, nog los van het feit dat dit natuurlijk leuk werk is.

De PvdA heeft gevraagd of ik tevreden ben over de kwaliteit van het onderwijs.

De heer **Haverkamp** (CDA): Heeft de minister al eens meegelopen in de praktijk?

Minister **Ter Horst**: Jazeker, niet in een blauw uniform, maar ik heb wel meegelopen met de politie, zelfs 's nachts. Dat is buitengewoon boeiend. Dit onderdeel is natuurlijk het allerleukste aan het werk.

Mevrouw Kuiken heeft gevraagd of ik tevreden ben over de kwaliteit van het onderwijs. Ja, maar er is niet voor niets afgesproken dat er nader onderzoek komt naar flexibilisering omdat er op dat punt toch enige twijfels waren. De Politieonderwijsraad heeft opdracht van mij gekregen om dat onderzoek te gaan doen. Op korte termijn wordt het gestart. Het zal ongeveer een looptijd van een jaar hebben.

Mevrouw Kuiken heeft gevraagd of aspiranten processen-verbaal mogen uitschrijven. Dat mogen zij, mits zij dat onderdeel van hun opleiding succesvol hebben afgerond. Dat is al aan het begin van de opleiding, dus zij kunnen dit ook heel snel in de praktijk

doen. Daarmee is het ook legitiem dat aspiranten worden ingezet.

Mevrouw **Kuiken** (PvdA): Ik geloof wel dat aspiranten al in het begin van hun opleiding processen-verbaal mogen opmaken. Ik hoor vooral van oudere dienders dat aspiranten dit niet meer leren, dus dat de basis niet meer is geborgd in de opleidingen. Dat is mijn zorg. Wij krijgen verbaal en competitief heel goed opgeleide mensen, maar de basis ontbreekt. Dat is wat ik uit verschillende korpsen hoor.

Minister **Ter Horst**: Wij zullen dat nagaan. Het lijkt mij dat in de moduleopbouw van de Politieacademie vrij snel te zien is hoeveel tijd er wordt besteed aan het leren schrijven van een proces-verbaal. Het zit er in ieder geval in. Ik heb niet paraat of er minder tijd aan wordt besteed dan vroeger en wat daarvan de reden is.

Mevrouw **Kuiken** (PvdA): Ik neem aan dat het dan ook gaat over het blauw op straat als men op de academie zit en dat dit wordt meegenomen bij de verdere doorontwikkeling in het overleg met de Onderwijsraad.

Minister **Ter Horst**: Dat zullen wij doen. Dan de levensloopregeling. Er is gevraagd of het mogelijk is die regeling snel te veranderen, omdat de politiemensen niet volop van de regeling gebruik maken. Er wordt met de Belastingdienst en met Sociale Zaken en Werkgelegenheid overlegd over een wijziging, zodat de politie daar ook de voordelen van kan plukken. Het is echter niet zeker of dit lukt. Ik kan daar nog geen uitsluitsel over geven. De heer Brinkman vroeg of die vreemde situatie alleen bij de politie geldt. Neen, er zijn meer sectoren waar sprake is van dit soort negatieve effecten, maar bij de politie is dit in extreme mate het geval. Dat heeft te maken met de regelingen bij de politie.

Mevrouw Kuiken heeft gevraagd naar het aantal oefeningen geweldsbeheersing. De afspraken daarover zijn helder. De korpsen moeten hun medewerkers de ruimte geven voor 32 uur training. Elke diender moet de ruimte krijgen om die 32 uur vol te maken. Wij hebben geen geluiden dat dit niet gebeurt. Er zijn wel mensen die vinden dat die 32 uur te mager is, maar dat is iets anders.

Mevrouw Kuiken heeft ook gevraagd naar de uitstroom bij de politie. Het aantal mensen dat uitstroomt, is buitengewoon laag, 1,5% momenteel. Dat percentage ligt veel lager dan in andere sectoren, dus kennelijk is het een hartstikke leuke baan. Gezien deze percentages is geen apart onderzoek nodig. De uitstroomcijfers voor jongeren en allochtonen zijn wel hoger. Door middel van exitgesprekken proberen wij een beeld te krijgen van waar dit aan ligt.

Dan de auditing en benchmarking. Er vinden al buitengewoon veel audits en benchmarks plaats. We hebben al gesproken over de overhead en de administratieve last. Ik geloof niet dat wij er nog dingen aan moeten toevoegen. Het INK-model is er ook al en er vinden benchmarks plaats op vier terreinen, criminaliteitsbeeldanalyse, overlast, diversiteit en integriteit. Op allerlei manieren wordt bekeken of de politie aan de eisen voldoet. Ik vind dat wij voorzichtig moeten zijn met het toevoegen van nog een extra auditinstrument.

De heer **Van Raak** (SP): De minister zegt dat elke agent voldoende moet kunnen oefenen. In de praktijk kan dat door de werkdruk lang niet altijd. Agenten kunnen niet genoeg oefenen, want dan kunnen ze andere diensten niet draaien. Het gaat met name over schietoefeningen of fitheidsoefeningen, waarbij sprake is van veel problemen. Dan wordt gezegd dat men dit in de eigen tijd moet doen, maar die eigen tijd is er meestal ook niet. Wil de minister daar een keer goed naar kijken?

Minister **Ter Horst**: Misschien willen de mensen die u spreekt dat even op papier zetten en mij dat toesturen? Wij kennen die signalen niet. Ik wil dat erg graag met naam en toenaam horen. Dan weten wij over welk korps het gaat.

De heer **Van Raak** (SP): De minister heeft de eerste toezegging van mij binnen.

Minister **Ter Horst**: Fantastisch! Daar heb ik toch lang over gedaan. De heer Anker vroeg hoe het staat met de aanpak van de fietsendiefstallen. Er zijn immers van die mooie afspraken gemaakt, zo zei hij. Dat klopt inderdaad. De fietsendiefstallen zouden met 100.000 verminderen. Er wordt thans een landelijke voorlichtingscampagne voorbereid. De regiokorpsen voeren bij aangifte de gegevens in in een landelijke databank van de Rijksdienst voor het Wegverkeer. Dat is nu nog 2/3 deel en dat moet in 2008 100% zijn. Er is een vereenvoudigde aangifte via internet mogelijk. Bovendien worden afspraken gemaakt met de gemeenten. Het punt is opgenomen in het Bestuursakkoord omdat niet alleen de politie daarin een rol heeft, maar ook de gemeenten als het gaat om beveiligde fietsenstallingen et cetera. Volgens mij zit dit punt ook in het project Veiligheid begint bij voorkomen. Als wij tussentijds iets te melden hebben, bereikt u dit via dit project.

Ik ben het met de heer Brinkman eens dat de politie boeven moet vangen. Die discussie hebben wij vaker gevoerd. Het kabinet is voor het veiliger maken van de wijken. Daarom hebben wij 750 mln. uitgegeven voor het opknappen van wijken en moeten er 500 extra wijkagenten komen. In de landelijke doelstellingen hebben de minister van Justitie en ik helder aangegeven dat de politie moet laten zien dat zij prioriteit geeft aan de terreinen criminaliteit, jeugd en geweld.

De heer Anker vroeg of de aanwezigheid van de politie in het landelijk gebied voldoende geborgd is. Ja, in het nieuwe budgetverdeelsysteem wordt rekening gehouden met de oppervlakte van het gebied en de mate van stedelijkheid van de regio. Landelijke korpsen zoals Friesland en Drenthe krijgen daardoor relatief meer budget. Dat betekent ook dat zij in het regionale college een verdeling maken hoeveel politie zij inzetten op het platteland en hoeveel in het stedelijk gebied.

De heer Anker zegt dat de inzet van wijkagenten onduidelijk is. Volgens mij is het heel duidelijk. Het budget dat beschikbaar is voor de 500 wijkagenten wordt verdeeld over de korpsen. De korpsen zullen zelf de verdeling over de districten, de teams of de wijken regelen. Wij gaan ervan uit dat zij als dat nodig is die formatie ook zullen inzetten in de 40 Vogelaarwijken. Ik heb erop gewezen dat het onverstandig is om alle wijkagenten in te zetten in de 40 Vogelaarwijken, omdat de Vogelaarwijken en de lijst van onveilige wijken in

Nederland slecht een overlap van vijftien te zien geeft. De minister van Justitie en ik vinden dat die politieagenten en forensische assistenten ingezet moeten worden waar de onveiligheid en/of de tekorten het grootst zijn. Je kunt je natuurlijk afvragen of er altijd een logica zit in een taakstelling. Dat geldt niet alleen voor deze taakstelling van 100 mln. maar ook voor de rest van de bezuinigingen die dit kabinet heeft afgesproken. Ik heb wel iets gezegd over de logica van de invulling van deze taakstelling.

Ik heb al gesproken over Burgernet.

De heer **Anker** (ChristenUnie): U hebt inderdaad gesproken over het burgernet, maar u bent niet ingegaan op de vraag die ik heb gesteld. U vertelde dat er weer pilots gingen komen. Mijn vraag was waarom er pilots moeten komen, aangezien wij toch wel zo'n beetje weten wat het is. Waarom gaan wij er niet gewoon mee aan de gang, want er is een breed draagvlak voor?

Minister **Ter Horst**: Dat is niet waar. Wij praten er wel veel over, maar er is een verschil tussen de verbale werkelijkheid en de echte werkelijkheid. Alleen de gemeente Nieuwegein en het politiekorps Utrecht hebben er namelijk maar ervaring mee. Wij moeten dus echt nog een aantal pilots doorvoeren om te kijken of het wel verstandig is om het op landelijke schaal toe te passen. U zou toch ook niet willen dat deze minister voor haar beurt zegt dat wij het landelijk in gaan voeren, en dat wij er na een jaar weer mee moeten stoppen, omdat het geen succes is gebleken. Wij moeten daarom maar even de voorzichtige weg volgen.

De heer Brinkman heeft een aantal statements gemaakt die ik geheel voor zijn rekening laat. Hij heeft verder gesuggereerd dat wij minder zouden moeten handhaven op het terrein van de veiligheid. Ik vond dat niet consistent met zijn uitspraak dat de politie meer gezag zou moeten krijgen. Er is niets zo fnuikend voor gezag dan wanneer mensen op straat zien dat een politieagent niet ingrijpt wanneer iemand een verkeersovertreding begaat. De Kamer en de regering vormen samen de wetgever. Dat betekent dat u daar mede verantwoordelijk voor bent. Het kan niet zo zijn dat wij zouden uitspreken dat wij wel wetten maken dat je maar 50 km/uur mag rijden binnen de bebouwde kom en tegelijkertijd zeggen: laten wij die wetten maar niet handhaven. Dat is onbestaanbaar en ondenkbaar.

De heer **Brinkman** (PVV): Dit laat ik mij niet in mijn schoenen schuiven. U zegt tegen mij dat ik niet ga voor de veiligheid. Ik heb echter gesproken over de verkeersveiligheid.

Minister **Ter Horst**: Dat zei ik ook.

De heer **Brinkman** (PVV): Nee, u zei veiligheid. Veiligheid is een groot begrip. Het gaat om verkeersveiligheid. Daar worden die 12,5 mln. aan boetes voor betaald. Ik meen dat in 2006 8,8 mln. aan verkeersboetes is uitgeschreven. Dat zijn over het algemeen kleine overtredingen binnen de bebouwde kom, bijvoorbeeld 4 km/uur te hard rijden. Dat is uiteraard erg als iemand pardoos door het rode licht rijdt en die persoon verdient absoluut een bekeuring. Daar zult u mij niet over horen klagen. Er worden echter helemaal voor nop tig duizenden bonnen uitgeschreven. Die hebben geen

ander nut dan het spekken van de kas. De politie zou volgens mij beter boeven kunnen gaan vangen.

Minister **Ter Horst**: Als ik zou hebben gezegd dat u niet voor veiligheid bent, dan heb ik mij verkeerd uitgedrukt, want ik weet dat u dat wel bent. Dat zou ik dus niet gezegd kunnen, dan wel willen hebben. U bent echter ook verantwoordelijk voor wetgeving. Het kan niet zo zijn dat degenen die verantwoordelijk zijn voor wetgeving en de politie, maar ook anderen, de opdracht geven om die te handhaven, vervolgens zegt: het is belachelijk dat er gehandhaafd wordt. Als u dat echt vindt, moet u een voorstel indienen om de maximum snelheid binnen de bebouwde kom naar 60 km/uur op te hogen. Dan hoeft de politie niet meer op dat punt te handhaven.

De heer **Brinkman** (PVV): Dit is wel heel erg grappig. Ik kan mij een algemeen overleg herinneren – waar ik normaal nooit kom – over verkeersveiligheid. Daar zei de minister: volgens de wet moet je inderdaad een achterlicht en een voorlicht hebben dat vastzit aan de fiets, maar ik zou toch willen verzoeken aan de politie om daar maar niet voor te gaan schrijven, want wij zijn nog bezig met ... Nu gaat dus ook maar een beetje van links naar rechts.

Minister **Ter Horst**: In het algemeen is het heel onverstandig om ergens naar toe te gaan waar je nooit komt, dat blijkt maar weer.

De heer **Brinkman** (PVV): Misschien het wel heel verstandig, want zo kom je nog eens wat te weten.

Minister **Ter Horst**: Volgens mij heeft de minister van Verkeer en Waterstaat nog iets gezegd. Hij heeft namelijk gezegd dat hij gaat kijken of hij de wet op dat punt gaat veranderen. Dat is consistentie. Als je vindt dat een regel niet langer zou moeten worden gehandhaafd, moet je de wet veranderen en dan moet je niet zeggen dat er niet langer gehandhaafd gaat worden.

Minister **Hirsch Ballin**: Mijnheer de voorzitter. Om te beginnen, sluit ik mij graag aan bij wat mijn collega heeft gezegd over datgene wat ons zowel vanavond als vanmiddag in de bijdragen verbindt, te weten het belang dat wij toekennen aan een goede vervulling van de politietaak.

Enkele vragen hebben meer in het bijzonder betrekking op de cruciale rol die de politie speelt in de rechtshandhaving. De heer Van Raak sprak over de aansluiting van de politie op de volgende schakel in de keten van de rechtshandhaving, namelijk het openbaar ministerie. Hij vroeg hoe het staat met de mogelijkheid om dossiers digitaal aan te leveren aan het openbaar ministerie. Ik kan die vraag goed begrijpen. Wij zijn bij het openbaar ministerie bezig met het GPS. Vorige week is bij de behandeling van de begroting van Justitie ook gesproken over de aansluiting van openbaar ministerie en rechtspraak. Er is in Amsterdam een pilot gaande om te komen tot een gemeenschappelijke standaard, een gemeenschappelijke architectuur, met het oog op de digitale aanlevering van de dossier-elementen. Wij hopen dat dit in een later stadium verbinding met het GPS mogelijk maakt. Uiteraard is dit een van de redenen waarom wij belang hechten aan standaardisering in de

automatisering bij de politie. Mijn collega heeft daarover al gesproken.

De heer **Van Raak** (SP): De minister zegt dat er een pilot is in Amsterdam. Dat lijkt mij heel goed en als het werkt, lijkt het mij goed dat het ook bij andere korpsen wordt ingevoerd. Maar ik heb begrepen dat er nogal wat vertragingen bij zijn. Ik hoor er niet alleen maar heel gelukkige geluiden over. Klopt het dat er vertragingen zijn en, zo ja, hoe lang zal het duren voordat het landelijk is ingevoerd? Bij de politie worden al heel veel dingen digitaal bijgehouden. Zijn er voor de tussenperiode dan geen mogelijkheden om het digitaal bij het OM aan te leveren? Dat zou een belangrijke middel zijn om de werkdruk te verlagen. Er zouden veel agenten veel mee zijn geholpen.

Minister **Hirsch Ballin**: Ik begon al met te zeggen dat ik het belang ervan volledig onderken. Deze pilot loopt. Ik heb er nog geen resultaten van gemeld gekregen. De heer Van Raak verwijst met wat hij ter sprake brengt naar het belang dat wij blijkens de afspraken, die wij hebben gemaakt met het oog op het al dan niet doorgaan met Politiewet 200X, hechten aan de standaardisering van de automatisering. Die speelt daarbij een belangrijke rol. Zoals bekend hebben wij inzake Politiewet 200X eind komend jaar enkele beoordelingen te verrichten. Die standaardisering is echt nodig en moet volgens vaste patronen verlopen. Het gaat tenslotte om gegevens die gevoelig zijn en op een eenduidige manier moeten worden aangeleverd. Je kunt niet van om het even welk bestand verwachten dat geautomatiseerde doorgifte naar het OM goed loopt. Dat is het belang van de pilot, zoals ik net heb gezegd.

De heer **Haverkamp** (CDA): Ik wil hierop aanhaken, want de minister spreekt over eenduidige aanlevering. Ook ik heb de werkbezoeken afgelegd en ik heb gezien dat elk korps verschillende verhuisdozen gebruikt. De dossiers worden op dit moment dus niet eenduidig aangeleverd. Wij hebben de miljoenennota op een USB-stick gekregen. Is het niet mogelijk om te zeggen: één kopie gaat daadwerkelijk naar het OM en wij leveren het SoftCopy aan en laten het aan het OM over om die dossierstukken af te drukken die ook afgedrukt moeten worden? Ik durf er echt geen geld op in te zetten dat nu elke verhuisdoos ook daadwerkelijk helemaal wordt opengemaakt en uitgespit.

Minister **Hirsch Ballin**: Ik geloof dat de heer Haverkamp in wezen onderstreept wat ik net zei, dus het belang van het hanteren van één type doos voor alle digitale informatie. Laten wij daarop maar primair inzetten. Als er intussen praktische dingen kunnen worden gedaan, zijn wij daar natuurlijk voor.

De heer **Haverkamp** (CDA): Dat is een heel belangrijke toezegging, waarvoor dank. Kunnen wij van de minister vernemen wat hij terwijl de pilot nog loopt in de tussentijd gaat doen om er toch voor te zorgen dat die mensen niet meer achter het kopieerapparaat behoeven te staan?

Minister **Hirsch Ballin**: Dat is uiteraard wat de politie betreft een beheerskwestie. Wij zullen erover spreken. Ik denk dat het in ieder geval van belang is dat wij niet aan

de politie vragen dingen te regelen die het doel op iets langere termijn in gevaar brengen. Wij hebben, zoals bekend, enkele ijkpunten voor eind 2008.

De heer **Van Raak** (SP): Het lijkt mij een belangrijke toezegging, maar ik wil even nagaan wat die precies waard is. Nu moeten agenten met die verhuisdozen naar het OM. De heer Haverkamp heeft gelijk dat die dozen niet altijd leeg worden gehaald. Is het niet mogelijk om bijvoorbeeld via een USB-stick of anderszins materiaal dat toch al in digitale vorm op de politiebureaus aanwezig is, naar het OM te sturen en het OM er het zijne uit te laten halen en dit te laten uitdraaien? Dat zou ontzettend veel bureaucratie schelen en ontzettend veel tijd sparen bij de politie. Mag ik de toezegging van de minister zo overnemen?

Minister **Hirsch Ballin**: U vraagt niet om een toezegging te mogen overnemen, maar een veronderstelling en daar moet ik toch een stuk voorzichtiger mee zijn. Over toezeggingen ben ik zelf nog een beetje de baas, maar veronderstellingen dat het goed uitpakt? De heer Haverkamp zei terecht dat verschillende dozen een probleem is, maar verschillende manieren van digitaal over de schutting gooien, is daar natuurlijk geen oplossing voor. Wij zullen toch moeten weten hoe dat gaat. Ik kan u toezeggen dat ik in de brief die ik de Kamer zal sturen over GPS en de aansluiting OM-rechterlijke macht, ook een passage zal opnemen over de mate waarin digitaal door de politie verstrekte informatie nu reeds bruikbaar is voor de aansluiting bij het OM en in welke mate daarvoor verdere standaardisering nodig is. Zoals u weet, hebben mijn collega van BZK en ik daarvan een punt gemaakt met het oog op de uitvoering van het coalitieakkoord.

De heer **Haverkamp** (CDA): Wanneer komt die brief?

Minister **Hirsch Ballin**: Naar mijn huidige inschatting kort na het kerstreces!

De heer **Haverkamp** (CDA): Wel dit kerstreces!

De **voorzitter**: Het kerstreces van 2007!

Minister **Hirsch Ballin**: Het kerstreces op de datum zoals kerst in de westerse kerken pleegt te worden gevierd!

De heer **Haverkamp** (CDA): Maar wij vieren al enige tijd kerst. Ik bedoel dus de komende kerst!

Minister **Hirsch Ballin**: De heer Haverkamp weet dat de eerste zondag van de advent nog moet komen! Ik denk dat ik nu al een paar keer hetzelfde heb gezegd, ik bedoelde uiteraard het aanstaande kerstfeest!

De **voorzitter**: Ik had dat ook begrepen en had dat al voor u ingevuld. Als het goed is, heeft de heer Haverkamp mijn Nederlands ook wel begrepen!

Minister **Hirsch Ballin**: Akkoord. Verder komt er geen papier rond die brief!

De **voorzitter**: Digitaal dus!

Minister **Hirsch Ballin**: Ik zou haast vergeten dat de heer

Van Raak nog een vraag had gesteld over het praktische voorstel onder 10, verbeterde samenwerking tussen de regio's. Wij hebben met de korpsbeheerders de afspraak gemaakt dat zij een onderzoek doen naar mogelijkheden tot verbetering van bovenregionale samenwerking. Het is de bedoeling dat dit onderzoek medio 2008 klaar is en dat het ook in 2008 zal dienen te leiden tot afspraken daarover tussen de korpsbeheerders en ons.

De heer **Van Raak** (SP): Is daar ook een rol bij weggelegd voor de wetenschap, de Politieacademie. Ik heb begrepen dat die bezig is met het inventariseren van goede praktijken. Het is een onafhankelijk wetenschappelijk instituut en dat zou op verzoek van de politiek ook gericht op zoek kunnen gaan naar goede praktijken om die bij andere korpsen onder de aandacht te brengen. Dat lijkt mij een prachtig instituut om dit te doen.

Minister **Hirsch Ballin**: Het kan via het politiekennissenet worden gedaan. De korpsbeheerders hebben het onderzoek uitgezet. Wij willen een broedende kip natuurlijk niet sturen, zeker niet als het er 26 in getal zijn. Wij zullen deze boodschap in ieder geval via het politiekennissenet overbrengen.

De heer Haverkamp heeft gevraagd naar het project Veiligheid begint bij voorkomen. Op dit punt mag ik verwijzen naar de brief die ik samen met mijn collega en onze collega's voor Wonen, Wijken en Integratie, voor Jeugd en Gezin en de staatssecretarissen van Justitie en van Onderwijs op 6 november aan uw Kamer hebben gestuurd. Daarin vindt u een goede beschrijving met zeer veel bijzonderheden van het project Veiligheid begint bij voorkomen.

De heer Haverkamp vroeg verder hoe het is vergaan met de motie-Van Geel. Die heeft geleid tot een nota van wijziging op de Justitiebegroting die u anderhalve week geleden heeft bereikt over besteding van de 15 mln. extra voor 2008 en 2009 hetzelfde bedrag ten behoeve van de versterkingsprogramma's georganiseerde misdaad, finec en cybercrime conform de bedoelingen van de motie. Die nota van wijziging hebt u inmiddels ontvangen.

De heer Haverkamp heeft een vraag gesteld over de aanpak van kinderporno. Ik ben op dat onderwerp ingegaan tijdens de algemene overleggen op 4 oktober en 31 oktober jongstleden. Ik heb toegezegd met het College van procureurs-generaal te zullen spreken over de van de politie verkregen informatie over de politieprestaties in 2006 bij de aanpak van kinderporno. Daarbij zal in ieder geval worden aangedrongen op het onder ogen zien van het gebrek aan opvolging bij de regio-korpsen. Bovendien hebben mijn collega en ik daarvan een punt gemaakt in onze landelijke prioriteiten voor de komende jaren met het Korps Landelijke Politiediensten. De heer Haverkamp heeft gevraagd naar het nieuwe kostprijsmodel van het NFI. Per 1 januari 2008 voert het NFI een nieuw kostprijsmodel in. De kern van het model is "activity based costing". Dat wil zeggen dat het NFI de relatie legt tussen een product of dienst en de daaraan toe te rekenen kosten. In 2008 zal het NFI per opdrachtgever periodiek inzichtelijk maken welke producten en diensten zijn geleverd en welk kosten daarmee zijn gemoeid. Dat is dus een transparant nieuw kostprijsmodel. Ik neem aan dat dit beantwoordt aan de bedoelingen waarmee de heer Haverkamp deze vraag heeft gesteld. Dit maakt het mogelijk de producten en

diensten af te zetten tegen het beschikbare budget. Dat wordt ook zichtbaar gemaakt in een overzicht van de producten en diensten die het Nederlands Forensisch Instituut kan leveren.

Er is gevraagd of het Burgernet niet sneller kan worden ingevoerd. Er is nu alleen ervaring mee opgedaan in de provincie Utrecht, in de gemeente Nieuwegein.

De heer **Haverkamp** (CDA): Het NFI is op dit moment de enige organisatie die is gecertificeerd voor bepaalde handelingen. Ik heb de aanvullende vraag gesteld of het mogelijk is dat andere organisaties op dat terrein worden gecertificeerd.

Minister **Hirsch Ballin**: Over dat onderwerp heb ik nog niet zo lang geleden de vaste commissie voor Justitie geïnformeerd. Daarnaast verwijs ik om te voorkomen dat wij hierover nodeloos in details treden.

Ik kom op de groene boa's. Ik heb vrijdag jongstleden een gesprek gehad met een delegatie van een deel van hun werkgevers. Daarbij waren ook twee mensen uit de kring van de groene boa's aanwezig. Daarbij is besproken wat wij van de praktijken in Noord- en Oost-Gelderland elders kunnen toepassen. Ik heb met hen wat mogelijkheden verkend, ook wat de opleidingen betreft. Ik denk dus dat wij van de goede praktijken kunnen leren. In ieder geval werden de resultaten van het overleg met deze delegatie over en weer als bevredigend ervaren.

Mevrouw Kuiken heeft gevraagd naar de eisen die aan het proces-verbaal worden gesteld. De klankkleur was, meen ik, dat wij daaraan te hoge eisen stellen.

Mevrouw **Kuiken** (PvdA): Nee.

Minister **Hirsch Ballin**: Nee, ook prima. Er moeten inderdaad hoge eisen aan worden gesteld. Het moet tenslotte deel uitmaken van het strafdossier. Alle relevante stukken en processen-verbaal moeten aanwezig zijn in het strafdossier, zodat dit kan dienen als basis voor de beoordeling door de rechter. Uiteraard moet dit ook voor de politie praktisch en efficiënt worden ingericht. In de Aanpak bedrijfsvoering recherche-informatie en -organisatie zijn standaardprocessen-verbaal ontwikkeld. Er is daarbij gekeken naar standaardisering en uniformiteit en waar mogelijk naar eenvoud. Er is zelfs zoiets als een modeldossier en een verkort dossier ontwikkeld, bijvoorbeeld in geval van winkeldiefstal. Ik hoop dat dit de doelmatigheid ten goede komt, zonder af te doen aan de kwaliteit.

Mevrouw Kuiken heeft verder gevraagd of de verantwoordingsmechanismen niet nog te kwantitatief zijn. Ja, daar zit wat in. Zoals mevrouw Kuiken zelf ook heeft opgemerkt, zijn de landelijke prioriteiten voor 2008 tot en met 2011 op weg van kwantitatief naar kwalitatief. Daarin kunnen wij nog wel wat verder gaan. Ik hoop dat wij in 2009 op basis van een evaluatie zullen kunnen komen tot een nog slimmere, meer kwalitatieve benadering op het gebied van de opsporing. Mevrouw Kuiken heeft gevraagd naar de particuliere beveiligers in relatie tot de politie en de controle op de particuliere beveiligingsbureaus. De politie is en blijft eerst verantwoordelijke voor de daadwerkelijke handhaving van de rechtsorde conform artikel 2 van de Politiewet 1993. Particuliere beveiligingsorganisaties zijn belangrijk uit het oogpunt van preventie en voor het

signaleren van onregelmatigheden en criminaliteit. De politie kan niet overal zijn, de capaciteit is beperkt. Daarom is het goed dat de particuliere beveiligers de politie weten te vinden. De particuliere beveiligingsbeambten zijn niet tevens opsporingsambtenaar tenzij er een ontheffing wordt verleend op basis van de Wet particuliere beveiligings- en recherchebureaus. Het kan voorkomen dat een particuliere beveiligster ook buitengewoon opsporingsambtenaar is met een ontheffing die door ons gezamenlijk kan worden gegeven, dit gebeurt zo'n vijf keer per maand. Het overgrote deel van de particuliere beveiligingsbeambten is dit uiteraard niet. Zij hebben dan dezelfde bevoegdheden als u en ik. Als er sprake is van opsporing, aanhouding of geweld is het goed dat zij de politie kunnen inschakelen. Dit vergt ook goede verbindingen en in een aantal gevallen zijn praktische afspraken zeker van belang.

De groei van de particuliere beveiligingsorganisaties was aanzienlijk in de afgelopen jaren. De controlecapaciteit van de politie daarop is beperkt. Niettemin is dit, ook door de invoering van een landelijk vergunningensysteem, praktisch hanteerbaar gehouden. Dit heeft geleid tot meer uniformiteit bij de screening op antecedenten. Zo kan ook worden tegengegaan dat er bij het toezicht wordt "geshopt" tussen de politieregio's. Mevrouw **Kuiken** heeft gevraagd of de onderzoeksresultaten van particuliere recherchebureaus kunnen worden toegevoegd aan het strafdossier. Mijn antwoord op die vraag ligt in het verlengde van wat ik zo-even zei. Natuurlijk kunnen – net zoals andere meldingen – mededelingen en eventueel daarvan door opsporingsambtenaren opgemaakte processen-verbaal bijvoorbeeld van een aangifteverklaring of een getuigenverklaring door mensen van de particuliere beveiligingsbureaus en recherchebureaus een rol spelen in het strafdossier. De medewerkers van die bureaus zijn echter geen opsporingsambtenaar met de uitzondering die ik net duidde.

Mevrouw **Kuiken** (PvdA): De minister geeft een mooi college over de wettelijke regelingen en daar twijfel ik ook niet aan. Mijn probleem is dat ik signalen krijg van verschillende korpsen en de particuliere branche dat het vervuild is, dat het ziek is en dat er problemen ontstaan. Het is een probleem dat ik niet over een krantenartikel beschik op grond waarvan ik Kamervragen kan stellen. De minister doet dit nu af met de geruststelling dat het allemaal goed geregeld is, maar ik heb daar geen vertrouwen in. Zijn antwoord is ongetwijfeld ter zake doende, maar wij kunnen pas aan de slag als er over een half jaar een schandaal is of NOVA hier een uitzending aan wijdt. Ik heb het gevoel dat ik nu met een kluitje in het riet word gestuurd. De minister zegt dat het goed geregeld is en dan is het ook goed.

Minister **Hirsch Ballin**: Mevrouw Kuiken verwijst naar niet gepubliceerde signalen. Dit is lastig discussiëren. Misschien kunnen die op de een of andere manier te onzer kennis worden gebracht. Wij weten dat de branche werkt aan een gedragscode voor onder andere persoonlijke levenssfeer. Wij staan uiteraard open voor signalen, ook als die afwijken van wat tot nu toe bekend is. Ik krijg die graag.

Mevrouw **Griffith** (VVD): Herkent de minister die signalen?

Minister **Hirsch Ballin**: Ik heb al gezegd dat er voorzieningen zijn getroffen in verband met de sterke groei van het aantal bureaus, zoals het landelijk vergunningensysteem. Ik heb gewag gemaakt van de gedragscode. Wij hebben tot nu toe geen berichten gekregen waaruit blijkt dat de controle door de politie onvoldoende zou zijn. Als er zoals mevrouw Kuiken zegt, dingen zijn die zich aan het oog van de controlerende politie onttrekken, dan horen wij daar graag meer over.

Mevrouw **Kuiken** (PvdA): Voert de minister periodiek overleg met de brancheorganisaties? Hoe vaak zit hij met hen om de tafel? Is er contact met de politie over dit fenomeen? Is de minister bereid om op korte termijn daarover contact op te nemen? Hoe zit het bijvoorbeeld met de Wet BIBOB? Worden alle nieuwe bedrijven daar ook aan getoetst?

Minister **Hirsch Ballin**: We hebben de procedures met de verklaring omtrent het gedrag en het overleg over de gedragscode. Ik zeg graag toe dat wij in ons overleg met de korpsbeheerders zullen vragen of zij ook aanwijzingen hebben dat de controle ondanks alle goede voornemens tekortschiet. Nogmaals, ik houd mij aanbevolen voor een of andere concretisering van de zorg die mevrouw Kuiken uitspreekt: bedoelt zij de privacy, de integriteit, de criminaliteit?

Mevrouw **Kuiken** (PvdA): De brancheorganisaties, de particuliere beveiligingsorganisaties zijn ook verenigd en kunnen vanwege hun expertise hierbij worden betrokken.

Minister **Hirsch Ballin**: Uiteraard, maar het begint met de vaststelling of zich in de regionale korpsen problemen voordoen met de controle. Ik denk dat wij beter eerst een klacht kunnen hebben voordat wij dit gaan bespreken met de brancheorganisaties; dat lijkt me de goede volgorde.

Ik sluit mij aan bij de opmerkingen van mijn collega over de vragen van de heer Brinkman over de verkeersbekeuringen. Ik wil nog wel iets zeggen over de ergernis bij hogere bedragen. Er is namelijk een heel simpele manier om niet tegen hogere bedragen voor snelheids-overtredingen op te lopen: je aan de maximumsnelheid houden. Een Kamerlid kan het wel niet zo erg vinden om een beetje te hard te rijden, maar daarmee creëert hij in wezen een nieuwe snelheidslimiet van 50 plus een beetje, 100 plus een beetje of 120 plus een beetje. In alle gevallen heb je precies dezelfde handhavingvragen. De maxima gelden op goede gronden en laten op het gebied van de verkeersveiligheid goede resultaten zien. Dus als iemand vindt dat we te hoge boetes en transacties laten betalen, dan is er een heel simpel advies: niet door rood rijden en niet te hard rijden. Zolang dit nog steeds gebeurt, zijn de boetes en transacties kennelijk nog niet hoog genoeg.

De heer **Brinkman** (PVV): Ik zeg niet dat je best wel wat harder mag rijden dan de maximumsnelheid; in die valkuil val ik niet. Ik zeg alleen dat de politie de verkeerde prioriteiten stelt. Met de jaren is de politie gekomen tot het schrijven van 12,5 miljoen boetes voor verkeersovertredingen. Dat vind ik te veel, dat kan een stukje minder. Als dat gebeurde, zouden we formatie overhouden waarmee de problemen in de wijken konden

worden aangepakt en boeven in het gevang konden worden gezet.

Minister **Hirsch Ballin**: De politie stelt niet de prioriteiten, dat doen wij. En of die prioriteiten verkeerd zijn gesteld? Ik wees al op de goede resultaten met betrekking tot de verkeersveiligheid. Ik wil toch vragen om het belang daarvan naar waarde te schatten. Ik dank de heer Brinkman dat hij de waarde van handhaving op dit terrein niet ontkent en ook zo helder uitspreekt, mede omdat de discussie over de verkeersboetes en transacties buiten deze zaal soms een verkeerde kleur krijgt. Verder denk ik dat we een goede balans hebben gevonden in de arbeidsintensiteit van de handhaving: het is namelijk niet de meest arbeidsintensieve manier van handhaven, mede vanwege roodlichtcamera's en bepaalde andere opstellingen. In de prioriteitstelling mogen we de verkeersveiligheid zeker niet veronachtzamen. Het is nuttig gebleken om hiervoor flinke aantallen te reserveren. De recente verhoging van de boetes en transacties lijken mij eerder een gunstige factor dan een ongunstige, in het licht van de aantallen en de gedrags-effecten.

Dierenmishandeling is een ernstige zaak; politie en justitie geven een hoge prioriteit aan de bestrijding ervan. De landelijke prioriteiten zijn echter gereserveerd voor vijf à zes thema's die per definitie landelijk spelen en waarvoor bijzondere aandacht nodig is. Mijn ministerie beschikt niet over gegevens waaruit blijkt dat dierenmishandeling onvoldoende wordt opgepakt en dat landelijke prioriteitstelling nodig is, gezien de regionale en lokale prioriteitstelling. Samen met minister Verburg heb ik hierover overigens al enige malen vragen beantwoord van de fracties van de PVV en de PvdD. Het aantal verdachten OM is in vergelijking met de periode 2002/2006 met 28.000 gestegen. De heer Anker vroeg wanneer de verdachtenratio, de verhouding tussen het aantal verdachten OM en het aantal geregistreerde misdrijven, als maatstaf wordt ingevoerd. Als indicator voor het opsporingsresultaat wordt nu het aantal verdachten OM gebruikt. De verdachtenratio is een minstens even goed en mogelijk zelfs een beter alternatief. Samen met het OM en de korpsen wordt hiernaar onderzoek gedaan. Vanaf volgend jaar wordt bij geweldsmisdrijven een begin gemaakt met sturing op basis van dit soort ratio's. Het is de bedoeling om in 2009 te bezien of bij de opsporing kan worden gestuurd met een verdachtenratio. De ervaring die hiermee bij geweldsdelicten wordt opgedaan, wordt daarbij betrokken.

De **voorzitter**: Hiermee zijn wij gekomen aan het einde van de eerste termijn. Wij liggen redelijk op schema. Ik stel voor dat wij de resterende spreektijd eerlijk verdelen. Dat betekent dat u allen over vijf minuten spreektijd in tweede termijn beschikt. Daarbij kunt u eventueel uitlopen tot zeven minuten.

De heer **Van Raak** (SP): Voorzitter. Ik heb de minister gezegd dat er te weinig mogelijkheden zijn om te oefenen. De minister leek mij niet te geloven en vroeg mij om een brief. Op 6 september heeft zij echter een petitie van het korps Hollands-Midden ontvangen. De 15.000 mensen die deze petitie hebben ondertekend, stellen dat zij steeds meer in hun vrije tijd moeten doen, zoals het op peil houden van hun conditie. Ik stuur de

minister met alle plezier een brief, maar zij had dit toch echt kunnen weten.

Ik heb het idee dat mijn voorstellen nog niet helemaal bij de minister in goede handen zijn. De minister zegt dat het urenrooster goed is voor agenten. Natuurlijk: als je zo weinig verdient, moet je veel overuren maken! Het gaat mij dan ook niet om het urenrooster, maar om de gedetailleerde verantwoording die men hiervoor moet afleggen. Die verantwoording is niet alleen onnodig, maar ook een vorm van georganiseerd wantrouwen. Daarom de volgende motie.

Motie

De Kamer,

gehoord de beraadslaging,

van mening dat politiemensen geen last moeten hebben van onnodige bureaucratie;

constaterende dat gedetailleerd verantwoording afleggen van het urenrooster een vorm van georganiseerd wantrouwen is, dat onnodig veel tijd en geld kost;

verzoekt de regering, te stoppen om politiemensen tot in detail verantwoording te laten afleggen over het urenrooster en over te gaan op verantwoording op hoofdlijnen,

en gaat over tot de orde van de dag.

De **voorzitter**: Deze motie is voorgesteld door het lid Van Raak. Naar mij blijkt, wordt zij voldoende ondersteund. Zij krijgt nr. 12 (31200-VII).

De heer **Haverkamp** (CDA): Ik heb een interruptiedebatje met de minister gehad over ons budgetrecht. Wij maken afspraken en de minister levert daarvoor iets. Daar willen wij de minister op kunnen aanspreken en daartoe moet zij aan haar korpsen om rapportages vragen. Wat vindt u tegen deze achtergrond een detailniveau dat wel acceptabel is? Wij moeten hier volgend jaar niet bij elkaar zijn, als de minister zegt: ik heb het aan de korpsen gevraagd, maar ik kan niet vertellen of zij het gedaan hebben. Dat zou neerkomen op een cirkelredenering.

De heer **Van Raak** (SP): Ik heb de motie zo opgesteld dat er niet meer zo gedetailleerd verantwoording over de uren afgelegd moet worden. Er moet dus wel een rooster komen, maar het moet niet meer zo zijn als nu, dat wordt aangegeven wat je elke minuut, elk kwartier, elke 10 minuten gedaan hebt. Ik laat het verder aan de minister over. Die moet de regie voeren en de verantwoordelijkheid nemen om dit op een goede manier te regelen. Dat hoeven wij hier niet te doen. Ik wil alleen maar zeggen dat het urenrooster weliswaar belangrijk is, maar dat daarover niet zo gedetailleerd verantwoording afgelegd hoeft te worden. Nogmaals, ik laat het graag aan de minister over om dat uit te voeren.

De heer **Anker** (ChristenUnie): Ik ben er erg voor om niet al te veel bureaucratie op onze agenten af te sturen,

maar in het bedrijfsleven is het ook behoorlijk ingevoerd dat er zelfs per kwartier wordt aangegeven waarmee je bezig bent geweest. Op een goed moment moet dit namelijk ook in een factuur doorberekend worden. In sommige takken van sport gebeurt dit zelfs per minuut. Ik wil dus toch preciezer van de heer Van Raak horen wat hij wel en niet wil. Ik herhaal dat het heel normaal is om enige verantwoording te vragen van je personeel.

De heer **Van Raak** (SP): Een mogelijkheid is dat alleen de overuren op hoofdlijnen geregistreerd worden. Dat zou al een hele verbetering zijn. Ik weet niet wat in het bedrijfsleven al dan niet gebruikelijk is. Een uitgebreide urenverantwoording in het bedrijfsleven komt volgens mij ook neer op georganiseerd wantrouwen. Ik vind het dus onzinnig dat een diender veel uren maakt en vervolgens nog heel veel tijd kwijt is met het minutieus afleggen van verantwoording over wat hij precies gedaan heeft. Dat vind ik heel zonde van de tijd. Dat moeten wij niet willen.

De **voorzitter**: Zegt u hiermee dat uw motie niet nodig is?

De heer **Van Raak** (SP): Mijn motie geeft aan dat de urenverantwoording voortaan op hoofdlijnen wordt gedaan. Ik bedoel dat bij het aantal gewerkte uren op hoofdlijnen, dus heel globaal, wordt aangegeven wat er gedaan is. Dat moet dus niet per minuut, per kwartier worden aangegeven. Er moet dus worden aangegeven wat men ongeveer gedaan heeft.

Mevrouw **Kuiken** (PvdA): Ik herken ook dat agenten vaak vooraf moeten aangeven waaraan zij hun tijd besteden, alsook vaak nog eens achteraf. Dat is inderdaad bureaucratie. De vraag is echter wie dat van de agenten vraagt. Is dat de minister, de Kamer of zijn het de korpsen zelf? Volgens mij zijn het de korpsen. Het is dan maar de vraag of de Kamer dan wel de minister zich daarmee moeten bemoeien. Of gaat het om het signaal naar de korpsen: jullie zorgen zelf voor een goede bedrijfsvoering. Dit is een beetje het probleem bij deze uiteraard heel gerechtvaardigde motie. Het gaat om de vraag: ga ik over de wijze waarop een individueel korps de personeelsregistratie moet verzorgen?

De heer **Van Raak** (SP): De minister had het in dit verband ook over het niveau waarop zaken geregeld moeten worden. Soms is dat het korps, soms het bureau en soms de minister. In dit geval maakt het mij niet zo veel uit. De huidige situatie is dat agenten omkomen in de bureaucratie. Er zijn nu al tekorten en er zijn nog veel meer tekorten in de toekomst voorzien. Agenten zijn echt nodig op straat. Zij moeten ook de tijd hebben om hun werk te doen. Een onderdeel van het personeelsbeleid moet dus zijn: zorgen dat er voldoende agenten zijn en dat de bureaucratie wordt teruggedrongen. Ik hoef hier geen discussie te voeren over het niveau waarop dat moet gebeuren. Er moet echter wel ooit iemand in Nederland zeggen: ik neem de verantwoordelijkheid en de regie; ik ga ervoor zorgen dat agenten minder last hebben van bureaucratie. Ik vind dat de minister dat moet doen. Dat lijkt mij ook een prachtige taak voor de minister. Daarvoor wil ik haar materiaal aandragen. Met deze motie wil ik ook zeggen: doe alsjeblieft iets aan die gedetailleerde verantwoording van de urenroosters. Die

is volgens mij onnodig. Vervolgens mag de minister dat met de korpsen regelen. Zij mag daar wat mij betreft ook de verantwoordelijkheid neerleggen, als zij dan maar een punt maakt waarop wij de korpsen vervolgens kunnen afrekenen.

De **voorzitter**: U hebt nog acht moties?

De heer **Van Raak** (SP): Jazeker. Op een motie wil ik nog een toelichting geven. De minister zegt dat de rittenboeken niet mogen van de Belastingdienst, maar het gaat om burgerpolitieauto's op naam van het korps. De minister kan volgens mij hierover overleggen met de minister van Financiën om na te gaan of dit soort dienstauto's, dus ook met zwaailichten, uitgezonderd kunnen worden. Waar gaat het om? De korpsen betalen aan de Belastingdienst of het ministerie van BZK betaald aan het ministerie van Financiën. Volgens mij is dat helemaal niet nodig.

Motie

De Kamer,

gehoord de beraadslaging,

van mening dat politiemensen geen last moeten hebben van onnodige bureaucratie;

constaterende dat het rittenboek voor burgerauto's een vorm van georganiseerd wantrouwen is, dat onnodig veel tijd en geld kost;

verzoekt de regering, te stoppen met politiemensen rittenboeken te laten bijhouden voor burgerauto's,

en gaat over tot de orde van de dag.

De **voorzitter**: Deze motie is voorgesteld door het lid Van Raak. Naar mij blijkt, wordt zij voldoende ondersteund.
Zij krijgt nr. 13 (31200-VII).

De heer **Haverkamp** (CDA): Gaat de fractie van de SP deze motie ook indienen bij de behandeling van het Belastingplan met betrekking tot loodgietersbedrijven?

De heer **Van Raak** (SP): Deze motie kan ik niet bij het loodgietersbedrijf indienen, omdat dat een heel andere motie is. De minister zegt dat het niet kan vanwege de Belastingdienst. Volgens mij ontstaat heel veel bureaucratie omdat ergens anders iets niet kan. Wij kunnen de bureaucratie bij de politie alleen maar aanpakken als ergens de regie of de verantwoordelijkheid ligt. Die leg ik graag bij de minister, zodat zij in overleg kan treden. Dan kan zij altijd haar uiterste best doen om de motie uit te voeren om de bureaucratie tegen te gaan. Mocht dit echt niet lukken en mocht zij er echt niet uitkomen, dan kan zij terugkomen bij de Kamer, zodat die haar kan steunen bij het bedenken van een andere oplossing. Kom nu niet aan met uitspraken als: mijnheer Van Raak, als u dat wilt, wordt die mevrouw boos of zegt die meneer dat het niet kan. Dan voorspel ik dat wij over vier jaar met nog meer bureaucratie zitten en dat er geen agent meer op straat komt.

Motie

De Kamer,

gehoord de beraadslaging,

van mening dat politiemensen geen last moeten hebben van onnodige bureaucratie;

constaterende dat veel tijd en geld verloren gaan met het invullen van formulieren die geen nieuwe informatie toevoegen;

constaterende dat sommige door politiemensen in te vullen formulieren kunnen worden samengevoegd;

verzoekt de regering, te onderzoeken welke formulieren volgens politiemensen kunnen worden geschrapt en welke formulieren kunnen worden samengevoegd,

en gaat over tot de orde van de dag.

De **voorzitter**: Deze motie is voorgesteld door het lid Van Raak. Naar mij blijkt, wordt zij voldoende ondersteund.
Zij krijgt nr. 14 (31200-VII).

De heer **Van Raak** (SP): Ik zie uit naar de brief van de minister over het OM. Desondanks dien ik vast deze motie in. In de tussentijd kan er volgens mij namelijk nog van alles.

Motie

De Kamer,

gehoord de beraadslaging,

van mening dat politiemensen geen last moeten hebben van onnodige bureaucratie;

constaterende dat dossiers tot nu toe niet digitaal kunnen worden aangeleverd bij het Openbaar Ministerie;

verzoekt de regering, digitale aanlevering van dossiers door de politie aan het Openbaar Ministerie mogelijk te maken,

en gaat over tot de orde van de dag.

De **voorzitter**: Deze motie is voorgesteld door het lid Van Raak. Naar mij blijkt, wordt zij voldoende ondersteund.
Zij krijgt nr. 15 (31200-VII).

De heer **Haverkamp** (CDA): Wij hebben toch een harde toezegging van de minister van Justitie over de aanpak van overbodige bureaucratie gekregen? Wat noopt de heer Raak tot het indienen van deze motie?

De heer **Van Raak** (SP): De minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties heeft mij toegezegd dat zij de vier bureaucratische punten onder de aandacht van de staatssecretaris zou brengen. Ik ben daar blij mee, al

vind ik "onder de aandacht brengen" iets te mager. Ik heb de toezegging van de minister dat er een brief komt. Ik wil dat er actie wordt ondernomen. Volgens mij wordt er een systeem gemaakt en is er een pilot in Amsterdam, maar gaat die nog heel lang duren. Ik wil gewoon voorkomen dat agenten voortdurend met vijf verhuisdozen naar het ministerie moeten waar vervolgens lang niet altijd iets met die dozen wordt gedaan. Ik wil de minister van Justitie dus aanzetten tot haast en tot het regelen dat korpsen bijvoorbeeld via een USB-stick, zoals is voorgesteld, zo snel mogelijk digitaal informatie kunnen aanleveren bij het OM. Vandaar deze motie.

De vergadering wordt enkele ogenblikken geschorst.

De heer **Van Raak** (SP): Ik dien de volgende motie in.

Motie

De Kamer,

gehoord de beraadslaging,

van mening dat politiemensen moeten kunnen werken met functionele kleding en veilig materiaal;

constaterende dat politiemensen klachten hebben over onder meer de kleding, het veiligheidsvest, de holster en de motorkleding;

verzoekt de regering, in samenwerking met de vakbonden een verbeterplan op te stellen voor kleding en ander materiaal van politiemensen,

en gaat over tot de orde van de dag.

De **voorzitter**: Deze motie is voorgesteld door het lid Van Raak. Naar mij blijkt, wordt zij voldoende ondersteund.
Zij krijgt nr. 16 (31200-VII).

De heer **Van Raak** (SP): De minister constateerde alleen maar dat er een commissie Bewapening, Uitrusting en Kleding is, maar dat is niet voldoende, want die commissie heeft de problemen niet opgelost. Ik dien daarom de volgende motie in.

Motie

De Kamer,

gehoord de beraadslaging,

van mening dat de politie niet de feitelijke zorg kan dragen voor dak- en thuislozen en psychiatrische patiënten;

constaterende dat politiemensen vaak moeite hebben om mensen geplaatst te krijgen bij hulpverlenende instanties;

verzoekt de regering, duidelijke afspraken te maken met politie en hulpverlenende instanties over doorverwijzing en opname,

en gaat over tot de orde van de dag.

De **voorzitter**: Deze motie is voorgesteld door het lid Van Raak. Naar mij blijkt, wordt zij voldoende ondersteund.
Zij krijgt nr. 17 (31200-VII).

De heer **Van Raak** (SP): Met deze motie wil ik voorkomen dat politiebureaus met psychiatrische patiënten blijven zitten die zij nergens kwijt kunnen.
Ik dien voorts de volgende motie in.

Motie

De Kamer,

gehoord de beraadslaging,

van mening dat politiebureaus voldoende bereikbaar moeten zijn voor politiepersoneel;

constaterende dat vooral bij bureaus in de grote steden vaak onvoldoende parkeergelegenheid is;

constaterende dat het parkeren niet volledig wordt vergoed en dat de kilometervergoeding te laag is om deze kosten te dekken;

verzoekt de regering, zorg te dragen voor voldoende parkeergelegenheid bij politiebureaus en voor een dekkende parkeervergoeding voor politiepersoneel,

en gaat over tot de orde van de dag.

De **voorzitter**: Deze motie is voorgesteld door het lid Van Raak. Naar mij blijkt, wordt zij voldoende ondersteund.
Zij krijgt nr. 18 (31200-VII).

De heer **Van Raak** (SP): Het laatste punt uit deze motie kan natuurlijk ook worden bereikt via de cao-onderhandelingen. De minister kan dit zien als een aanmoediging.
Ik dien ten slotte de volgende moties in.

Motie

De Kamer,

gehoord de beraadslaging,

van mening dat een goede communicatie tussen politiedistricten onontbeerlijk is voor het politiewerk;

constaterende dat politiemensen soms niet voldoende op de hoogte zijn van ontwikkelingen in omliggende districten;

verzoekt de regering, zorg te dragen voor een snelle en effectieve informatie-uitwisseling tussen politieagenten en de ter zake doende omliggende districten,

en gaat over tot de orde van de dag.

De **voorzitter**: Deze motie is voorgesteld door het lid Van Raak. Naar mij blijkt, wordt zij voldoende ondersteund.
Zij krijgt nr. 19 (31200-VII).

Motie

De Kamer,

gehoord de beraadslaging,

van mening dat tussen en binnen de politieregio's een uitwisseling van nieuwe ideeën en goede praktijken noodzakelijk is;

constaterende dat veel politieregio's een eigen invulling geven aan landelijk beleid, waardoor de uitvoering in de praktijk uiteenloopt;

constaterende dat afdelingen vaak onvoldoende op de hoogte zijn van ontwikkelingen in andere afdelingen en regio's;

verzoekt de regering, voorstellen te doen voor verbetering van de uitwisseling van goede praktijken tussen afdelingen en regio's,

en gaat over tot de orde van de dag.

De **voorzitter**: Deze motie is voorgesteld door het lid Van Raak. Naar mij blijkt, wordt zij voldoende ondersteund.
Zij krijgt nr. 20 (31200-VII).

De heer **Anker** (ChristenUnie): Ik reageer op al deze moties van de heer Van Raak. Ik vind het vervelend dat aan mij werd gevraagd of ik een van deze moties zou willen ondersteunen, terwijl de minister op dit punt een harde toezegging heeft gedaan. Ik vind dat de heer Van Raak zich moet afvragen of dit nu wel past in de goede verstandhouding met het kabinet. Wat de andere moties betreft, vind ik dat de heer Van Raak het mooi heeft gedaan vandaag. Hij heeft hier een mooie notitie neergelegd. Hij heeft dit debat daarmee bloed gegeven en hij heeft goede punten aangedragen. Dat vind ik hartstikke mooi. Ik wil niets liever dan de administratievelastendruk bij de politie verminderen. Wanneer een verantwoordingsmechanisme dat volkomen normaal is wordt bestempeld als "georganiseerd wantrouwen" heb ik er veel moeite mee om mijn fractie te adviseren zo'n motie te steunen. Volgens mij moet de heer Van Raak dit ook niet zo stellen en moeten wij op zoek naar methoden om de verantwoording goed te regelen. Er is geen sprake van georganiseerd wantrouwen, al komt het misschien zo over. Ik vraag de heer Van Raak of hij zijn overwegingen genuanceerder kan formuleren.

De heer **Van Raak** (SP): De heer Anker zegt terecht dat het overkomt als georganiseerd wantrouwen. Daar gaat het om. Bij zeer veel dienders komt dit over als georganiseerd wantrouwen, als onnodig en als overbodig. Ik ben het daarmee eens. Ik vind dat de urenroosters niet meer tot op detail hoeven te worden verantwoord. De heer Anker verwijst naar de digitale dossiers als het

gaat om de harde toezegging. Wij krijgen een brief van de minister. Ik zie daarnaar uit, maar een brief is nog geen harde toezegging. Daarom heb ik de motie opgesteld. Ik zie die als een stok achter de deur, zodat in de brief echt een antwoord staat op de vraag.

De heer **Haverkamp** (CDA): Voorzitter. Ik dank de bewindslieden en hun ambtenaren voor de beantwoording. Mijn fractie heeft geen behoefte aan het indienen van moties.

Even iets over de regierol als het gaat om vacatures en bandbreedtes. Ik ben het met de minister eens dat wij niet tot drie cijfers achter de komma hoeven te weten hoeveel mensen bij welk korps werken. Als er echter afspraken zijn gemaakt, terwijl een korps als Amsterdam-Amstelland meer dan 700 mensen niet in dienst heeft, de complete bezetting van het korps Gooi en Vechtstreek of die van het korps Zaanstad-Waterland, dan is er iets mis. De minister heeft een bandbreedte geïntroduceerd, maar hoe gaat zij daarmee om en op welk moment belt zij om te vragen hoe het ermee staat?

Bij een aantal korpsen worden meldingen al geregistreerd. Ik ben blij dat de minister dit ook belangrijk vindt. Ik ga ervan uit dat dit in alle regio's wordt ingevoerd. Anders dan mijn collega van de SP ben ik buitengewoon tevreden met de toezegging over de bestrijding van de bureaucratiesering, vooral als het gaat om de samenwerking tussen de politie en het OM. Wij liepen vooral tegen het laatste aan. Dan deden wij zaken met de minister van Binnenlandse Zaken, maar vervolgens moesten wij afwachten hoe het met het OM ging. Het feit dat de minister nu binnen de keten gaan kijken, verdient een groot compliment.

De heer Van Raak heeft een voorstel gedaan over de belastingwetgeving. Ik sprak in dat kader over de loodgieters. Anders dan de minister kan een loodgietersbedrijf geen dienstbevel geven aan de medewerkers. Ik weet niet of de heer Bos of de heer De Jager hierover gaat, maar stel dat de minister een dienstbevel geeft. Ik ga ervan uit dat een agent dat uitvoert. Is dat dan voldoende bewijs? Op die manier wordt de bewijslast binnen de overheid zelf georganiseerd.

Ik dank de minister voor haar opmerking over het NFI. Ik had nooit verwacht dat een en ander al per 1 januari 2008 het geval zou zijn. Wij zijn ook blij dat de tekorten van de recherches inzichtelijk worden gemaakt, want het gaat niet alleen om blauw op straat, maar ook op de opsporing daarbuiten.

Dan de certificering van bepaalde opleidingen binnen de Politieacademie. Wij hebben begrepen dat veel oud-politiemensen hun eigen opleidingsbureau hebben. Het lastige is dat die opleidingen niet kunnen meedoen voor het curriculum, terwijl er een tekort is aan opleidingscapaciteit bij de Politieacademie. Zeker nu de minister meer dan 10% studenten laat instromen, vraag ik mij af of bepaalde opleidingen niet kunnen worden weggezet in de markt, zodat de specifiek gebonden opleidingen, waarbij allerlei vertrouwelijke zaken een rol spelen, binnen de politieopleidingen kunnen blijven en zodat op die manier slimmer kan worden omgegaan met de piekbelasting op de Politieacademie. Ik weet niet of het landelijk volgsysteem onder de bureaucratiesering moet worden gekwalificeerd. Ik krijg daar wel graag nadere uitleg over.

Dan het antecedentenonderzoek. Stel dat ik drie kilometer te hard rijd, dat ik staande word gehouden

door een politieagent en dat ik heel naar doe tegen die agent. Kan de agent dan achterhalen of ik wel of niet iets heb gedaan? Ik heb het dan over de lichte toets, het kunnen nagaan of ik wel of geen strafblad heb. Je hoeft dan nog niet heel diep in iemands achtergrond te duiken. Ik zou graag zien dat dit aan de voorkant van het traject mogelijk wordt. Dan kan de uitgebreidere toets plaatsvinden als alles doorlopen is. Wij begrepen, ondanks dat men weet dat dit onderzoek ooit gaat plaatsvinden, dat een aantal mensen erop gokt dat dit niet gebeurt, zodat het proces daarmee wordt verstoord.

De minister vroeg wat betreft de vts Politie Nederland of ik daarmee het bovenpakket bedoel. Dat klopt. Neem een werkplek. Het zou goed zijn als inzichtelijk wordt wat een werkplek kost als je dat via de vts regelt en of de vts alleen is bedoeld voor systemen die de politie echt nodig heeft, zodat andere zaken via de markt kunnen worden gehaald.

Mijn fractie hecht aan veiligheid. Ik begrijp heel goed de spagaat tussen veiligheid en bereikbaarheid. Niet voor niets hebben wij gemeenten verplicht dat er minimaal twee ambtenaren en een beveiligingsbeambte moeten zijn als er paspoorten liggen. Dat was destijds voor onze gemeenteraad de afweging om het loket te sluiten. Zeker gezien het gebeuren bij de Amsterdamse politie hecht ik eraan dat er minimaal twee mensen aanwezig zijn. Ik zou het waarderen als de minister het daarmee eens is en dit aan de korpsbeheerders wil meedelen.

Wij zijn meer dan tevreden met de toezegging van de minister over het inzetten van particuliere beveiligers voor politietaken. Wij gaan ervan uit dat daarop streng gecontroleerd wordt en dat wij bij een volgend overleg niet met voorbeelden hoeven te komen waarbij dat fout gegaan is. Als wij hier afspreken dat wij 500 mensen extra gaan inzetten, kan het niet zo zijn dat bepaalde korpsen ervoor kiezen om particuliere beveiligers de ogen en oren van onze politie te laten zijn.

Het glas is wat ons betreft meer dan driekwart gevuld. Wij danken beide bewindslieden zeer voor hun toezeggingen en dienen daarom ook geen moties in.

Mevrouw **Griffith** (VVD): Ook ik dank beide bewindspersonen voor hun antwoorden. Er is veel gezegd over fietslichten en over achterlichten. Zoals de minister ook zei: niets is zo fnuikend als iemand de regels overtreedt en de politie niet optreedt. Het is natuurlijk nog erger als je de regels níét overtreedt en de politie wél optreedt. Men moet zoeken naar een balans.

De NRC heeft iedere dag een leuke rubriek waarvoor iemand een stukje kan insturen. Ik lees u een ingezonden stukje voor. "Het Achterlicht. Amsterdam, vroeg in de avond. Mijn dochter zit achterop de fiets bij een vriendin. Als ze wachten bij het rode stoplicht, wordt het raampje van de politieauto die ernaast staat opengedraaid en zegt een jonge agent: 'Dames, het fietsachterlicht doet het niet!' Enigszins van haar stuk gebracht, antwoordt de vriendin: 'Het is een dynamo, agent.' 'Ja, ja' is het antwoord 'en die doe je zeker uit bij elk stoplicht?' Als het stoplicht op groen springt en ze wegfietsen, zegt de vriendin heel voorzichtig: 'Ziet u wel, agent, nu doet ie het weer.'" Het stukje was ingezonden door Mieke Houniet.

Ik wil de minister duidelijk maken dat onderwijs heel erg belangrijk is, ook voor aspiranten. De dynamo raakt uit. De minister heeft het stukje vast ook gelezen. Ik vond het ontzettend leuk en had het bij de begrotingsbehandeling

willen voorlezen. Wij hebben vandaag echter zoveel gezegd over achterlichten en fietslichten, dat wij dat niet meer zullen doen bij de begrotingsbehandeling.

Ik dank minister Ter Horst ook voor haar toezegging dat zij in haar coördinerende en leidinggevende functie als minister van BZK een grote rol zal spelen in de personeelsplanning. Wij zien het onderzoek naar de tekorten bij de recherche tegemoet.

De minister heeft ook aangegeven welke maatregelen genomen worden als de doelstelling om de overtredingen van de Arbeidstijdenwet met 40% te laten dalen, niet gehaald wordt. Zij heeft gewezen op haar aanwijzingsbevoegdheid en op het feit dat zij de minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid kan vragen om hogere boetes op te leggen. In hoeveel gevallen heeft de minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid de afgelopen twee jaar boetes opgelegd? Die gegevens zijn interessant want toen het ging om overtredingen van de Arbeidstijdenwet door penitentiaire inrichtingswerkers, zei de vorige minister van Justitie dat dit geen enkele keer gebeurd was omdat de ene overheid de andere overheid geen boetes wilde opleggen. Hoe vaak gebeurt het bij de politie?

Ik heb gevraagd naar de verschillen in politiesalarissen. Misschien is er sprake van een grotestedentoelage? Er schijnt bijvoorbeeld verschil te zijn tussen Utrecht en Amsterdam. Kan de minister die vraag alsnog beantwoorden?

De minister heeft gezegd dat ten minste één bureau in de regio 24 uur en zeven dagen per week open moet zijn. Ik ben benieuwd hoe zij dat meldt aan de Raad van Hoofddoelcommissarissen en hoe dat wordt gerealiseerd. Ik heb één motie en die gaat over de link naar de website minderregels.nl en dan met name gericht op de politie. Het kan zijn dat de minister de motie overneemt en dan kan ik haar weer intrekken. Ik lees haar nu toch voor.

Motie

De Kamer,

gehoord de beraadslaging,

overwegende dat de politiefunctionarissen niet met onnodige bureaucratie moeten worden geconfronteerd;

constaterende dat de staatssecretaris van Binnenlandse Zaken op dit moment onderzoek doet naar de administratievelastendruk bij de politie;

verzoekt de minister, een meldpunt gericht op de vermindering van de administratievelastendruk bij de politie in te stellen en daarbij aansluiting te zoeken bij de reeds bestaande meldpunten, zoals www.minderregels.nl,

en gaat over tot de orde van de dag.

De **voorzitter**: Deze motie is voorgesteld door het lid Griffith. Naar mij blijkt, wordt zij voldoende ondersteund. Zij krijgt nr. 21 (31200-VII).

Mevrouw **Kuiken** (PvdA): Voorzitter. Ik begon mijn verhaal in eerste termijn met de constatering dat de politie heel veel taken heeft en met de vraag of wij wel

voldoende afbakenen wat de politie wel of niet zou moeten doen en of wij haar als organisatie niet overvragen. Ik vraag mij af of wij daar wel een goede visie op hebben. Dat punt neem ik mee naar de volgende keer. Dit had ook betrekking op de vragen die ik had over de kwaliteit. De minister zei dat er geen behoefte was aan nadere benchmarks of auditsystemen. De minister van Justitie zei echter dat er soms nog vrij kwantitatief wordt gerapporteerd. Ik geef ik dit mee als een algemeen aandachtspunt.

Ik ben blij met de toezeggingen en de nadere onderzoeken die er komen en de dingen die de minister meeneemt als het gaat om het personeelsbeleid. De cao-onderhandelingen lopen nu. Wij kunnen straks het functiewaarderingsonderzoek tegemoet zien. De komende maanden zullen er dus nog genoeg onderwerpen zijn waar wij heel interessant over zullen debatteren. Ik heb nog een klein vraagje. Misschien heb ik dat gemist in de beantwoording. Richt de vts zich nu ook op de bedrijfsvoeringssystemen van de verschillende korpsen? Als je dat goed organiseert kun je een deel van de bureaucratie tackelen en kosten besparen.

Op mijn volgende vraag wil ik graag een instemmende knik zien van de minister. Ik heb het opgevat als een toezegging dat beide ministers zullen nagaan of het toezicht op de particuliere beveiligingsbranche voldoende wordt uitgevoerd en of daar voldoende capaciteit voor is en of het werk van de particuliere recherche op een goede manier wordt uitgevoerd. Mij werd gevraagd om, als ik concrete voorbeelden had, die de ministers te doen toekomen. Die toezegging doe ik graag. Ik heb het echter ook als een toezegging opgevat dat de ministers zelf ook extra zullen checken of het werk van de particuliere beveiligingsorganisaties en recherchebureaus op de juiste manier plaatsvindt en of de controle voldoende is. Ik zie de minister van Justitie knikken. Mag ik dat als een instemmend "ja" zien, zodat ik daar geen motie over hoef in te dienen? Hartelijk dank daarvoor.

De **voorzitter**: Het is pas een toezegging als het naar de Kamer is gestuurd. De minister knikt echter "ja". Dus dan registreren wij dat de minister de informatie naar de Kamer zal sturen.

Mevrouw **Kuiken** (PvdA): Voorzitter. U moet natuurlijk iets concreets hebben. Ik verzoek de ministers mij en daarmee ook de Kamer hierover te informeren. Collega Brinkman zal ook namens mij een motie indienen over de levensloopregeling en toeslagen in relatie tot gedeeltelijke arbeidsongeschiktheid. Het is niet dat wij niet vertrouwen in de goede intenties van de minister, maar het betreft de hele regering. Ik wil besluiten met de ministers hartelijk te bedanken voor hun beantwoording. Ik bedank ook de medewerkers voor alle arbeid die de afgelopen uren en weken is verzet.

De heer **Haverkamp** (CDA): Mevrouw Kuiken heeft wel vertrouwen in deze minister, maar kennelijk niet in de hele regering.

Mevrouw **Kuiken** (PvdA): Als ik het goed heb begrepen, zei de minister: dit is voor ons een punt van aandacht; wij bekijken hoe wij dit kunnen doen. Aangezien niet alleen de minister van Binnenlandse Zaken, maar ook de minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid en de

minister van Financiën hierbij zijn betrokken en wij weten dat de minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid een zeer eigenstandige opvatting heeft, willen wij de minister van Binnenlandse Zaken graag steunen met een motie, zodat wij de regering als geheel kunnen laten weten dat wij dit heel erg belangrijk vinden, in het bijzonder voor de politie.

De heer **Brinkman** (PVV): Dank aan beide ministers voor de duidelijke beantwoording van de vragen. Ik hoorde zeggen: geld voor het opknappen van de wijken en vijfhonderd extra agenten. Die extra agenten moeten natuurlijk eerst nog allemaal worden opgeleid, wat ook weer vier jaar duurt. En ik geloof niet zo in het resultaat van een likje verf en een nieuw boompje in een park. De Bijlmer was ooit een van de mooiste wijken van heel Nederland en wij weten allemaal wat ervan terecht is gekomen. Ik geloof meer in een duidelijke aansturing en in dit kader vooral in vermindering van het aantal bekeuringen om daarmee formatie vrij te spelen voor het aanpakken van de daadwerkelijke criminaliteit. Vandaar dat ik de volgende motie indien.

Motie

De Kamer,

gehoord de beraadslaging,

overwegende dat de politie in 2006 ruim 12 miljoen bekeuringen heeft uitgeschreven;

overwegende dat door deze taakstelling ongeveer 14% van de politiesterke bezig is met het schrijven van bekeuringen;

constaterende dat dit een ongewenste situatie is;

verzoekt de regering, aan te sturen op maximering van het aantal te schrijven bekeuringen in het jaar 2008 op 8 miljoen,

en gaat over tot de orde van de dag.

De **voorzitter**: Deze motie is voorgesteld door het lid Brinkman. Naar mij blijkt, wordt zij voldoende ondersteund.
Zij krijgt nr. 22 (31200-VII).

Mevrouw **Griffith** (VVD): De heer Brinkman maakt een opmerking over de Bijlmer. Ik woon daar. Ik kom er dus echt regelmatig en ik ben zeer onder de indruk van de stadsvernieuwing die daar heeft plaatsgevonden. Die opmerking over wat er terecht is gekomen van de Bijlmer werp ik verre van mij.

De **voorzitter**: Ik kan melden dat ik er ook woon. Ik onderstreep de woorden van mevrouw Griffith. De heer Brinkman kan niet echt menen wat hij daarnet heeft gezegd.

De heer **Brinkman** (PVV): Ik moet heel eerlijk toegeven dat ik er de laatste vier, vijf jaar niet meer ben geweest, maar ik kan u wel vertellen dat ik er heb gewerkt.

De heer **Haverkamp** (CDA): Misschien is het goed om vaker naar plekken te gaan waar u nooit bent geweest.

De heer **Brinkman** (PVV): Dat geldt natuurlijk voor een heel groot gebied in Nederland.
In de Bijlmer heb ik een hele tijd rondgelopen als politieman. Ik kan wel vertellen dat de problemen daar buitengewoon groot waren. Dat zijn de momenten waarop mijn toespeling sloeg. Het hielp niet om daar een heel mooie flat te bouwen met een prachtig mooi park. De Bijlmer is wat dat betreft inderdaad een heel mooi woongebied. Ik zie ook wel vanaf de snelweg dat er heel veel wordt gebouwd en vernieuwd. Maar in de ruim vijftien tot twintig jaar dat er grote problemen speelden, hielp het niet dat het een mooie wijk was. Ik geloof er dus niet in. Ik denk dat het een en-en-verhaal is. Dat heeft de politie ook bewezen door er kei- en keihard op in te spelen.

Mevrouw **Griffith** (VVD): Ik kan alleen maar constateren dat de informatie van de heer Brinkman zwaar gedateerd is.

De heer **Brinkman** (PVV): Misschien had ik de Bijlmer moeten gebruiken als voorbeeld van hoe het vijf jaar geleden was en niet voor nu.

De **voorzitter**: En u komt stage lopen bij mij!

De heer **Brinkman** (PVV): Ik begrijp dat u mij uitnodigt.

De **voorzitter**: Ja, bij dezen.

De heer **Brinkman** (PVV): Ik neem die uitnodiging met beide handen aan.
Mijn idee over vrijgespeelde formatie heb ik in de volgende motie neergelegd.

Motie

De Kamer,

gehoord de beraadslaging,

overwegende dat een reductie van het aantal bekeuringen met 4 miljoen en dus een maximering van het aantal verkeersboetes tot 8 miljoen, een netto formatie vrijspeelt van circa 2200 politiemensen op jaarbasis;

verzoekt de regering, te bewerkstelligen dat deze 2200 politiemensen kunnen worden ingezet voor:

- een landelijk aanpak-straatterroristenteam, bestaande uit circa 1200 politiemensen, die tijdelijk of structureel openbareordeproblemen van met name jeugdige straatterroristen op eenduidige, effectieve en repressieve wijze kan aanpakken;
- een landelijk illegalenteam, bestaande uit circa 1000 politiemensen, voor het landelijk opsporen, aanhouden en uitzetten van illegalen en criminele buitenlanders en het ondersteunen van de regiopolitie voor de handhaving van de vreemdelingenwetgeving,

en gaat over tot de orde van de dag.

De **voorzitter**: Deze motie is voorgesteld door het lid

Brinkman. Naar mij blijkt, wordt zij voldoende ondersteund.

Zij krijgt nr. 23 (31200-VII).

De heer **Brinkman** (PVV): Voorzitter. Mede namens collega Kuiken wil ik een motie indienen over de levensloopregeling die voor afgekeurde politiemensen zeer negatieve gevolgen heeft.

Motie

De Kamer,

gehoord de beraadslaging,

constaterende, dat het ministerie van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties overgaat tot uitbetaling van de levensloopregeling voor gedeeltelijk arbeidsongeschikt verklaarde politiemensen;

overwegende, dat dit betekent dat het ABP/UWV deze regeling zal korten op de herplaatsingstoelage en/of WAO-aanvulling van de betreffende politiemensen;

spreekt uit dat dit een onacceptabele uitkomst is en verzoekt het kabinet, te bewerkstelligen dat conflicterende regelingen worden gewijzigd of dat anderszins een acceptabele oplossing voor deze groep politiemensen wordt gevonden,

en gaat over tot de orde van de dag.

De **voorzitter**: Deze motie is voorgesteld door de leden Brinkman en Kuiken. Naar mij blijkt, wordt zij voldoende ondersteund.

Zij krijgt nr. 24 (31200-VII).

De heer **Brinkman** (PVV): Voorzitter. Mijn laatste motie betreft dierenmishandeling en dierenkwelling. Ik heb de minister van Justitie goed gehoord, maar wil toch graag hebben dat deze misdrijven op de politieke en ook op de politieagenda terechtkomen. Vandaar de volgende motie.

Motie

De Kamer,

gehoord de beraadslaging,

verzoekt de regering om van dierenmishandeling en dierenkwelling een landelijke prioriteit te maken,

en gaat over tot de orde van de dag.

De **voorzitter**: Deze motie is voorgesteld door het lid Brinkman. Naar mij blijkt, wordt zij voldoende ondersteund.

Zij krijgt nr. 25 (31200-VII).

De heer **Anker** (ChristenUnie): Voorzitter. Ik dank de bewindspersonen voor de uitermate bevredigende antwoorden op al mijn vragen. Mevrouw Griffith lijkt de zaken in eigen hand te willen houden, want ik ben er net achter gekomen dat de

website www.minderregels.nl leidt tot de website van Charlie Aptroot. Op zich best aardig, maar hij krijgt het wel druk als hij al die klachten waarover de heer Van Raak sprak aan het kabinet door moet spelen.

Mevrouw **Griffith** (VVD): Er is een website van de overheid zelf, van de minister van Economische Zaken. Daar doelde ik op, maar misschien heet die iets anders. Maar, die van de VVD is natuurlijk ook goed!

De heer **Anker** (ChristenUnie): Die landelijke heet volgens mij www.meldoverbodigeregels.nl. Ik heb er overigens helemaal geen probleem mee om Charlie Aptroot helemaal gek te spammen, maar dat ter zijde. Voorzitter. De heer Van Raak heeft het een en ander gezegd over verantwoording. Hij maakt het wel erg gemakkelijk door te zeggen dat het allemaal georganiseerde achterdocht of wantrouwen is. Volgens mij is dat het niet. Informatie over waar men zijn tijd aan besteedt is wel degelijk nuttig, niet alleen voor verantwoording – hoewel wij daar natuurlijk wel waardering voor hebben – maar ook voor inzicht in waar de organisatie mee bezig is. Zeker als je dingen moet gaan plannen, heb je er wel wat aan als je weet hoe veel tijd iets kost. Op basis van al dit soort verantwoordingen kunnen dergelijke plannen worden gemaakt. Dat geldt ook voor prioriteitstellingen waar mijn buurman nogal mee bezig is. Ook dan heb je die informatie nodig. Ik vind het dus echt te gemakkelijk om dan te zeggen dat het georganiseerd wantrouwen is. Volgens mij moeten wij het midden vinden tussen relevante informatie en daar ook goed mee aan de gang gaan en overbodige verantwoording omdat dit volgens allerlei regels moet.

Minister **Ter Horst**: Voorzitter. Kortheidshalve loop ik maar even de moties langs. Als het gaat om de moties van de SP heb ik al enkele toezeggingen gedaan, met name over het onderzoek dat de staatssecretaris gaat doen naar de bureaucratisering en het tegengaan daarvan. Daarom vind ik enkele moties overbodig en hetzelfde geldt volgens mij voor de toezegging van de minister van Justitie over de toezegging inzake de dossiers voor het OM, maar dat zal later nog wel even terugkomen. De SP-fractie heeft een motie ingediend over het boeken van de ritten. Ik heb al eerder gezegd dat er voor het privégebruik van dienstauto's regelingen bestaan die voor iedereen in Nederland gelden. Ik acht het onbestaanbaar en onwenselijk dat de Belastingdienst een uitzondering zou maken voor de politie. Er is geen enkele reden waarom de politie daarvan zou worden uitgezonderd en anderen niet. Ik ontraad dus het aannemen van deze motie.

De motie over het verminderen van het aantal formulieren is volgens mij overbodig en ik ontraad aanname omdat het onderzoek in gang is gezet, zoals ik heb gezegd. Ook de motie over de uitwisseling van goede praktijken is overbodig en komt voor ontrading in aanmerking, omdat de Politieacademie die kennisfunctie en dus het uitwisselen van die informatie als wettelijke taak heeft. De Politieacademie wisselt op dit moment al "best practices" uit via het PolitieKennisNet. Wat in de motie wordt gevraagd, gebeurt al.

Er is een motie ingediend over het verbeteren van de communicatie in de districten. Het is echt geen taak van deze minister of van de Kamer om de communicatie tussen de districten te verbeteren. Dat is een zaak van de

korpsleiding. De heer Van Raak kan mij aanspreken op de verbetering van de communicatie tussen politiekorpsen, maar daarover gaat deze motie niet.

Er is een motie ingediend over een urenrooster op hoofdlijnen. Wij praten ontzettend langs elkaar heen of er is iets anders aan de hand. Naar mijn beste informatie wordt er tweemaal geregistreerd, namelijk aan het begin en aan het eind van de dag. De heer Van Raak spreekt van registratie elke tien minuten. Wij praten langs elkaar heen, de heer Van Raak is onvoldoende geïnformeerd of ik ben onvoldoende geïnformeerd, maar wij herkennen dit op geen enkele manier.

De heer **Van Raak** (SP): Agenten moeten op zeer gedetailleerd niveau verantwoording afleggen op het urenrooster. Zij moeten precies weergeven wat zij om het kwartier en af en toe om de minuut hebben gedaan. Dat kan soms zeer gedetailleerd zijn. Ik heb gehoord dat agenten er heel veel last van hebben dat zij te gedetailleerd verantwoording moeten afleggen op het urenrooster. Volgens mij is dat niet nodig. De heer Anker heeft gezegd dat dit ermee te maken heeft dat men wil weten wat agenten precies doen. Ik kan mij goed voorstellen dat het management wil weten wat agenten precies doen, maar dat laat ook zien dat men sterk stuurt op dit soort gegevens. Volgens mij is dat overbodig en kunnen wij agenten veel meer vertrouwen geven. Dan geven wij ook veel meer respect aan agenten en volgens mij zullen zij die tijd echt niet misbruiken door niks te doen.

Minister **Ter Horst**: Volgens mij ligt het binnen Nederland nogal verschillend. Ik ben verantwoordelijk geweest voor een korps waarvan de officier van justitie en ik voortdurend wilden weten wat die politieagenten nu eigenlijk deden. Pas als men dat weet, kan men daadwerkelijk sturen. Pas als men weet hoeveel tijd zij bijvoorbeeld besteden aan fietsendiefstallen, kan men weten of de prioriteit fietsendiefstallen wel goed wordt gehandled. Vanwege de noodzaak om te sturen heeft men die informatie nodig. Ik neem aan dat de heer Van Raak wil dat korpschefs, officieren van justitie en korpsbeheerders daadwerkelijk sturen. Het was mij altijd een doorn in het oog dat ik die informatie nooit kon krijgen omdat 60% van de activiteiten van de politie onder noodhulp valt en het volstrekt onduidelijk is wat noodhulp is. Dat is zo'n grote categorie dat men nog niet weet wat de politie doet. Vanuit die argumentatie en de noodzaak om te sturen moet men juist over die informatie beschikken. Als men dat goed organiseert, zorgt men dat dit geautomatiseerd verloopt, waardoor agenten alleen maar een code hoeven in te voeren. Dan weet de leiding precies wat zij op die dag hebben gedaan. Van beide zaken is het heel goed dat zij in Nederland gebeuren.

De heer **Van Raak** (SP): Hier zit precies het probleem. De minister heeft gezegd: ik wilde weten wat die agenten deden en daarvoor moesten zij heel veel invullen. In heb vernomen dat het niet alleen om een code gaat, maar om een heel lang proces van verantwoording afleggen. Ik heb in mijn eerste termijn voorgelezen hoe dat gaat. Dat zal ik niet herhalen, maar agenten zijn daaraan ontzettend veel tijd kwijt. Het probleem is enerzijds dat de leiding, het management, precies wil weten wat er gebeurt en anderzijds dat dit alleen maar mogelijk is

door agenten heel gedetailleerd verantwoording te laten afleggen. Dat is nu juist een manier van sturing binnen de politie die leidt tot ontzettend veel bureaucratie.

Minister **Ter Horst**: Volgens mij moeten wij spreken over zaken die waar zijn. Ik krijg informatie dat dit niet aan de orde is. Ik nodig de heer Van Raak uit om aan te geven in welk korps dit plaatsvindt. Wij kunnen daar dan met dat korps over spreken. Zo blijft dit in het luchtledige hangen.

De heer **Van Raak** (SP): Ik zal de minister weer een brief sturen.

Minister **Ter Horst**: Ik kan niet adequaat reageren op informatie die ik niet bevestigd kan krijgen. Volgens mijn informatie komt wat de heer Van Raak zegt niet voor. Daarom wil ik een nadere specificatie.

De heer **Van Raak** (SP): Dit is ook het probleem. Ik heb zojuist gesproken over het oefenen waarover 15.000 handtekeningen uit een korps zijn gekomen. Het is een probleem dat op het ministerie niet altijd duidelijk is wat zich op de werkvloer afspeelt. Ik raad de minister aan om snel een oplossing te zoeken voor dit probleem.

Minister **Ter Horst**: Volgens mij heb ik hier voldoende over gezegd. Ik ontraad de aanneming van deze motie. Het is mij niet bekend dat er sprake is van een tekort aan capaciteit op de Politieacademie. Dit zou betekenen dat het niet noodzakelijk is om elders opleidingscapaciteit in te huren. De Politieacademie werkt samen met bijvoorbeeld roc's en hogescholen, maar dit gebeurt wel onder de regie van de Politieacademie en dit wil ik ook zo houden.

De heer Haverkamp heeft nog gesproken over het dienstbevel en de loodgieter. Ik kon dit niet volgen. Ik heb in reactie op de inbreng van de heer Van Raak al iets gezegd over de rittenregistratie. Nogmaals, bij mijn weten moet iedere Nederlander daaraan voldoen en of dit nu bij loodgieters anders is, gaat mijn kennis te buiten.

De heer **Haverkamp** (CDA): Dit probleem werd aan ons voorgelegd. Ik heb dit in de fractie besproken, want ik ben geen fiscaal jurist. Het antwoord was dat de bewijslast nu bij de individuele politieagent ligt. Blijkbaar gaat men ervan uit dat je een auto met strepen niet privé gebruikt. Als die bewijslast nu bij de individuele politieagent ligt, kan de dienstleiding – anders dan bij een loodgieter – zeggen: u mag en zal die auto niet privé gebruiken. Dan is het automatisch een dienstbevel en dan weten wij dat die persoon zich daaraan houdt. Als de minister nu tegen de staatssecretaris van Financiën zegt dat het alle politieagenten op straffe van zware sancties is verboden om die auto privé te gebruiken, accepteert de staatssecretaris dit dan als een vorm van rittenadministratie? Dit is iets anders dan een loodgietersbedrijf want daar bestaat niet de gezagsverhouding die wel bestaat tussen de politiecommissaris en de agenten.

Minister **Ter Horst**: Als je de auto niet privé gebruikt, hoef je ook niets te administreren. Het is van tweeën een, of de auto wordt privé gebruikt en dan eist de Belastingdienst dat je dat netjes registreert of de auto

wordt niet privé gebruikt en dan is het niet nodig om een regeling te treffen.

De heer **Haverkamp** (CDA): Het lastige is dat de Belastingdienst ervan uitgaat dat de auto's privé worden gebruikt, tenzij ...

Minister **Ter Horst**: Nee, ik weet redelijk goed hoe het zit.

De heer **Haverkamp** (CDA): Als de minister nu zegt dat het niet nodig is, zal een groot aantal politiekorpsen tevreden zijn.

Minister **Ter Horst**: Je kunt tegen de Belastingdienst zeggen dat je de auto niet privé gebruikt. Je moet dan aantonen dat het minder dan 500 km is. Maar als je de auto nooit privé hebt gebruikt, hoeft je dat ook niet aan te tonen. Dan zeg je gewoon: ik heb die auto niet privé gebruikt.

Ik wil er best nog wel eens naar kijken, maar met deze toelichting wordt het er niet eenvoudiger op.

De **voorzitter**: Misschien kan de minister hier schriftelijk op ingaan?

Minister **Ter Horst**: Ik wil best iets aan de Kamer schrijven, maar ik weet niet precies wat. Nogmaals, volgens mij geldt deze regel voor iedere Nederlander. Misschien kan dit nog met de staatssecretaris van Financiën worden besproken. Het dienstbevel van de loodgieter gaat volgens mij niet op.

De heer **Haverkamp** (CDA): Ik heb namens mijn fractie geprobeerd om dit via het Belastingplan te regelen, omdat wij deze klacht ook kregen. Toen was het antwoord dat dit een probleem is, omdat deze regeling voor iedere Nederlander geldt. Toen moest er een list worden bedacht. Niet iedere Nederlander kan een dienstbevel krijgen van zijn baas. Politieagenten wel en dan is het mogelijk om het via die constructie op te lossen. Ik heb zelf ook de luxe gekend van een leaseauto en toen ik tegen de Belastingdienst zei dat ik hem minder dan 500 km privé gebruikte, was het antwoord dat ik moest registreren wanneer ik wegging, waar ik heen ging en wie ik tegenkwam. Mijn enige vraag is of dit een oplossing zou kunnen zijn. Als de minister bereid is om hierover na te denken, zou ik dat zeer waarderen.

Minister **Ter Horst**: Ik ben blij dat u dit eerlijk zegt. U hebt dit eerder geprobeerd bij de minister die daarover gaat en u hebt daar bot gevangen. Het is dan een beetje raar dat u het nu alsnog probeert te regelen via een ander lid van het kabinet. Maar ik ben bang dat ik, als ik hiertoe bereid was, ook nul op het rekest zou krijgen.

De heer **Haverkamp** (CDA): Ik heb dit niet aan de orde gesteld bij andere leden van het kabinet, maar in mijn eigen fractie. Daar werd mij gezegd dat de fiscale wetgeving zo in elkaar zit en dat ik de suggestie moest richten aan de minister van Binnenlandse Zaken. Ik zal echter rapporteren dat deze minister niet zo genegen is.

Minister **Ter Horst**: Ik denk gewoon niet dat dit helpt. Ik denk dat we over de modules van de vts nog maar eens moeten spreken. Ik begrijp wat er mee wordt

bedoeld, maar een mogelijk nadeel is dat de diversiteit van modules, en dus ook van korpsen, groter wordt en dat willen we ook niet.

Nu de twee mensen achter de balie. Het is wettelijk geregeld dat paspoorten op een bepaalde manier moeten zijn beveiligd. Met audits wordt gecontroleerd of dit ook gebeurt. Met twee mensen achter de balie is dat niet het geval. Ik wil u best tegemoetkomen, maar ik kan absoluut niet overzien wat het zou betekenen als op elk politiebureau twee mensen achter de balie stonden. Niet heel Nederland is als Amsterdam; er zijn vele bureaus met maar één persoon achter de balie, met iemand die in de ruimte daarachter aan het werk is en kan inspringen bij gevaar. Het betekent nogal wat om altijd twee mensen achter de balie te hebben, bijvoorbeeld ook dat je deze twee mensen niet kan inzetten als blauw op straat en door de wijken kan laten lopen.

De heer **Haverkamp** (CDA): Nee, die mensen hoeven niet fysiek achter de balie te staan; als er maar twee mensen in het gebouw aanwezig zijn.

Minister **Ter Horst**: In dat geval komen we een eind in elkaars richting.

Mijn reactie op de SP is niet altijd volledig geweest. Over de functionele kleding heb ik al gezegd dat er een goed functionerende commissie Bewapening, Uitrusting en Kleding bestaat. Dat maakt de motie overbodig, waardoor ik deze moet ontraden.

Met de dak- en thuislozen en psychiatrische patiënten raakt de heer Van Raak aan iets belangrijks, maar het is een misverstand dat wij zoiets landelijk zouden kunnen regelen. Alle hulpverlenende organisaties als de ggz zijn regionaal georganiseerd en ik zie geen enkele mogelijkheid om dit op landelijk niveau te regelen. Dit zal dus op regionaal niveau moeten worden opgelost. In Amsterdam is dat bijvoorbeeld gebeurd doordat de GGD formatie heeft vrijgemaakt voor de analyse, zodat die werd gedaan door iemand van de GGD en niet door iemand van de politie. Moeten wij op landelijk niveau gaan regelen dat de GGD, die soms een regionale en soms een lokale instelling is, daarvoor capaciteit vrij gaat maken? Volgens mij niet.

De heer **Van Raak** (SP): Tja, zo wordt het nooit wat met de politie. De minister zegt telkens dat het te kort is, of te smal, dat het niet kan, of het niet mag, dat een ander het moet doen, of weer een ander het moet doen en dat zij niet verantwoordelijk is. Ik heb deze moties ingediend, omdat ik een plan heb ingediend. Met dat plan heb ik de minister een verantwoordelijkheid willen geven om het werk op de werkvloer makkelijker te maken. Maar de minister duikt, de minister wijkt, de minister kijkt weg en zo gebeurt er helemaal niets. Ze kan wel alle moties ontraden, en dat is haar goed recht, maar daar schieten we niet veel mee op.

Minister **Ter Horst**: Ik duik en wijk helemaal niet, maar u moet de oplossing van het probleem laten liggen waar het probleem ligt. Als burgemeester van Nijmegen ben ik er jaren mee bezig geweest om dit te regelen en zo hoort het ook. Ik heb nooit gedacht om eens een minister of Kamerlid te bellen om dat voor me te regelen. Waarom niet? Omdat hier de oplossing niet ligt. Ik kan geen maatregelen verzinnen. In de motie staat dat we duidelijke afspraken moeten maken met de politie en de

hulpverlenende instanties over doorverwijzing en opname, maar dat is niet de rol van de minister; dat moet op regionaal niveau gebeuren. Als een burgemeester of politiekorps mij vraagt om hierin verantwoordelijkheid te nemen omdat ik een maatregel kan treffen die helpt, ben ik daartoe onmiddellijk bereid, maar dat is dus niet zo. Kennelijk denken wij verschillend over de parkeergelegenheid. Ik vind niet dat het op het niveau van de Kamer of de minister ligt om parkeergelegenheid bij politiebureaus te regelen. Ik kom op de motie van mevrouw Griffith over administratieve lasten. Ik wil deze overnemen, maar dat mag geloof ik niet meer.

De **voorzitter**: Als u toezegt dat u de motie uitvoert, zegt u daarmee dat u de motie overneemt.

Minister **Ter Horst**: Wij zullen onderzoeken waarbij wij het beste kunnen aansluiten.

Mevrouw **Griffith** (VVD): Ik kreeg de tip aan te sluiten op www.administratievelasten.nl. Kijkt u maar wat u het beste lijkt.

Minister **Ter Horst**: Het is door ons gehoord. Voorzitter. Tegen de heer Haverkamp kan ik zeggen dat korpsen die boven de bandbreedte uitstijgen of eronder zakken, worden aangesproken. Ik doel dan overigens op de bandbreedte voor 2010, want daarover zijn de afspraken gemaakt. De woordvoerder van de VVD-fractie vroeg naar Drenthe en Friesland. De sterkte van deze korpsen is omlaag gebracht, omdat hun formatie structureel te hoog was. Deze correctie blijft overigens binnen de bandbreedte. Hoe vaak wordt de Arbeidstijdenwet overtreden? Dat vroeg mevrouw Griffith, maar ik moet haar teleurstellen, want dat weten wij niet. Ik zal het laten nagaan en haar daarover informeren. Tot 1 januari 2007 mochten er regionale arbeidsvoorwaarden worden vastgesteld. Sommige grote steden hebben dat ook gedaan door eigen toelages in het leven te roepen. Inmiddels is afgesproken dat die toelages tussen nu en 2009 worden geharmoniseerd. De door mevrouw Griffith geconstateerde verschillen zouden daarna dus uit de wereld moeten zijn. Mevrouw Griffith vroeg of het mogelijk is om te allen tijde één bureau open te houden. Ik zal dat bespreken met de korpsen en de Kamer melden wat hun reactie is. Tegen mevrouw Kuiken kan ik zeggen dat de vts Politie Nederland zich ook op de bedrijfsvoering richt. De fracties van de PvdA en de PVV hebben een motie ingediend over de levensloopregeling. Het is natuurlijk prima dat mevrouw Kuiken een motie indient, maar zij moet zich wel realiseren dat het niet aan mij is om het verzoek uit de motie uit te voeren. Dat is aan de minister van Sociale Zaken. Ik ben echter wel bereid om het met hem te bespreken en de Kamer daarover te informeren. Misschien dat zij de motie daarom tot die tijd wil aanhouden. Als de motie wordt aangenomen, worden verwachtingen gewekt bij politieagenten, die ik vervolgens niet kan waarmaken. Het is namelijk geheel onduidelijk of het enige kans van slagen heeft. De woordvoerder van de fractie van de PVV heeft een motie ingediend over een landelijk straatterroristenteam. Ik ontraad de aanneming van deze motie, omdat de werkzaamheden die de heer Brinkman noemt, onder het

reguliere politiewerk vallen. Het gaat niet aan om daarvoor een apart landelijk straatterroristenteam in het leven te roepen.

Mevrouw **Kuiken** (PvdA): Voorzitter. Ik heb overlegd met de heer Brinkman en wij willen onze motie op stuk nr. 24 aanhouden. Wij gaan er daarbij wel van uit dat wij over het overleg schriftelijk worden geïnformeerd.

De **voorzitter**: Op verzoek van de heer Brinkman en mevrouw Kuiken stel ik voor, hun motie (31200-VII, nr. 24) van de agenda af te voeren.

Daartoe wordt besloten.

Minister **Ter Horst**: De motie over dierenmishandeling wordt beantwoord door de minister van Justitie.

Minister **Hirsch Ballin**: Voorzitter. De motie op stuk nr. 15 gaat over het Openbaar Ministerie. Ik heb al toegezegd dat ik in de brief over GPS en aanverwante artikelen kort na het kerstreces op dat onderwerp zal ingaan. Ik hoop dat dit voor de heer Van Raak voldoende is. Misschien wil hij zijn motie aanhouden of wellicht vindt hij het prettig dat ik de aanvaarding van zijn motie ontraad. In ieder geval lijkt mij deze motie niet zinvol, gezien de toezegging die ik zojuist gedaan heb. De heer Brinkman heeft opmerkingen gemaakt over onder andere politiesterkte en bekeuringen. Ik heb daarover zojuist al een en ander gezegd, alsook over het belang van dit deel van de handhaving. Daarom ontraad ik aanvaarding van deze motie, onder verwijzing naar wat ik over dit punt in eerste termijn heb opgemerkt. Wat de dierenmishandeling en dierenkwelling betreft, is opgemerkt dat die landelijke prioriteit verdient. Ik denk dat het belangrijk is dat wij hierbij onder ogen zien dat de landelijke prioriteiten in de systematiek die wij gekozen hebben, beperkt in aantal zijn (vijf à zes), ook met het oog op het vinden van een goed evenwicht tussen wat er in de functionele en de regionale overleggen besproken moet worden. Als wij dit of een ander onderwerp niet in dat beperkte rijtje opnemen, betekent dit niet dat wij het onderwerp onbelangrijk vinden. Nu wordt gevraagd om dit onderwerp tot landelijke prioriteit te maken, moet ik ook aanvaarding van deze motie ontraden, zonder daarmee dus te willen afdoen aan het belang van het onderwerp dat de heer Brinkman onder de aandacht heeft gebracht.

De heer **Brinkman** (PVV): Weet de minister dan een andere manier om dit onder de aandacht van de politie te brengen in die zin dat daaraan prioriteit wordt gegeven?

Minister **Hirsch Ballin**: In de systematiek van onder andere de landelijke prioriteiten en de overleggen is het zoals ik zojuist heb aangegeven. Dit neemt niet weg dat het onderwerp dierenmishandeling en het optreden daartegen uitdrukkelijk aandacht heeft gekregen in de brief die door mijn collega Verburg en mij naar de Kamer gestuurd is. Als ik mij niet vergis, was dat ongeveer twee maanden geleden; in ieder geval zijn wij dus vrij recent op dit onderwerp ingegaan. Uiteraard is dat ook besproken met politie en Openbaar Ministerie. Dat is ook de manier waarop wij het onder de aandacht gebracht hebben. Misschien is het het beste dat wij hierop

terugkomen in het voortgezette debat over de aanpak van de dierenmishandeling. Nogmaals, dit lijkt mij dus de goede manier om dit onder de aandacht te brengen.

De **voorzitter**: Dit is het einde van de tweede termijn.

De heer **Haverkamp** (CDA): Er zijn twee vragen van mij nog niet beantwoord. De ene ging over het landelijk sporevolgsysteem en de ander over de antecedenten.

Minister **Ter Horst**: Ik heb iets over antecedenten gezegd naar aanleiding van een vraag van mevrouw Kuiken.

De heer **Haverkamp** (CDA): Het was in eerste termijn. In tweede termijn heb ik verduidelijkt dat er wat mijn fractie betreft een lichte toets op antecedenten plaatsvond. Die vraag heb ik eerste termijn gesteld. Ik dank u voor uw antwoord daarop in eerste termijn, maar u had mijn vraag waarschijnlijk verkeerd begrepen. Mij ging het niet om het zeer zware onderzoek dat waarschijnlijk door de AIVD wordt gedaan, maar om een licht onderzoek in de zin dat wordt nagegaan of iemand in het strafregister voorkomt. Mijn tweede vraag ging over het landelijk sporevolgsysteem.

Minister **Ter Horst**: Op de eerste vraag antwoord ik dat dan waarschijnlijk dubbel werk wordt gedaan. Aan het begin moet namelijk worden gecheckt of iemand al dan niet voorkomt in de justitiële registers enzovoort. O nee, ik denk dat dit niet het geval is, want het gaat om politieagenten, toch? Ik denk niet dat iemand die daarin voorkomt, zo snel die richting op zal gaan, maar goed. Dat betekent in ieder geval dat je het dan moet doen. Later moet je nog het uitgebreide onderzoek doen, dus ik betwijfel dat dit vreselijk veel oplevert.

Toezeggingen

- De minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties heeft aangegeven dat de staatssecretaris van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties in maart 2008 de Kamer zal rapporteren over de resultaten van het onderzoek naar bureaucratisering bij de politie dat bij vier korpsen wordt gedaan.
- Begin 2008 verschijnt er een tussenmeting van de resultaten van de samenwerking van de regiokorpsen op het terrein van personeel en materiaal.
- De minister van Justitie zal in zijn brief aan de Kamer van begin 2008 een passage opnemen over de pilot in Amsterdam met het digitaal aanleveren van dossiers door de politie aan het OM.
- De Kamer ontvangt informatie over het functioneren van particuliere beveiligers en recherchebureaus.
- De motie van mevrouw Griffith op stuk nr. 21 wordt volgens de toezegging van de minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties uitgevoerd.
- De Kamer ontvangt een brief over de levensloopregeling.

De **voorzitter**: De heer Van Raak doet de minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties twee brieven toekomen.

Sluiting 23.02 uur.